



ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1990



ΑΠΟΝΟΜΗ ΕΙΦΩΝ ΣΕ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΥΣ Β΄

Σε ειδική τελετή που έγινε στις Αστυνομικές Σχολές,
ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Ιωάννης Βασιλειάδης
απένειμε τα ξίφη σε 208 νέους Υπαστυνόμους Β΄,
από τους οποίους 11 γυναίκες, που αποφοίτησαν πρόοφατα
από τη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας.



Μετά την ορκωμοσία και την απονομή πτυχίων και ξιφών ακολούθησε
παρέλαση των νέων Υπαστυνόμων Β΄,
ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και των λοιπών επισήμων.





ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1990



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αστυνομία και μέσα μαζικής ενημέρωσης	480
Επικοινωνία και Δημόσιες Σχέσεις στην Ελληνική Αστυνομία	485
Θεσσαλονίκη: η πρωτεύουσα του ελληνικού βορρά	490
Ο τορπιλισμός της Έλλης	495
Χρήστες ηρωίνης και οικονομική εξάρτηση	498
Η μητέρα του κόσμου	503
Ο ρόλος της Αστυνομίας στην κακοποίηση και παραμέληση παιδιών	504
Ένθετο για την πρόληψη του εγκλήματος	509
Η γυναίκα και η εξέλιξή της στο χώρο της Αστυνομίας	513
Πόσο ζωόφιλοι άραγε είμαστε;	519
Νέφος: τρόμος πάνω απ' την πόλη	523
Επισημάνσεις	527
Ο απόηχος του Μουντιάλ '90	530
Επισημάνσεις	532
Υπηρεσιακές ειδήσεις	534
Γεγονότα και Συμβάντα	538
Για τις ελεύθερες ώρες	542



Οι θέσεις και οι γνώμες που εκφράζονται στην Α.Ε. είναι προσωπικές και δεν δεσμεύουν το Υ.Δ.Τ., ούτε ερμηνεύουν αναγκαστικά τις απόψεις του.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ Μηνιαίο Περιοδικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. **Διευθυντής:** Αστυνόμος Α' Αλέξ. Βλάχος. **Αρχισυντάκτης:** Υπαστυνόμος Α' Νίκ. Πολύμερος. **Σύνταξη:** Υπαστυνόμος Β' Δημ. Κάσιος, Π.Υ. Ελισσαίος Αρτόπουλος, Π.Υ. Αν. Ντινοπούλου, Π.Υ. Μαρία Πίσχου, Π.Υ. Αφροδίτη Κοκκίνου, Π.Υ. Αγγελική Ρήγα. **Γραμματεία:** Υπαστυνόμος Β' Κων. Δανούσης, Ανθ/μος Κων. Καραγιάννης. **Καλλιτεχνική επιμέλεια:** Π.Υ. Κων. Πλευριτάκης. **Διαφημίσεις:** Π.Υ. Φώτ. Μακροζαχόπουλος. **Διαχείριση:** Π.Υ. Αναστασία Καραμεσίνη. **Διεκπεραίωση:** Αρχ/κας Ελευθ. Μουτσώκος, Π.Υ. Γεώργιος Βόλης. **Φωτογραφική κάλυψη:** Φωτογραφικό Συνεργείο Δ/νσης Δημ. Σχέσεων / Υ.Δ.Τ. **Φίλμς - Μοντάζ:** Αφοί Φούτρη Ε.Π.Ε. - Φραντζή 10. **Εκδοτικές εργασίες:** Β. Οικονόμου - Δημαράκη 20. **Τηλέφωνα Περιοδικού:** Διευθυντής: 6916.383, Αρχισυντάκτης: 8655.505, Διαχείριση - Διαφημίσεις: 8677.074. **Ταχυδρομική διεύθυνση:** Αριστοτέλους 175, 112 51 Αθήνα.





ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Του Παύλου Νικολαΐδη
Υπαστυνόμου Α'

Η σχέση μεταξύ Αστυνομίας και μέσων μαζικής ενημέρωσης έχει μία μακρά και μερικές φορές δυσάρεστη ιστορία. Κανονικά οι αστυνομικοί και οι κατά τόπους δημοσιογράφοι θα έπρεπε να έχουν μία παραγωγική, συνεργασίμη σχέση εξαίτιας του γεγονότος ότι υπάρχει μία αλληλεξάρτηση μεταξύ τους. Στην πράξη ωστόσο, η μεταξύ τους σχέση κυριαρχείται από καχυποψία και αμοιβαία εξωτερική εχθρότητα.

Στο κείμενο αυτό δε θα προσπαθήσω να βελτιώσω τις σχέσεις μεταξύ Αστυνομίας και μέσων μαζικής ενημέρωσης. Το καθήκον αυτό ανήκει στα γραφεία δημοσίων σχέσεων ή στους καθ' ιεραρχίαν υψηλά ισταμένους. Εκείνο που θα προσπαθήσω να εξερευνήσω είναι πως ο αστυνομικός - εξερευνητής του εγκλήματος μπορεί να κάνει

κατάλληλη - καλή χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης, όχι μόνο για να πληροφορήσει την κοινωνία, αλλά και πώς θα πάρει πολύτιμες πληροφορίες.

Σε πολλές χώρες της Ευρώπης, αλλά και στις Ηνωμένες Πολιτείες, ειδικότερα δε στην Αγγλία, αναρίθμητα εγκλήματα έχουν εξιχνιαστεί και οι εγκληματίες έχουν αναγνωρισθεί, μόνον από το γεγονός ότι κάποιο μέλος της κοινωνίας έδωσε κάποια πληροφορία στην Αστυνομία σ' επίκληση μ' ένα άρθρο σ' εφημερίδα - περιοδικό ή και στα νέα στην τηλεόραση.

Πριν συζητήσουμε την ειδική σχέση που πρέπει να υπάρχει μεταξύ Αστυνομίας και μέσων μαζικής ενημέρωσης, καλό είναι να αναφερθούμε περιληπτικά στον τρόπο λειτουργίας των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Μία ιστορία στην εφημερίδα μπορεί να έχει αρχή από πολλές και διάφορες πηγές. Όλες οι εφημερίδες λαμβάνουν ένα συνεχές ρεύμα «απελευθερωμένων νέων ιστοριών» και ανακοινώσεων που γράφονται από επίσημα γραφεία, κοινωνικές οργανώσεις, εμπορικές επιχειρήσεις σχετικά με τις δραστηριότητές τους και τα επικείμενα γεγονότα. Μερικές εφημερίδες τυπώνουν και εκδίδουν νέα όπως ακριβώς τα λαμβάνουν από διάφορα γραφεία, αν είναι άξια λόγου και δικαιολογημένα ορθά γραμμένα. Πολύ συχνά ο δημοσιογράφος ορίζεται για το γράψιμο μιας ιστορίας βασισζόμενος σε κάποιες πληροφορίες - έρευνες.

Πολλές ιστορίες παράγονται από μία απλή ώθηση ή πρόταση του κοινού, από τακτικές πηγές πληροφοριών ή «πληροφοριοδοτών» που έχουν κάποια σχέση - σύνδεσμο με έναν δημοσιογράφο (καμμία διαφορά από τους πληροφοριοδότες της Αστυνομίας) ή ίσως από ανθρώπους που αισθάνονται ότι έχουν ιδιαίτερο λόγο πραγματικό ή φανταστικό για να διαμαρτύρονται για κάποιο πρόβλημα.

Σχεδόν όλες οι εφημερίδες παρέχουν μια εκτεταμένη κάλυψη στις αστυνομικές δραστηριότητες και στα νέα για διάφορα εγκλήματα. Πολλοί εκδότες ή ακόμη οι υφιστάμενοι τμηματάρχες στις μεγάλες πόλεις έχουν έναν δέκτη για να λαμβάνουν τη συχνότητα της Αστυνομίας, πυροσβεστικής και της άμεσης βοήθειας έτσι ώστε όταν ένα μεγάλο συμβάν λάβει χώρα κάπου, να μπορεί ο εκδότης - δ/τής να ενημερώνεται ταυτόχρονα με τους περιπολούντες σταθμούς και να στέλνει εκεί τους δημοσιογράφους. Σε μερικές μεγάλες πόλεις στην Αμερική, οι υπηρεσίες ασφαλείας έχουν εγκαταστήσει ειδική υπηρεσία με μεταλλάκτες σε κάθε γραφείο πληροφοριών, ούτως ώστε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να μπορούν

να βρίσκονται σε ετοιμότητα οποτεδήποτε θα υπάρξει ένα μεγάλο γεγονός.

Ωστόσο μία ιστορία για να είναι αυθεντική και εκδόσιμη, υπεύθυνος για το γράψιμό της είναι ο δημοσιογράφος. Μερικές εφημερίδες ορίζουν έναν ή δύο δημοσιογράφους αποκλειστικά για την κάλυψη των αστυνομικών νέων (οι επονομαζόμενοι αστυνομικοί συντάκτες) αν και στο εξωτερικό έχει παύσει να ισχύει αυτό.

Στο σημείο αυτό θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι εξιχνιάζοντες τα εγκλήματα αστυνομικοί και οι δημοσιογράφοι είναι ταυτόχρονα φιλικόι σύμμαχοι και φιλικόι εχθροί - αντίπαλοι. Και για τους δύο, το να φέρουν σε πέρας την αποστολή τους, εξαρτάται κύρια από το να πάρουν ακριβείς πληροφορίες. Και οι δύο λειτουργούν κάτω βέβαια από ένταση και πίεση, συμπεριλαμβανομένου και του γεγονότος της άμεσης απαίτησης, να εργασθούν κατά τον χρόνο και, ακόμη να συλλέξουν όλο το απαιτούμενο υλικό για να είναι πλήρης η ιστορία τους.

Στην πράξη η πίεση του χρόνου είναι περισσότερο πιεστική για τους δημοσιογράφους.

Ο συναγωνισμός μεταξύ των μέσων μαζικής ενημέρωσης, επίσης συνεισφέρει στην αναγκαιότητα για αμεσότητα της εργασίας των δημοσιογράφων. Η πίεση να πάρει ο δημοσιογράφος την πρώτη «άποψη», ούτως ώστε να είναι το πρώτο γραφείο πληροφορικής που θα καλύψει την μεγαλύτερη ιστορία, δεν είναι τόσο μεγάλη σήμερα, όσο ήταν κάποτε. Σήμερα λίγοι φημισμένοι, συναγωνίσιμοι δημοσιογράφοι θέτουν σε κίνδυνο την ακρίβεια ούτως ώστε να χτυπήσουν τους αντιπάλους τους. Ωστόσο το στοιχείο αυτό του συναγωνισμού ακόμη υπάρχει και από καιρού σε καιρό επηρεάζει τη συμπεριφορά των δημοσιογράφων.



Πρωτοποριακό περίστροφο Dan Wesson

Ενσωματώνει προηγμένα χαρακτηριστικά, που το καθιστούν πιο αξιόπιστο, περισσότερο προσαρμοσμένο στις ανάγκες σας.

Νέα ρυθμιζόμενα σκοπευτικά και δυνατότητα αλλαγής κάννης με μεγάλη ευκολία, του εξασφαλίζουν πολύ υψηλές επιδόσεις.

Εκτός των στάνταρ τύπων με κάννες 2.5' και 4' in, προσφέρεται και σε βαλίτσα με εναλλασσόμενες κάννες.

Εγγύηση καλής λειτουργίας δέκα ετών.

SYDAMCO

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΘΟΥΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ 32 ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΗΛ. 6820718, TELEX 215098 ΑΝΤΗ



ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ - ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Οι περισσότερες από τις ίδιες ανάγκες και συνθήκες αφορούν και τους δημοσιογράφους της τηλεόρασης και ραδιοφώνου, όπως αυτές των δημοσιογράφων των εφημερίδων. Ωστόσο, οι δημοσιογράφοι αυτοί έχουν ένα επιπρόσθετο βάρος, την υποχρέωση όχι μόνο να καταγράφουν τα γεγονότα κάθε ιστορίας, αλλά επίσης τους ήχους για το ραδιοφωνό, τις εικόνες για την τηλεόραση.

Το κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα των δημοσιογράφων του ραδιοφώνου είναι τα μαγνητόφωνά τους. Το προσωπικό του τμήματος ειδήσεων των ραδιοφώνων βρίσκεται υπό συνεχή πίεση να περισυλλέξει κάποιον ήχο για κάθε σημαντική ιστορία. Επειδή οι δημοσιογράφοι συνήθως πάντοτε φθάνουν στη σκηνή του εγκλήματος ή σ' οποιοδήποτε άλλο σημαντικό συμβάν, πολύ μετά το συμβάν, εξαρτώνται κυριολεκτικά από τις συνεντεύξεις των ανθρώπων που εμπλέκονται σ' αυτό. Αυτό έχει μεγάλη επιρροή στον τρόπο με τον οποίο αυτοί εργάζονται και συμπεριφέρονται.

Οι περισσότεροι τηλεοπτικοί σταθμοί αφιερώνουν πολύ περισσότερο χρόνο στα νέα, απ' ό,τι αφιερώνουν οι ραδιοφωνικοί σταθμοί. Συγκριτικά, θα μπορούσε να πει κανείς ότι οι μικροί τηλεοπτικοί σταθμοί, όπως και ραδιοφωνικοί έχουν προσωπικό για κάλυψη των τοπικών νέων - συμβάντων. Ένας μεγαλύτερος τηλεοπτικός σταθμός μπορεί να έχει περισσότερο προσωπικό στο τμήμα ειδήσεων όπως ακριβώς έχουν οι τοπικές εφημερίδες στο εκδοτικό τους τμήμα.

Κοινό σημείο εφημερίδων και ραδιοφωνικών - τηλεοπτικών σταθμών είναι η λήψη ειδήσεων - ιστοριών από πολλές διάφορες πηγές. Στα περισσότερα κράτη, σχεδόν σ' όλες τις κοινωνίες, οι δημοσιογράφοι της τηλεόρασης τρέχουν στη σκηνή κάθε σοβαρού εγκλήματος ή τροχαίου ατυχήματος. Όταν μπορούν, προσπαθούν να φθάσουν στην σκηνή πριν από την Αστυνομία. Αυτή η συνήθεια είναι μία επικίνδυνη τακτική, την οποία η Αστυνομία πρέπει να αποθαρρύνει και να αποτρέψει.

Οι δημοσιογράφοι των εφημερίδων και του ραδιοφώνου είναι πολλές φορές θυμωμένοι με τους δημοσιογράφους της τηλεόρασης, επειδή οι τελευταίοι κυριαρχούν πάντοτε στη σκηνή ενός συμβάντος. Αυτό οφείλεται κατά πρώτον στην υψηλή ανταγωνιστική συμπεριφορά των διαφόρων ειδησεογραφικών οργανισμών και κατά δεύτερον στην αναπόφευκτη διαδικασία περισυλλογής νέων - συμβάντων.

Το κύριο χαρακτηριστικό της δημοσιογραφίας της τηλεόρασης είναι ότι απαιτεί το τρίο, δημοσιογράφοι - κάμερα -

χειριστές. Κατ' ελάχιστον δύο άνθρωποι ορίζονται για να καλύψουν τηλεοπτικά κάθε συμβάν - ιστορία. Στους μικρούς τηλεοπτικούς σταθμούς κάθε συνεργείο συνήθως συνίσταται από δύο δημοσιογράφους, οι οποίοι πολλές φορές αλλάζουν ρόλους από τη μία ιστορία στην άλλη, ενεργώντας εναλλακτικά σαν χειριστής της κάμερας και δημοσιογράφος.

Ο δημοσιογράφος πολλές φορές πρέπει να προσπαθεί να πάρει συνέντευξη από κάποιον που εμπλέκεται απ' ευθείας στην σκηνή του συμβάντος - εγκλήματος, όπως είναι ο αστυνομικός εξιχνιαστής, το θύμα ή ένας αυτόπτης μάρτυς. Εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, ο δημοσιογράφος θα προσπαθήσει να πάρει συνέντευξη από κάποιον δευτερεύοντα μάρτυρα, αστυνομικό εκπρόσωπο, ή οποιονδήποτε άλλον που παρουσιάζεται να έχει κάποια πληροφορία σχετική με το συμβάν. Συνήθως ο σκοπός της συνέντευξης δεν είναι να αποκτήσει κάποια πληροφορία, αλλά σχεδόν να βάλει πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί στο στόμα κάποιου άλλου. Στο σημείο αυτό θα πρέπει η Αστυνομία να παίξει ένα αποφασιστικό ρόλο παρέχοντας τα κύρια στοιχεία της ιστορίας, αποφεύγοντας έτσι πιθανή παραπλάνηση των δημοσιογράφων κατά πρώτον, διεξάγοντας την προανάκριση χωρίς να δημοσιοποιούνται κρίσιμα στοιχεία της ανάκρισης κατά δεύτερον και κατά τρίτον κατευθύνοντας τους δημοσιογράφους για αναζήτηση των πιθανών δραστών και την πλοκή της ιστορίας.

Η δουλειά του δημοσιογράφου της τηλεόρασης είναι περισσότερο σύνθετη απ' ό,τι αυτή των εφημερίδων - ραδιοφώνου και επί πλέον επιβαρύνεται από την φροντίδα για επεξεργασία του φιλμ ή βίντεο. Ο δημοσιογράφος της εφημερίδας δεν χρειάζεται περισσότερο απ' ό,τι ένα φύλλο χαρτί και ένα μολύβι, και του ραδιοφώνου ένα μαγνητόφωνο το οποίο του παρέχει την ευκαιρία να είναι δυσδιάκριτος. Δεν είναι άξιο απορίας ότι οι δημοσιογράφοι των εφημερίδων - ραδιοφώνου παραπονούνται συνήθως ότι παραγκωνίζονται από τους ανθρώπους της τηλεόρασης.

Οι δημοσιογράφοι της τηλεόρασης εργάζονται με περισσότερο άγχος όσον αφορά τα χρονικά περιθώρια απ' ό,τι οι δημοσιογράφοι των εφημερίδων - ραδιοφώνου, και αυτό διότι μια τηλεοπτική είδηση - ιστορία συνήθως έχει δύο μόνον ευκαιρίες να προβληθεί, μία κατά το μεσημβρινό δελτίο και μία κατά το απογευματινό, η προβολή του στο νυκτερινό συνήθως αποτελεί «ανούσια» ιστορία. Για το λόγο αυτό πολλοί μικροί σταθμοί λειτουργούν κάτω από τον εξής απλό περιορισμό χρόνου: αν μία είδηση δεν είναι έτοιμη για το μεσημβρινό δελτίο, τότε δεν θα παρουσιασθεί ούτε στο απογευματινό. Πριν μια είδηση - ιστορία μπορεί να παρουσιασθεί, το φιλμ θα πρέπει να προσκομισθεί στα στούντιο, να εμφανισθεί ή για το βίντεο να ελεγχθεί και έπειτα να εμφανισθεί.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ.

Κατά τα τελευταία χρόνια πολλές κριτικές έχουν γίνει κατά των δημοσιογράφων. Δημοσιογράφοι έχουν κατηγορηθεί ότι ήσαν άδικοι, ανακριβείς, στερούμενοι προσόντων, γενικά ανεύθυνοι και άλλοι έχουν βιασθεί, ιδεολογικά από τους εκδότες. Κάποιες απ' αυτές τις κριτικές είναι δικαιολογημένες και κάποιες μπορεί να είναι κατευθυνόμενες με σκοπό να θλάσουν την 4η εξουσία, αλλά το μεγαλύτερο μέρος εγείρεται από την έλλειψη κατανόησης της φύσης της εργασίας και των σκοπών της δημοσιογραφίας στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η ιστορία της ελευθεροτυπίας πηγαιίνει πολύ πίσω από την Αμερικανική Επανάσταση και σήμερα φθάνει στα ηλεκτρονικά μέσα καθώς επίσης στις εφημερίδες και στα περιοδικά. Μια σειρά επεξεργασμένων εθιμικών παραδόσεων, που έχουν δημιουργηθεί κατά την μακρινή αυτή ιστορική περίοδο, έχουν μεγάλη εξουσία στη σύγχρονη δημοσιογραφία και κατ'

επέκταση στον σύγχρονο κοινωνικό οικονομικό και πολιτικό κόσμο. Τα δημοσιογραφικά ήθη έχουν αυτοεπιβληθεί και θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε ότι αυτά μερικές φορές έχουν θεαθεί με πνεύμα υπεροψίας από ανεύθυνους ή υπερβάλλοντες δημοσιογράφους, αλλά γενικά ομιλούντες θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι αρχές αυτές διατηρούνται από αυτορρυθμιζόμενους μηχανισμούς.

Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΤΗΤΑΣ

Από την πλευρά του εξιχνιαστή του εγκλήματος, η πιο ενδιαφέρουσα αρχή των δημοσιογραφικών ηθών είναι η ανωτέρα κατάσταση της σχέσης της αντιπαλότητας.

Η δημοσιογραφία στις U.S.A., έχει τις ρίζες της στην ανάγκη για ενδυνάμωση του δημοσίου αισθήματος αδικίας κατά της επίσημης διαφθοράς και κλίματος αδικίας. Αποικιακοί δημοσιογράφοι, από πολύ νωρίς, έπαιξαν ένα ζωτικό ρόλο στην υποστήριξη της Αμερικανικής Επανάστασης επιβεβαιώνοντας και δίδοντας ιδιαίτερη δημοσιότητα στις λανθασμένες επιλογές - πράξεις της Βρετανικής κυβέρνησης. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η ελευθερία του τύπου είναι μια από τις εγγυήσεις που τέθηκαν στις αρχικές προτάσεις της διακήρυξης των δικαιωμάτων. Σήμερα, οι δημοσιογράφοι, αυτή την διακήρυξη την μεταφράζουν ως ειδική αποστολή να ανακαλυφθεί και να εκτεθεί κάθε ενδιαφέρουσα δραστηριότητα της εκάστοτε κυβέρνησης. Η σχέση αντιπαλότητας απευθύνεται εξίσου και προς την τοπική Αστυνομία και προς τον πρόεδρο ή το Εθνικό Κογκρέσσο.

Κριτικές των μέσων μαζικής ενημέρωσης, κατά καιρούς, συμπεριλαμβανομένης και επισήμως της Αστυνομίας, πολύ συχνά υποστηρίζουν ότι οι δημοσιογράφοι θα έπρεπε να υποστηρίζουν την Εθνική Κυβέρνηση. Στην πραγματικότητα, οι δημοσιογράφοι συχνά προσπαθούν να εγκαθιδρύσουν και διατηρήσουν μία φιλική σχέση με τις αστυνομικές αρχές και άλλα κυβερνητικά γραφεία, μέχρι του σημείου εκείνου μόνον που από μία τέτοια σχέση ο δημοσιογράφος μπορεί να αποκτήσει οποιαδήποτε απαραίτητη πληροφορία. Οι δημοσιογράφοι μπορούν να βρεθούν σε δύσκολη θέση όταν «φίλοι τους» θα μπορούσαν να αποδειχθούν ένοχοι (ακαταλλήλων επιλογών - παρανόμων πράξεων κλπ.). Μερικοί δημοσιογράφοι δεν θα είχαν καμμία αμφιβολία στο να προδώσουν μια τέτοια σχέση, αισθανόμενοι ότι η ηθική υποχρέωσή τους προς τους αναγνώστες ή θεατές τους, δηλ. το ευρύ κοινό, ξεπερνά τα όρια της υπευθυνότητάς τους απέναντι στους φίλους τους. Στην πράξη, σε τέτοιες περιστάσεις οι δημοσιογράφοι μπορεί να αισθάνονται προσωπικά προδομένοι και άδικα χρησιμοποιημένοι από τους πρώην φίλους τους.

Σαν αντιστάθμισμα, η ενδιαφέροντα και των δύο, Αστυνομίας και κοινωνίας εξυπηρετούνται καλύτερα εάν κάποια απόσταση διατηρηθεί μεταξύ του γραφείου εφαρμογής Νομοθεσίας και των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Η σχέση θα πρέπει να είναι συνεργασίας, επειδή η συνεργασία παρέχει πλεονεκτήματα και στους δύο. Ωστόσο, η Αστυνομία σφάλει εάν περιμένει υποστήριξη - μη κριτική, ή το χειρότερο, κολακευτική μεταχείριση από τους δημοσιογράφους.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Μια απαραίτητη συνέπεια της σχέσης αντιπαλότητας και της ελευθερίας του τύπου που έχει κατοχυρωθεί συνταγματικά είναι και η πίστη των δημοσιογράφων για το δικαίωμα της πληροφόρησης του κοινού.

Συνοπτικά περιγράφοντας, το δικαίωμα της πληροφόρησης σημαίνει, το δικαίωμα του κοινού να γνωρίζει έγκαιρα και με ακρίβεια πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένης κάθε δραστηριότητας, πολιτικής ή απόφασης κάθε δημόσιας υπηρε-

15 ΦΥΣΙΓΓΙΩΝ ΔΙΠΛΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
(DOUBLE-ACTION)
PARABELLUM

9mm



STAR M30

Η καλύτερη ποιότητα στην οικογένεια των 9 mm Para. Ο εργονομικός σχεδιασμός του, προσφέρει την καλύτερη απόδοση σε δύσκολες συνθήκες. Δοκιμασμένο στις Η.Π.Α. ξεπέρασε τα tests των 40.000 βολών. Διαθέτει από τις πιο μαλακές σκανδάλες (double action) χωρίς μετατροπή. Προσφέρεται σε δύο τύπους: Με ελαφρύ κράμα αλουμινίου για προσωπική ασφάλεια και εξ ολοκλήρου καλύβδινο για επιχειρησιακή χρήση. Στο σπάνιο εξοπλισμό του περιλαμβάνονται ρυθμιζόμενα σκοπευτικά, λαστικένια λαβή, δύο γεμιστήρες, σκετ καθαρισμού και κασετίνα φυλάξεως από PVC.

SYDAMCO

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΘΟΥΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ 32 ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΗΛ. 6820718, TELEX 215098 ANTH

σίας. Οι δημοσιογράφοι θεωρούν εαυτούς το κυριότερο δίκτυο δια του οποίου το δικαίωμα της πληροφόρησης εκφράζεται. Αν και δεν υπάρχει καμμία τέτοια εισήγηση στο Σύνταγμα, στην πράξη τα δικαστήρια, το νομοθετικό σώμα και εκτελεστικά τμήματα και των δύο, σε τοπικό και εθνικό χαρακτήρα, ιστορικά έχουν αποδεχθεί αυτήν την αρχή. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση αλλά και πολλά επί μέρους κράτη, έχουν θεσπίσει «διάφανους νόμους» ή «νόμους ελευθερίας της πληροφόρησης», οι οποίοι ξεκάθαρα και καθ' ολοκληρία ορίζουν το είδος των πληροφοριών που οι δημοσιογράφοι και το κοινό μπορούν να έχουν πρόσβαση, χωρίς καμμία απαγόρευση.

Υπάρχουν κάποια όρια στην ελευθερία της πληροφόρησης από τους νόμους. Γενικά, πληροφορία η οποία θα μπορούσε να θλάψει την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, πληροφορία που θα μπορούσε να αναστατώσει έναν αθώο πολίτη ή πληροφορία που θα είχε μεγάλο οικονομικό αντίκτυπο σε μία ιδιωτική επιχείρηση δεν επιτρέπεται να αποκαλυφθεί. Μερικές φορές το δικαίωμα της πληροφόρησης και το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής συγκρούονται. Τα δικαστήρια έχουν διαιρεθεί μεταξύ φόβου και ελπίδας στις αποφάσεις τους για το ποιο δικαίωμα είναι περισσότερο ενδιαφέρον.

Σαν κανόνας, οι Αστυνομικές Αρχές θα πρέπει να παρέχουν στους δημοσιογράφους σχεδόν κάθε πληροφορία που ζητά ο δημοσιογράφος εκτός από την ταυτότητα του υπόπτου δράστη που δεν είναι υπό συνοδεία και την ειδική φύση της μαρτυρίας κατ' αυτού. Οι Αστυνομικές Αρχές, στα περισσότερα κράτη των Ηνωμένων Πολιτειών, σε καμμία περίπτωση δεν καλούνται να ανοίξουν το φάκελο της ανάκρισης - εξερεύνησης της υπόθεσης, ή τα αρχεία των επιβληθεισών κα-

ταδικών και υποπτευομένων εγκληματικών δραστηριοτήτων, ή κάθε άλλου είδους αρχεία που περιέχουν παραπλανητικές πληροφορίες που θα μπορούσαν να εμβάλλουν σε ανησυχία αθώους πολίτες ή κατ' άλλους τρόπους θα μπορούσαν να καταπατήσουν το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής. Ωστόσο, υπάρχουν περιστάσεις υπό τις οποίες οι δημοσιογράφοι θα μπορούσαν να βγάλουν απόφαση δικαστηρίου που τους δίνει το δικαίωμα για μια τέτοια ευαίσθητη πληροφορία, για παράδειγμα, εάν δημοσιογράφος υποπτεύεται ότι καταστροφικές αποδείξεις της Αστυνομίας θα μπορούσαν να θαφτούν στα αρχεία. Αν και πληροφορίες σχετικές με ανακρίσεις που είναι σε πρόοδο θα μπορούσαν να μην επιτραπούν στους δημοσιογράφους, όλες οι άλλες πληροφορίες σχετικά με τις αστυνομικές επιχειρήσεις θεωρούνται ως δημόσια δράση και επιτρέπεται η πληροφόρηση.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Οι αστυνομικοί μπορεί να απογοητεύονται σε σημεία αγωνίας, όταν οι δημοσιογράφοι, οι πρωταθλητές του δικαιώματος του κοινού για γνώση, αρνούνται να δώσουν στην αστυνομία πληροφορία που θα μπορούσε να οδηγήσει στην αποκάλυψη ενός εγκληματία. Γι' αυτό η προστασία των πηγών πληροφόρησης είναι ένα από τα ουσιώδη εθιμικά δημοσιογραφικά ήθη. Ένας μεγάλος αριθμός δημοσιογράφων έχουν κάνει περιοδικά - εθελοντικά στις φυλακές, προτιμώντας να μην αποκαλύψουν τις πηγές των πληροφοριών τους,

ακόμη και όταν διατράχθηκαν από τα δικαστήρια να το κάνουν αυτό.

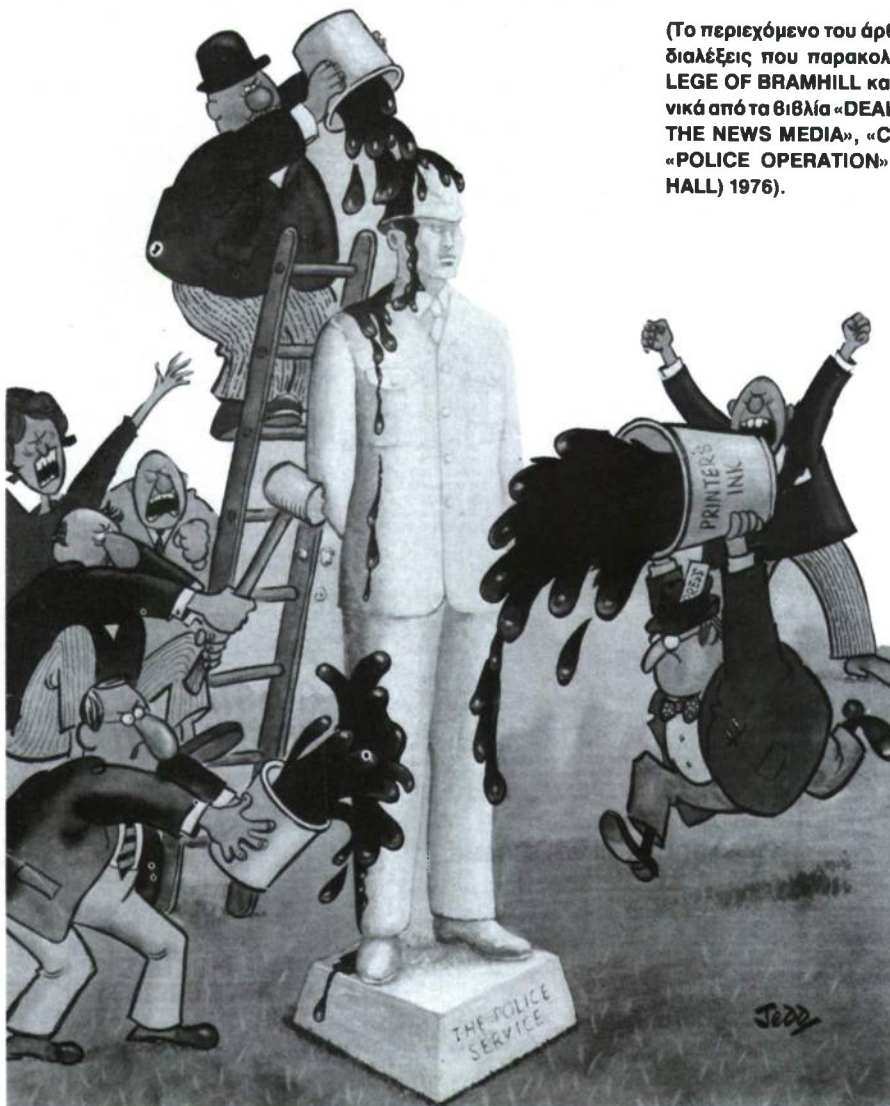
Οι δημοσιογραφικοί λόγοι γι' αυτό είναι ότι η έκθεση του πληροφοριοδότη μπορεί να εξυπηρετήσει προσωρινά το ενδιαφέρον της δικαιοσύνης, αλλά μακροπρόθεσμα να αποθαρρύνει άλλους πληροφοριοδότες από το να παρέχουν τις πληροφορίες τους στους δημοσιογράφους από το φόβο παρόμοιας αποκάλυψης. Για το λόγο αυτό, θεωρήθηκε ότι θα πρέπει να χαιρούν των αυτών πλεονεκτημάτων εμπιστευτικότητας όπως και τα μέλη του κλήρου ή των εισαγγελιών.

Μερικά νομοθετήματα διαφόρων κρατών, έχουν αποδεχθεί αυτό το επιχείρημα και έχουν περάσει νόμους που προστατεύουν το «πλεονέκτημα επικοινωνίας» των δημοσιογράφων, αλλά άλλα κράτη αρνούνται να δεχθούν ότι υπάρχει ομοσπονδιακός νόμος, αν και αρκετές προτάσεις έχουν γίνει στο Κογκρέσο και με το χρόνο τέτοιος νόμος μπορεί να υπάρξει. Οι αποφάσεις των δικαστηρίων σε εθνικό και ομοσπονδιακό επίπεδο διαφέρουν.

Μέχρις ότου η εν λόγω αρχή επιβεβαιωθεί επισήμως από κάποιο μόνιμο νομοθετικό σώμα ή απορριφθεί οριστικά, η αστυνομία στο σημείο αυτό μπορεί να περιμένει πολύ λίγη συνεργασία ή επιτυχία στο να αποκτήσει πρόσβαση στις πηγές πληροφοριών των δημοσιογράφων. Οι δημοσιογράφοι δεν πτοούνται εύκολα και πολλοί απ' αυτούς έχουν δείξει πρόθυμοι να υποφέρουν τα πάνδεινα, ακόμη και φυλακή, παρά να παραβούν τις αρχές τους.

(Το περιεχόμενο του άρθρου αυτού βασίζεται στις παραδόσεις και διαλέξεις που παρακολούθησε ο συγγραφέας στο STAFF COLLEGE OF BRAMHILL και στη μεταφορά από τα Αγγλικά στα Ελληνικά από τα βιβλία «DEALING WITH THE PEOPLE», «DEALING WITH THE NEWS MEDIA», «CRIME - THE ROLE OF INVESTIGATORS», «POLICE OPERATION» του G. PEIRSON (CHICAGO, NELSON, HALL) 1976).

Συνέχεια στο επόμενο



Επικοινωνία και Δημόσιες Σχέσεις στην Ελληνική Αστυνομία

του Υπαστυνόμου Α' Καραπανάγου Ιωάννη

Η Ελληνική Αστυνομία, στα πλαίσια του Συντάγματος και των Νόμων, έχει σαν αποστολή την κατοχύρωση και τη διατήρηση της Δημόσιας Τάξης και Ασφάλειας και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Η προσφορά του Αστυνομικού λειτουργήματος βρίσκεται σε συνάρτηση με το κοινωνικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ζει και κινείται ο Αστυνομικός, καθότι πλάστης και πλάσμα της Κοινωνίας.

Σήμερα οι κοινωνικές συνθήκες επιβάλλουν ο Αστυνομικός να επικοινωνήσει καλύτερα με τον άνθρωπο. Να γνωρίσει το πώς σκέφτεται και το πώς συμπεριφέρεται. Να τον προσεγγίσει και να διερευνήσει τα προβλήματα και τις ανησυχίες του.

Το πρόβλημα των σχέσεων του ανθρώπου με τους γύρω του ανθρώπους απασχόλησε τη φιλοσοφική διάνοηση και τον κοινό νου από τα αρχαία χρόνια ως σήμερα.

Πρώτος ο Αριστοτέλης διαπίστωσε ότι ο άνθρωπος είναι από τη φύση ζώον κοινωνικόν και γιαυτό επιθυμεί το συγχρωτισμό, την κοινή μ' άλλους ανθρώπους διαβίωση, την επικοινωνία.

Επικοινωνία είναι η μεταβίβαση μηνυμάτων από τον πομπό στο δέκτη για κάποιο σκοπό. Αποτελεί ψυχοβιολογική και κοινωνική ανάγκη του ατόμου. Έχει ζωτική σημασία γι' αυτό. Βρίσκεται στη βάση της κοινωνίας.

Περιέχει τα στοιχεία της ατομικότητας μια και κάθε άτομο επικοινωνεί με τους συνανθρώπους του από τη γέννηση μέχρι το θάνατό του, καθώς και της ομαδικότητας, αφού για να δημιουργηθεί κοινωνία πρέπει να υπάρχει επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων. Ο άνθρωπος χρειάζεται ανθρώπους.

Ήδη, βρισκόμαστε σε μια εποχή που η ανάγκη της επικοινωνίας επεκτείνεται. Δημιουργείται η

κοινωνία της πληροφορικής, όπου η πολύπλευρη πληροφόρηση και κυκλοφορία των πληροφοριών είναι δύο κλώνες της πύλης της Δημοκρατίας, που δεν είναι αυτοσκοπός αλλά μέσο για την πραγμάτωση μιας καλύτερης κοινωνίας.

Ο Στ. Θεοφανίδης αναφέρει σαν πηγή εξουσίας

- μετά την πολιτική, οικονομική και πνευματική την πληροφοριακή, που την θεωρεί μια νέα μορφή εξουσίας και αναφέρεται στη δύναμη - επιρροή που έχουν τα κέντρα ή μέσα πληροφοριών στην κοινή γνώμη. Η πηγή αυτή της εξουσίας έχει στην εποχή μας καταλυτική επίδραση στη συμπεριφορά.

Σ' αυτή λοιπόν την επικοινωνιακή κοινωνία οι συναινετικές διαδικασίες κι αποφάσεις θα χρειασθούν εντονότερα κι αμεσότερα την εφαρμογή των αρχών του πνεύματος των Δημοσίων Σχέσεων για να γεφυρωθούν τα χάσματα και οι αντιθέσεις. Η αρμονία στον κόσμο εξαρτάται πια από τον αριθμό και την ποιότητα των ανθρωπίνων σχέσεων.

Οι Δημόσιες Σχέσεις αποτελούν την πιο ισχυρή έκφραση της επικοινωνίας. Βασική αρχή, που αποτελεί και την ειδοποιό διαφορά μεταξύ των Δημοσίων Σχέσεων και των άλλων εκφραστικών λειτουργιών

της επικοινωνίας, είναι ότι η πολυμέρεια της πληροφόρησης δεν είναι μόνο εκ των άνω. Για να είναι πλήρης η πληροφόρηση πρέπει να είναι και εκ των κάτω (από τη βάση), ο κάθε πομπός δηλαδή να γίνεται και δέκτης κι αντίστροφα.

Για το περιεχόμενο των Δημοσίων Σχέσεων έχουν διατυπωθεί περίπου χίλιοι πεντακόσιοι ορισμοί.

Ο πιο γνωστός είναι του Βρεταννικού Ινστιτούτου που ορίζει ότι οι Δημόσιες Σχέσεις αποτελούν μια ευσυνείδητη, οργανωμένη και συστηματική προσπάθεια που αποσκοπεί στη δημιουρ-





γία και τη διατήρηση αμοιβαίας κατανόησης μεταξύ της επιχείρησης, ιδρύματος, οργανισμού, Δημόσιας Υπηρεσίας και του προσωπικού της, καθώς και μεταξύ της επιχείρησης και του κοινού.

Οι Δημόσιες Σχέσεις είναι ένα μέσο για την προσέγγιση του ανθρώπου, για τη διερεύνηση των προβλημάτων και των ανησυχιών του, για την αποκάλυψη των τάσεων και των επιθυμιών του. Προσφέρουν τη δυνατότητα για την καλλιέργεια και την ανάπτυξη σχέσεων που έχουν σαν βάση τις αρχές της ηθικής, την ανθρώπινη συμπεριφορά, το σεβασμό, την αξιοπρέπεια και την αμοιβαία κατανόηση.

Ειδικά στην Αστυνομία, οι Δημόσιες Σχέσεις όχι μόνο ταιριάζουν, αλλά πρέπει να αποτελούν βασικό παράγοντα στην οργανωτική δομή της. Η διαπίστωση αυτή προκύπτει από το περιεχόμενο και τους σκοπούς, τους οποίους επιδιώκουν οι Δημόσιες Σχέσεις, σε συνάρτηση με την αποστολή της αστυνομίας.

Ο ρόλος της Αστυνομίας μέσα στην κοινωνία είναι προστατευτικός. Το έργο της είναι βαθιά κοινωνικό και ανθρωπιστικό. Κάθε αστυνομικός ασκεί λειτουργήματα, γιατί περιφρουρεί τα βασικότερα αγαθά του ανθρώπου όπως είναι η ζωή, η τιμή, η περιουσία και η ελευθερία του.

Ο Αστυνομικός σήμερα λειτουργεί ως πομπός και ως δέκτης μηνυμάτων.

Συμμετέχει στις κοινωνικές εξελίξεις. Ο παραδοσιακός τύπος του αστυνομικού έχει ξεπεραστεί.

Δεν είναι δυνατόν ενώπιον του 2000 να λειτουργεί με τη νοοτροπία του παρελθόντος. Νοοτροπία μιας στεγανής ομάδας αποκομμένης από το κοινωνικό σύνολο.

Τα αρνητικά στερεότυπα που έχουν δημιουργηθεί στο κοινό για τον αστυνομικό οφείλονται στην αντίληψη ότι η Αστυνομία σαν σώμα λειτουργεί έξω και πάνω από τις κοινωνικές διαδικασίες.

Αντίθετα, η Αστυνομία συμμετέχει στις κοινωνικές διεργασίες.

Το προσωπικό της προέρχεται από το κοινωνικό σύνολο και υπάρχει γιαυτό.

Ο Αστυνομικός οφείλει να ενημερώνεται, να μελετά και να ερευνά όχι μόνο τη νομοθεσία και τις μεθόδους δράσης των κακοποιών αλλά και τα κοινωνικά προβλήματα.

Γιατί το έγκλημα είναι κοινωνικό φαινόμενο που δεν έλλειψε ποτέ από τη ζωή του ανθρώπου και ούτε πρόκειται να λείψει, όσο θα υπάρχει κοινωνική ζωή.

Σαν κοινωνικό φαινόμενο παρακολουθεί τις κοινωνικές και τεχνολογικές εξελίξεις και αναπροσαρμόζεται συνέχεια με αποτέλεσμα σε διάφορους περιόδους να παρουσιάζεται με διαφορετι-

κή μορφή και ένταση. Το έγκλημα ορίζεται πλέον σαν καθυστερημένη κοινωνική συνείδηση.

Ο Αστυνομικός σήμερα πρέπει να είναι σε θέση να διακρίνει τα όρια ανάμεσα σε αυτό που συνιστά και αποτελεί έκφραση μιας γενικότερης κοινωνικής κρίσης που συνδέεται με την παραβατικότητα της εποχής μας.

Γι' αυτό και αποτελεί κοινή συνείδηση η επιτακτική ανάγκη καλλιέργειας και ανάπτυξης των Δημοσίων Σχέσεων στην Αστυνομία και η εφαρμογή των αρχών της.

Το πνεύμα των Δημοσίων Σχέσεων πρέπει να γίνει ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ για την Ελληνική Αστυνομία και το προσωπικό της. Γιατί η σημερινή κοινωνία ζητά από τον αστυνομικό να ασχοληθεί με τον άνθρωπο.

Ο Αστυνομικός πρέπει να έχει ή να αποκτήσει τα εφόδια για να μπορέσει να γνωρίσει τον άνθρωπο, τον άνθρωπο του σήμερα, τον άνθρωπο του μέλλοντος.

Τον άνθρωπο σε όλες τις μορφές, σαν μέλος της οικογένειας, της κοινωνικής ομάδας, της παραγωγικής μηχανής και της καταναλωτικής αγοράς. Να προσεγγίσει τον άνθρωπο για τη διερεύνηση των προβλημάτων του.

Ο Αστυνομικός είναι ο κοινωνικός λειτουργός, ο νομομαθής, ο ψυχολόγος, ο εγκληματολόγος, ο εφαρμοστής του νόμου, ο προστάτης των αδυνάτων, ο κατήγορος, ο φίλος, ο επιτηρητής, ο παρατηρητής ή ακόμη και ο μεσολαβητής. Γι' αυτό λοιπόν ο επαγγελματίας αστυνομικός είναι σημαντικός παράγοντας παροχής κοινωνικών υπηρεσιών.

Το ρόλο που διαδραματίζει πλέον η Αστυνομία πρέπει να συνειδητοποιήσει όλο το προσωπικό της.

Να γίνει βίωμα ότι η άσκηση του επίπνου και πολύμορφου αστυνομικού έργου είναι μια φιλοσοφία. Μια φιλοσοφία που έχει για βασική αρχή την κατανόηση και το πέρασμα στη θέση του άλλου και στηρίζεται στο διάλογο, την πειθώ και την ενημέρωση του έλληνα πολίτη. Οι δημόσιες σχέσεις επιδιώκουν να πληροφορήσουν τον έλληνα πολίτη για την προσφορά του αστυνομικού λειτουργήματος στην πρόοδο και στην ευημερία του κοινωνικού συνόλου. Επιθυμούν να αμβλύνουν τις αντιθέσεις που δημιουργούνται από τις αστυνομικές επεμβάσεις και εξασφαλίζουν τη συμπάρασταση και τη συνεργασία των πολιτών κατά την εκπλήρωση της αστυνομικής αποστολής. Να πείσουν ότι κάθε αστυνομική επέμβαση έχει σαν στόχο να εξυπηρετήσει και να βοηθήσει. Να προστατεύσει τα κοινωνικά και ατομικά δικαιώματα των πολιτών.

Η δημιουργική επικοινωνία Αστυνομίας - κοινού επιτυγχάνεται με την εφαρμογή των αρχών των Δημοσίων σχέσεων.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΖΑΝΤΕΣ-ΕΛΑΣΤΙΚΑ



Ελ.Βενιζελου 15
Αγ.Βαρβαρα ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΗΛ.5441 488-5617556

**ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ**

Για να επιτευχθούν οι στόχοι που επιδιώκονται με την εφαρμογή των αρχών των Δημοσίων Σχέσεων το προσωπικό του Σώματος θα πρέπει:

α. Να συνειδητοποιήσει την αποστολή του και την κοινωνική της διάσταση.

β. Να αντιληφθεί ότι οι αρμοδιότητες και ο υλικός εξοπλισμός που του παρέχει η πολιτεία δεν είναι προνόμιο αλλά ευθύνη.

γ. Να αποδεικνύει πάντοτε ότι η δραστηριότητά του αποσκοπεί στην τήρηση της έννομης τάξης και ότι κάθε αστυνομική επέμβαση έχει σαν στόχο να εξυπηρετήσει και να βοηθήσει.

δ. Να κατανοήσει ότι κατά την άσκηση των καθηκόντων του ο ατομικισμός καλύπτεται από τη δημόσια ιδιότητα.

ε. Να παρέχει την οφειλόμενη προς τους πολίτες συνδρομή και προστασία χωρίς καμιά διάκριση και να ενεργεί κατά τρόπο που να αποκτά την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη του κοινού.

στ. Να συμπεριφέρεται άψογα, με ευγένεια, καλωσύνη, προσήνεia, προθυμία και να διακρίνεται για την ειλικρίνεια, την εντιμότητα, τη δικαιοσύνη και την αντικειμενικότητά του.

ζ. Να επιτελεί το καθήκον με ανθρωπικά, χωρίς να θυσιάζεται η αποτελεσματικότητα και η νομιμότητα των ενεργειών του, ώστε να αισθάνεται ο πολίτης τη στοργή της Αστυνομίας.

η. Να μετέρχεται νουθετικό και πειστικό τρόπο προς τον πολίτη και να μην παρασύρεται ποτέ σε βίαιες ενέργειες ή βαρείς και εξυbrisτικές εκφράσεις, ικανές να μειώσουν την προσωπικότητά του και να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του Σώματος.

θ. Να σέβεται τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα όλων των παραγόντων που εμπλέκονται καθ' οιονδήποτε τρόπο σ' ένα εγκληματικό γεγονός (δράστη θύματος, μαρτύρων).

ι. Να συναναστρέφεται και να επικοινωνεί με όλους τους πολίτες.

ια. Να συμμετέχει σε κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις.

ιβ. Να προσέχει την εμφάνιση - παράστασή του και να φέρει τη στολή σύμφωνα με τους κανονισμούς του Σώματος.

ιγ. Να διευκολύνει τους εκπροσώπους των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στο έργο τους.

ιδ. Να αναπτύσσει σχέσεις με τους εκπροσώπους των διαφόρων Κρατικών Οργανισμών και Υπηρεσιών καθώς και με τις αρχές και τους φορείς της περιφέρειας που υπηρετεί.



Όμως η πορεία για την αναβάθμιση των σχέσεων ανάμεσα στην Αστυνομία και την κοινωνία δεν μπορεί παρά να είναι διαλεκτική. Σαυτήν θα πρέπει να συμμετάσχουν και οι πολίτες.

Σε μια δημοκρατικά οργανωμένη πολιτεία, η τάξη, η ασφάλεια και η κοινωνική γαλήνη δεν είναι υπόθεση μόνο της Αστυνομίας αλλά του κοινωνικού συνόλου γενικότερα. Η πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας είναι υπόθεση

όλων.

Ένας λαός που σέβεται τους νόμους και συμμορφώνεται μ' αυτούς συντελεί στη μείωση ή εξάλειψη των εγκληματικών φαινομένων.

Η κοινωνική συναίνεση και η ενεργός συμπαράσταση του πολίτη είναι βασικοί συντελεστές για να στεφθεί με επιτυχία το αστυνομικό έργο.

Είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσουν οι πολίτες την αναγκαιότητα του αστυνομικού θεσμού και να αναγνωρίσουν την κοινωνική προσφορά των αστυνομικών λειτουργιών. Δεν είναι δυνατόν από τη μια μεριά να επιζητούν τη βοήθεια της Αστυνομίας, όταν τη χρειάζονται, και από την άλλη να την περιφρονούν ή να ασκούν κακόπιστη κριτική σε βάρος της.

Με την εμπιστοσύνη, τη συνεργασία και τη συμπαράσταση των πολιτών η εφαρμογή των Νόμων γίνεται ευχερέστερη.

Γι' αυτό επιβάλλεται να ενημερώνουν οι πολίτες έγκαιρα τις αστυνομικές υπηρεσίες για τα διαπραττόμενα αδικήματα και να παρέχουν πρόθυμα κάθε πληροφορία.

Ίσως από τους αναγνώστες τεθεί το ερώτημα:

Μήπως τα όσα αναφέρονται παραπάνω και αφορούν το προσωπικό του Σώματος συνιστούν ένα μοντέλο το οποίο ανάγεται σε ουτοπία;

Η απάντηση, χωρίς σκέψη, είναι αρνητική.

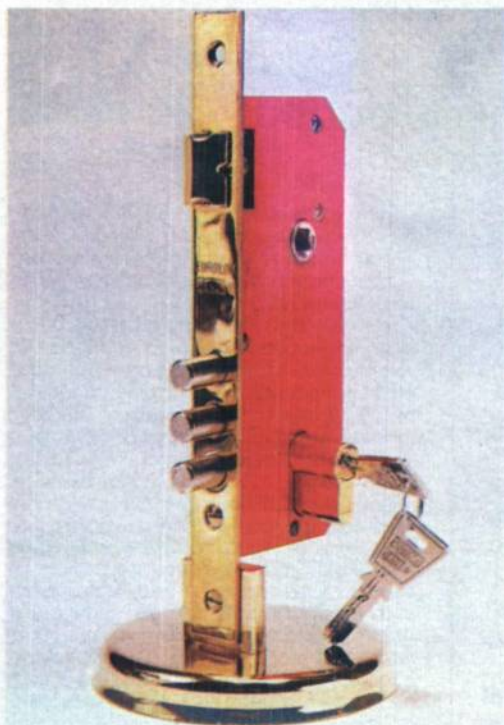
Τα όσα αναφέρονται είναι τα στοιχεία τα οποία πρέπει να συμπεριλαμβάνει η επαγγελματική και κοινωνική ταυτότητα του καθε αστυνομικού σήμερα. Για να την επιδεικνύει με υπερηφάνεια κατά την άσκηση των καθηκόντων του και να καταξιωθεί στο κοινωνικό σύνολο.

Για να δημιουργηθούν συνειδητοί φορείς και πρεσβευτές των αρχών των Δημοσίων Σχέσεων του πνεύματος του κύρους και της γενικής εικόνας της Ελληνικής Αστυνομίας.

Βιβλιογραφία:

1. Βασίλης Καραποστόλης: Συμβίωση και Επικοινωνία στην Ελλάδα.
2. Γ. Χαρτοκάλλης - Δ. Μητρόπουλος: Δημόσιες Σχέσεις - Επικοινωνία στην Ελληνική Αστυνομία.
3. ΙΜ. Παναγιωτοπούλου: Οι σκληροί καιροί.
4. Διονύσης Κ. Μαγκλιβέρας: Κοινωνική Επικοινωνία.
5. Θαλή Π. Κουτούπη: Πρακτικός Οδηγός Δημοσίων Σχέσεων.
6. Σπ. Α. Ζομπανάκης: Η εφαρμογή των Δημοσίων Σχέσεων εις την Αστυνομία.

(Ο συντάκτης του άρθρου είναι πτυχιούχος του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, πτυχιούχος Παιδαγωγικής Ακαδημίας και καθηγητής του μαθήματος των Δημοσίων Σχέσεων στις σχολές Αστυφυλάκων και Αρχιφυλάκων)



VENUS®



**ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΠΟΥ ΕΞΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ**

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΖΑΡΑΚΟΣ

ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ 49 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ, ΤΗΛ.: 4634-750, 4636-834

Θεσσαλονίκη:

Η πρωτεύουσα του Ελληνικού βορρά.

Μήτηρ πάσης Μακεδονίας.

Θεσσαλονίκη: 2.305 χρόνια πέρασαν από τότε που ο Κάσσανδρος ίδρυσε την πόλη στη θέση της αρχαιότερης Θέρμης και της έδωσε το όνομα της γυναίκας του και ετεροθαλούς αδελφής του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Γρήγορα το επαρχιακό λιμάνι αναδείχθηκε *μήτηρ πάσης Μακεδονίας*. Στα ρωμαϊκά χρόνια καθοριστικός παράγοντας για τη διαμόρφωση της πόλης είναι η Εγνατία οδός, σύνδεσμος της Δύσης με την Ανατολή, που αρχίζει να κατασκευάζεται στα μέσα του 2ου π.Χ. αιώνα από το Γναίο Εγνάπιο. Σήμερα το αντιπροσωπευτικότερο δείγμα της ρωμαϊκής Θεσσαλονίκης, μα ταυτόχρονα και σύμβολο της ρωμαϊκής ιδεολογίας, είναι η αψίδα του Γαλιέρου, μνημείο του θριάμβου του κατ'απαιτήσεις Περώων.

Η Θεσσαλονίκη είχε το προνόμιο, την αίδιο αίγλη, ότι υπήρξε η Ωραία πύλη από την οποία εισήλθε ο χριστιανισμός θριαμβεύων στην Ευρώπη, όταν στα 53 (ή 54) μ.Χ. κήρυξε εκεί το σωτήριο κήρυγμα ο Πρώτος μετά τον Ένα.

Μετά το χωρισμό του Ρωμαϊκού Κράτους σε Ανατολικό και Δυτικό, η πόλη αναδείχθηκε δεύτερη πρωτεύουσα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και προμαχώνας του Ελληνισμού απέναντι στα στίφη των βαρβάρων επιδρομών. *Περιφανέστατη, μεγάλη και ευδαίμονα*, τη θέλουν όλοι οι βυζαντινοί χρονολόγοι. Την ιστορία της στα χρόνια αυτά θα σηματοδοτήσουν 4 μεγάλα συμβάντα: Οι πόλεμοι των Σλαύων (6-8ος αι.), η πρώτη άλωση απ' τους Σαρακηνούς το 904, η δεύτερη άλωση απ' τους Νορμανδούς στα 1185 και τέλος η οριστική κατάκτησή της απ' τους Τούρκους στα 1430.

Η μεσαιωνική ιστορία της συνδέεται με το μαρτύριο του πολιούχου και προστάτη της μεγαλομάρτυρα Δημητρίου. Απ' αυτήν θα ξεκινήσει κι ο εκπολιτισμός των Σλαύων με τους Θεσσαλονικείς Κύριλλο και Μεθόδιο. Εκεί θα δουν το φως οι δημοκρατικές και ριζοσπαστικές ιδέες των Ζηλωτών, όπως και οι μεγάλες φιλοσοφικές διαμάχες γύρω απ' τον Ησυχασμό. Η Θεσσαλονίκη τέλος διεκδικεί ένα μεγάλο μερτικό απ' την Αναγέννηση των Παλαιολόγων. Η συμβολή της Μακεδονικής Σχολής με τον ελληνοκεντρικό και ουμανιστικό χαρακτήρα της στην ιστορία της ορθόδοξης χριστιανικής τέχνης υπήρξε τεράστια, όσο κι αν αργότερα οι μοναστικές καλλιτεχνικές τάσεις μας οδήγησαν από το φως του Πανσέληνου στα πρότυπα θλίψης και πένθους που κυριάρχησαν στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Στη Θεσσαλονίκη επίσης θα καταρτισθεί η

Καθε Σεπτέμβριο η Θεσσαλονίκη συγκεντρώνει το παγκόσμιο ενδιαφέρον. Στη Διεθνή Έκθεσή της, εκθέτες και επισκέπτες απ' όλο τον κόσμο δίνουν ένα ξεχωριστό χαρακτήρα στη βορειοελλαδική πρωτεύουσα. Μια πόλη που σφύζει από ζωή, οικονομικό και πνευματικό κέντρο εφάμιλλο των μεγάλων ευρωπαϊκών πόλεων, ακμή του δόρατος που στρέφεται ενάντια στον υδρακροκεφαλισμό της πρωτεύουσας.

Στο χώρο αυτό δίνει το δυναμικό της παρόν και η Ελληνική Αστυνομία, όντας συνεχώς, όλο το 24ωρο στο πλευρό του πολίτη, για να του προσφέρει όλες εκείνες τις προϋποθέσεις που χρειάζονται για μια απρόσκοπτη, δημιουργική και ειρηνική ζωή.

Τη Θεσσαλονίκη του Σεπτεμβρίου αλλά και την προσφορά του Έλληνα αστυφύλακα στον ευαίο χώρο της συμπεριφοράς επικρατεί να παρουσιάσει το περιοδικό μας στις σελίδες που ακολουθούν.

νομική επιτομή της Εξαβίβλου του Κων/νου Αρμενόπουλου, που θα αποτελέσει το νομικό κείμενο - οδηγό του χειμαζόμενου έθνους στα σκοτεινά χρόνια του τουρκικού ζυγού.

Την άλωση της πόλης απ' τους Τούρκους ακολούθησαν χρόνια δύσκολα για το ελληνικό στοιχείο, το οποίο ουσιαστικά εξανδραποδίστηκε. Στα τέλη του 15' αιώνα άρχισαν να συρρέουν χιλιάδες ισπανοφώνων Εβραίων, που ανέπτυξαν ιδιαίτερα σημαντικές εμπορικές σχέσεις με τη Βενετία. Η παρακμή και τελικά η πτώση της Γαλλνοτιάτης θα επηρεάσει ανάλογα και το εβραϊκό στοιχείο της πόλης, ενώ απ' το 12' αιώνα ο ελληνικός πληθυσμός αναλαμβάνει συνεχώς. Το δεύτερο μισό του 18' αιώνα η Θεσσαλονίκη εξευρωπαϊζεται και στα τέλη του η παλιά επαρχιακή πόλη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας γίνεται αστικό κέντρο πλούσιο, πολυθρόνο, με σημαντική πνευματική κίνηση και κέντρο μεγάλων πολιτικών γεγονότων.

Το λυκαυγές της εικοστής εκατονταετίας βρίσκει την πόλη επίκεντρο του Μακεδονικού, όταν ποικιλώνυμα συμφέροντα θα προσπαθήσουν να αμφισβητήσουν την ελληνικότητα της περιοχής. Στη Θεσσαλονίκη επίσης βρίσκεται το κύριο έρεισμά του το κίνημα των Νεοτούρκων, εκεί θα γεννηθεί και ο μετέπειτα αναμορφωτής της Τουρκίας Κεμάλ Ατατούρκ.

Στις 26 Οκτωβρίου 1912 τα ελληνικά στρατεύματα με επικεφαλής το Διάδοχο Κωνσταντίνο εισέρχονται στην πόλη, εντάσσοντάς την για πάντα στις αγκάλες του ελεύθερου Ελληνισμού. Στα χρόνια τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου η Θεσσαλονίκη θα καταστεί σημαντικό παγκόσμιο κέντρο και πεδίο κρίσιμων επι-

χειρήσεων για την έκβαση του πολέμου. Τότε ο Ελευθέριος Βενιζέλος θ' αναλάβει την ευθύνη της ένταξης της Ελλάδας στην Αντάντ, απόφαση που με τη γενναιοδωρία των ελληνικών δυνάμεων θα οδηγήσει στη Μεγάλη Ελλάδα της Συνθήκης των Σεβρών.

Σήμερα ο επισκέπτης της πόλης μπορεί, και πρέπει, να σταθεί στο Αρχαιολογικό της Μουσείο, που στεγάζει τους θησαυρούς της Βεργίνας και της Σίνδου, δείγματα αψευδή της ελληνικότητας της Μακεδονίας.

Λίγο πιο κάτω το έμβλημα της πόλης, ο Λευκός της Πύργος, καίριο σημείο της μεσαιωνικής οχύρωσής της. Οι ειδικοί δε συμφωνούν για το πότε χτίστηκε. Μερικοί υποστηρίζουν ότι είναι της εποχής του σουλτάνου Σουλταϊμάν του Μεγαλοπρεπή (1520-1566), αλλά ο καθηγητής Απ. Βακαλόπουλος πιστεύει ότι είναι παλιότερο χτίσμα και



ότι στην εποχή του σουλτάνου αυτού, επειδή ήταν ερειπωμένο, μόνο επισκευάστηκε. Στα χρόνια της τουρκοκρατίας ήταν γνωστός με το όνομα *Κανλί Κουλέ*, δηλαδή πύργος του αίματος, φρικτή φυλακή και τόπος μαρτυρίου για τους ραγιάδες έλληνες.

Η Θεσσαλονίκη είναι η πόλη, που μας προσφέρει ένα ολοκληρωμένο αντίκρισμα όλων των περιόδων της ανατολικής χριστιανικής τέχνης.

Κτίρια σημαντικών των τελευταίων Ρωμαϊκών χρόνων είναι η Ροτόντα του Αγίου Γεωργίου, λίγο πιο πάνω πάνω από την Καμάρα, με την οποία συνδεόταν με πλατύ μνημειακό δρόμο που είχε στις δύο πλευρές του στοές σε σχήμα κυκλικό και τεράστιο τρούλλο. Πιθανόν αρχικά να χτίστηκε για μανωαλείο ή σαν ναός για το Δία, τον προστάτη του Γαλέριου. Η μετατροπή του σε εκκλησία ίσως να έγινε στο τέλος του 4ου αιώνα και αφιερώθηκε στη μνήμη των Αρχαγγέλων. Το όνομα Άγιος Γεώργιος δόθηκε στα νεότερα χρόνια από γειτονικό εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου. Τότε διακοσμήθηκε ο εσωτερικός χώρος και κυρίως τα τόξα, οι στοές και ο τρούλλος με εξαιρετικά μωσαϊκά που διατηρούνται σε αρκετά καλή κατάσταση και είναι από τα καλύτερα παλαιοχριστιανικά σ' όλο τον κόσμο.

Σημαντικά χριστιανικά μνημεία επίσης είναι η βασιλική του πολιούχου της πόλης Αγίου Δημητρίου, η βασιλική της Αχειροποιήτης Θεοτόκου (5ος αι.), ο ναός του Όσιου Δαβίδ (5ος-6ος αι.) με το αξιόλογο ψηφιδωτό του οράματος του Ιεζεκιήλ, ο ναός της Αγίας Σοφίας (8ος-9ος αι.) με ωραία ψηφιδωτά στους τοίχους, στον τρούλλο και την κόγχη, η κομψότατη Παναγία των Χαλκίων (11ος αι.), η Αγία Αικατερίνη (13ος αι.), οι Άγιοι Απόστολοι (14ος αι.) με ψηφιδωτά και τοιχογραφίες της εποχής των Παλαιολόγων, ο Άγιος Νικόλαος ο Ορφανός (14ος) με ωραίες τοιχογραφίες και η Μονή των Βλατάδων, όπου στο παρεκκλήσιο των Πέτρου και Παύλου σώζονται από τα πιο εκλεκτά δείγματα ζωγραφικής της Μακεδονικής Σχολής.

Τέλος η Ακρόπολη της πόλης προσφέρει στον επισκέπτη μια ανεπανάληπτη θέα.

Η Αστυνομία στη Θεσσαλονίκη

Η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης, που έχει την ευθύνη της αστυνόμευσης όλου του ομώνυμου νομού έχει διαρθρωμένη ανάλογη μ' εκείνη της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής, με μια όμως Διεύθυνση Τάξης, με 25 Αστυνομικά Τμήματα (τα 18 μέσα στην πόλη), 21 Αστυνομικούς Σταθμούς, 12 Τμήματα Ασφάλειας, 4 Τμήματα Τροχαίας και 3 Τμήματα Αγορανομίας.

Ένα σημαντικό πρόβλημα για την αστυνόμευση της πόλης είναι ο μεγάλος αριθμός των διερχομένων απ' αυτήν ατόμων, είτε αυτά κινούνται προς το εσωτερικό ή προς το εξωτερικό. Άλλο πρόβλημα είναι οι επισκέπτες της μιας μέρας που έρχονται για ψώνια απ' τις γειτονικές χώρες. Είναι μέρες που η πόλη δίνει την εικόνα μιας σύγχρονης Βαθυλωνίας.

Το αστυνομικό έργο επιβαρύνεται επίσης από το μεγάλο αριθμό οχημάτων που κυκλοφορούν στην πόλη, που αυξάνεται κάθετα το καλοκαίρι και κυρίως τις μέρες της Διεθνούς Έκθεσης, καθώς και από τις κάθε είδους εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται σ' αυτήν καθ' όλο το έτος.

Από πλευράς αστυνόμευσης η Θεσσαλονίκη βρίσκεται σε πολύ καλό επίπεδο. Το ποσοστό των εξιχνιάσεων στα σοβαρά αδικήματα είναι αρκετά υψηλό, ενώ στις κλοπές το 1989 έφθασε το 40%. Παρατηρείται, κι αυτό βέβαια είναι ανησυχητικό, μια αύξηση στις παραβάσεις της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά, καθώς και μια κόβητη αύξηση των κατασχέσεων ναρκωτικών. Το 1984 κατασχέθηκαν 200 γραμμάρια ηρωίνης, 447 γραμμάρια κασις σε φούντα, 123 γραμμάρια κασις σε πλακίδια και 0 γραμμάρια κοκαίνης. Το 1989 οι αντίστοιχες ποσότητες έφθασαν τα 7.608 γραμ. ηρωίνης, 36.069 γραμ. κασις σε φούντα, 8.943 γραμ. κασις σε πλακίδια και 32 γραμ. κοκαίνης. Σίγουρα η αύξηση των κατασχέσεων αντανακλά μια αυξημένη αστυνομική δραστηριότητα. Παράλληλα όμως δηλώνει και το μέγεθος του προβλήματος. Παράγοντες της Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης πιστεύουν ότι θα διευκόλυνε πολύ του αγώνα κατά των ναρκωτικών η ίδρυση ενός Τμήματος Δίωξης Ναρκωτικών στον Έβρο υπαγόμενο στη Δνση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης και η επανυπαγωγή σ' αυ-



να. Τέλος η πολεοδομική συγκρότηση της πόλης, η κεντρική της θέση στο εθνικό οδικό δίκτυο και ο μεγάλος κυκλοφοριακός φόρτος επιβαρύνουν σημαντικά το έργο των Υπηρεσιών Τροχαίας.

Για την εξυπηρέτηση των επισκεπτών της Έκθεσης λειτουργεί μέσα στον εκθεσιακό χώρο Υποδιεύθυνση Αστυνομίας με Τμήματα Τάξης, Ασφάλειας, Αγορανομίας και Τροχαίας. Η λειτουργία της εξασφαλίζει την τάξη μέσα στην ατέλειωτη κοσμοσυρροή, την κυκλοφοριακή άνεση και την ασφάλεια των επισκεπτών και εκθετών από κάθε είδους έκνομη δραστηριότητα. Παράλληλα στην είσοδο της Έκθεσης λειτουργεί Πληροφοριακό Κέντρο (Περίπτερο) της Αστυνομίας, το οποίο αφενός παρέχει πληροφορίες στους επισκέπτες και αφετέρου αποτελεί μια ειλικρινή πρόταση στον πολίτη, να γνωρίσει την Αστυνομία και την αποστολή της. Κάθε χρόνο προβάλλεται κι ένα ειδικότερο θέμα. Φέτος το κύριο θέμα είναι η συνεργασία Αστυνομίας και πολίτη με στόχο ένα καλύτερο αβριο, μια κοινωνία χωρίς βία και έγκλημα.

Οι αστυνομικές υπηρεσίες της Θεσσα-



πίν, καθώς και ο επαναχαρακτηρισμός τους ως Τμημάτων Ελέγχου Διαβατηρίων, των Αστυνομικών Τμημάτων Ειδομένης και Ευζώνων. Οι Υπηρεσίες αυτές είναι σήμερα αναγκασμένες να εκτελούν ταυτόχρονα έλεγχο διαβατηρίων, συναλλαγμάτων κ.λπ., και ταυτόχρονα να ασχολούνται με τις παράνομες οικοδομές και τις παραβάσεις της κοινής ησυχίας.

Με ιδιαίτερη ευαισθησία αντιμετωπίζεται η ασφάλεια του Κρατικού Αερολιμένα της Μίκρας. Καταβάλλονται συνεχώς προσπάθειες, ώστε τα μέτρα ασφάλειας να αναβαθμίζονται συνεχώς και να ανταποκρίνονται στις διεθνείς προδιαγραφές. Το προωπικό της Αστυνομίας, στο μέτρο των αρμοδιοτήτων του και σε συνεργασία με τις άλλες αρχές του αεροδρομίου, αγωνίζεται για την ασφάλεια της διακίνησης των επιβατών των γραμμών εσωτερικού και εξωτερικού.

Ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Αστυνομία της πόλης είναι οι αθλητικές συναντήσεις. Η Θεσσαλονίκη έχει ίσως τους πιο δύσκολους φιλάθλους και τα περιστατικά βίας στους αθλητικούς χώρους είναι αρκετά αυξημέ-

λωνικής θα μπορούσαν να έχουν πολύ καλύτερα αποτελέσματα, αν οι κρατικές πιστώσεις ευνοούσαν τον εκσυγχρονισμό του τεχνολογικού τρις εξοπλισμού (επικοινωνίες, μεταφορές, κ.λπ.). Παρ' όλα αυτά το προσωπικό της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης κατορθώνει να ανταποκρίνεται στις καθημερινές προκλήσεις, εργαζόμενο φιλότιμα και πολύ πέρα από τα προβλεπόμενα ωράρια εργασίας.

Σοβαρό πρόβλημα αντιμετωπίζει η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση από την έλλειψη προσωπικού, έλλειψη που υπολογίζεται γύρω στο 30% της προβλεπόμενης δύναμης, ποσοστό απαραίτητο προκειμένου να στελεχωθούν οι υπηρεσίες, για να ανταπεξέλθουν στο δύσκολο έργο τους.

Ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα, που αντιμετωπίζουν οι συναδελφοί της Θεσσαλονίκης, και εδώ θα πρέπει να θυμηθούμε τα δίκαια παράπονα του συναδέλφου της ΥΑΚΑΘ, είναι η στέγασση των αστυνομικών υπηρεσιών. Η Αστυνομία της Θεσσαλονίκης δε διαθέτει δικό της κτίριο, για τη στέγασση των κεντρικών υπηρεσιών της Γενικής Αστυνομικής Δι-

εύθυνσης. Όλες οι υπηρεσίες στεγάζονται σε νοικιασμένα κτίρια και αρκετές φορές οι ιδιοκτήτες προσφεύγουν στη δικαιοσύνη με αγωγές εξώσεων.

Υπάρχει ένα οικόπεδο 5,5 στρεμμάτων στην οδό Βασ. Όλγας, το οποίο κατέχει η Υπηρεσία από το 1960. Όμως το οικόπεδο αυτό το έτος 1985 παραχωρήθηκε στον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων. Καταβάλλονται τώρα προσπάθειες για την ανάκληση της απόφασης και την εκ νέου παραχώρηση του στην Αστυνομία, ώστε να κατασκευαστεί μεγάλο κτίριο, στο οποίο, εκτός από τη στέγαση των κεντρικών υπηρεσιών, θα υπάρχει γκαράζ για να σταθμεύουν όλα σχεδόν τα υπηρεσιακά οχήματα.

Οι συνάδελφοι της Θεσσαλονίκης με ελλιπή δύναμη, ανεπαρκείς κρατικές πιστώσεις, κτίρια που δύσκολα μπορούν να κριθούν ικανοποιητικά, με ωράριο εργασίας που φθάνει τα όρια του εξοντωτικού, καταφέρνουν να ανταποκρίνονται κάθε φορά πλήρως στα καθήκοντά τους. Και όχι μόνο αυτό. Προσπαθούν όλοι τους να επανοποθετήσουν σε μια σωστότερη βάση τις σχέσεις τους με τους πολίτες, στην υπηρεσία των οποίων είναι στρατευμένοι.

Εκείνο που ζητούν απ' τον πολίτη είναι να κατανοήσει ότι η αστυνόμευση είναι και δική του υπόθεση, αφού τον αφορά άμεσα. Δε ζητούν μονάχα κατανόηση, συνεργασία και βοήθεια. Ζητούν και την κριτική του, τον έλεγχο, που θα βοηθήσει την αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών, τη βελτίωση της ποιότητας ζωής στη συμπτωτούσα.

Στον τομέα αυτό σημαντική είναι, κι αυτό πρέπει να τονισθεί, η συμβολή του Γραφείου Δημοσίων Σχέσεων της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης. Η πλήρης κι αντικειμενική ενημέρωση των μέσων μαζικής επικοινωνίας, η οργάνωση εκδηλώσεων που αποσκοπούν να φέρουν κοντά πολίτες και Αστυνομία, η ενημέρωση του κοινού, το Πληροφοριακό Κέντρο της Αστυνομίας μέσα στο χώρο της Διεθνούς Έκθεσης είναι μερικές από τις πολλές δραστηριότητες του ακούραστου προσωπικού του.

Ο Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής Θεσσαλονίκης μιλά στην Α.Ε.

Ζητήσαμε να μιλήσουμε με το Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή Θεσσαλονίκης Υποστράτηγο κ. Παναγιώτη ΚΟΣΜΑ. Παρ'όλο το φόρτο εργασίας, που καθημερινά περιμένει τον πρώτο αστυνομικό υπάλληλο μιας τέτοιας Υπηρεσίας, μας δέχθηκε στο γραφείο του και απάντησε εμπεριστατωμένα στις ερωτήσεις μας.



ΕΡΩΤ: Κύριε Γενική, ποιές ιδιαιτερότητες παρουσιάζει η αστυνόμευση στη Θεσσαλονίκη σε σχέση με τα άλλα μεγάλα αστικά κέντρα της Χώρας.

ΑΠΟΚΡ: Η δραστηριότητα των Αστυνομικών Υπηρεσιών Θεσσαλονίκης, δε διαφέρει απ' αυτήν των άλλων Υπηρεσιών και ειδικότερα εκείνων του Λεκανοπεδίου Αττικής, και τούτο γιατί η Θεσσαλονίκη είναι μια μεγαλούπολη ενός εκατομμυρίου περίπου κατοίκων, συμπτωτούσα και εμπορικό κέντρο όλης της βόρειας χώρας.

Η Υπηρεσία μας αντιμετωπίζει τα συνήθη προβλήματα αστυνόμευσης, τα οποία οξύ-

νονται ιδιαίτερα κατά την περίοδο λειτουργίας της Διεθνούς Έκθεσης το μήνα Σεπτέμβριο, κατά την οποία η Θεσσαλονίκη καθίσταται το κέντρο διεθνούς εμπορικού ενδιαφέροντος.

Κατά τη διάρκεια λειτουργίας της ΔΕΘ η Υπηρεσία μας επιβαρύνεται με επί πλέον έργο, λόγω του ότι σημαντικός αριθμός αστυνομικών αποσπάται στις Αστυνομικές Υπηρεσίες της ΔΕΘ και λαμβάνονται αυξημένα μέτρα τάξης, ασφάλειας, τροχαίας και αγορανομίας. Η κίνηση στους δρόμους της πόλης είναι ιδιαίτερα αυξημένη, λόγω προσέλευσης μεγάλου αριθμού επισκεπτών. Τα προβλήματα, όμως, αντιμετωπίζονται με επιτυχία χάρη στις φιλότιμες προσπάθειες όλων ανεξαιρέτως των Αστυνομικών Υπηρεσιών, οι οποίες ενισχύονται και από άλλες Αστυνομικές Διευθύνσεις. Ευτυχώς δεν παρατηρείται ιδιαίτερη αύξηση των τροχαίων ατυχημάτων κατά το 10ήμερο λειτουργίας της ΔΕΘ, σε σύγκριση με τις άλλες εποχές του έτους. Αυξημένα επίσης μέτρα λαμβάνονται εξαιτίας των αφίξεων υψηλών και επισήμων προσώπων και των διαφόρων εκδηλώσεων που λαμβάνουν χώρα στα πλαίσια της ΔΕΘ. Οι περιπολίες τάξης και ασφαλείας πυκνώνουν καθ' όλη τη διάρκεια του 24ώρου, για την πρόληψη διάπραξης αδικημάτων κατά τη λειτουργία της ΔΕΘ. Οι Υπηρεσίες Τροχαίας διαθέτουν σε όλες σχεδόν τις διασταυρώσεις του



Ο Γενικός Αστυν. Δ/ντής Θεσ/κης Υποστράτηγος κ. Π. Κοσμάς

κεντρικού τομέα της πόλης τροχονόμους για τη ρύθμιση της κυκλοφορίας, αλλά και την παροχή πληροφοριών στους ξένους επισκέπτες.

ΕΡΩΤ: Τι προβλήματα αντιμετωπίζετε καθημερινά σε κάθε τομέα αστυνομικής δράσης;

ΑΠΟΚΡ: Στον τομέα της τάξης, βασικός παράγοντας απασχόλησης μεγάλου μέρους της αστυνομικής δύναμης είναι η λήψη μέτρων τάξης στα γήπεδα και τις ποδοσφαιρικές συναντήσεις, καθώς και στις διάφορες συγκεντρώσεις και συναθροίσεις.

Κατά τη θερινή τουριστική περίοδο παρουσιάζεται αυξημένη κίνηση ημεδαπών και αλλοδαπών στις παράκτιες περιοχές του νομού Θεσσαλονίκης, κυρίως στο Σταυρό, Ασπροβάλτα, Επανωμή, Νέους Επιβάτες, Περαιά, Αγία Τριάδα και Μηχανιώνα. Το γεγονός αυτό αναγκάζει τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση να ενισχύει τις τοπικές Αστυνομικές Υπηρεσίες, προκειμένου να μπορέσουν να αστυνομεύσουν καλύτερα και αποτελεσματικότερα την περιοχή τους.

Στον τομέα της ασφάλειας η υπηρεσία μας έχει να παρουσιάσει θετικό έργο στη



δίωξη σοβαρών αδικημάτων, όπως ναρκωτικών, ληστειών, κλοπών, διαρρήξεων και παραβάσεων της νομοθεσίας περί αλλοδαπών.

Η εγκληματικότητα παρουσιάζει βέβαια μικρή ανοδικότητα, κυρίως στα αδικήματα

της νομοθεσίας περί ναρκωτικών. Ιδιαίτερη επί πλέον δραστηριότητα αναπτύσσεται στην αντιμετώπιση των οργανωμένων εγκληματιών, ιδίως κλοπών, κυρίως από αθληγάνους, η ανακάλυψη των οποίων, λόγω των συνεχών μετακινήσεων καθίσταται δυσχερής.

Η Διεύθυνση Ασφάλειας με τη δραστηριότητά της και τη συνεργασία με τους πολίτες, έχει επιδώσει το αίσθημα ασφαλείας στην πόλη της Θεσσαλονίκης και τούτο συνάγεται από τις επιτυχίες της τόσο στον τομέα της πρόληψης όσο και στον τομέα της καταστολής του εγκλήματος.

Η δραστηριότητα των υπηρεσιών Τροχαίας είναι εξίσου αξιόλογη. Αν και υπάρχει σοβαρό κυκλοφοριακό πρόβλημα στην πόλη της Θεσσαλονίκης, η Τροχαία, μπορούμε να πούμε, ότι ανταποκρίνεται πλήρως στο δύσκολο έργο της. Οι τροχονόμοι είναι και αισθάνονται επαγγελματίες. Από την πλευρά της η Υπηρεσία διοργανώνει συχνά σεμινάρια τροχαίας, για την επαγγελματική



κατάρτιση των τροχοφόρων.

Βασικό παράγοντα μείωσης των τροχαίων ατυχημάτων αποτελεί η συμμετοχή εμπειρών αξιωματικών της Τροχαίας στην κυκλοφοριακή διαπαιδαγγωγή του κοινού. Η συμμετοχή αυτή συνίσταται σε διαλέξεις που δίδονται σε μοθητές σχολείων και δημόσιες υπηρεσίες και συνεντεύξεις τύπου στα τοπικά ραδιοτηλεοπτικά μέσα. Επίσης οι ανακαινώσεις τύπου, οι παραινήσεις και συμβουλές που δίδονται τακτικά στους οδηγούς των οχημάτων και στους πεζούς είναι μερικές από τις δραστηριότητες των Υπηρεσιών Τροχαίας, που αποδίδονται συμβάλλουν στη μείωση των τροχαίων ατυχημάτων.

Κατά την περίοδο λειτουργίας της Διεθνούς Έκθεσης το έργο της Τροχαίας δυσχεραίνεται πάρα πολύ, καθ' όσον παρατηρείται επιβάρυνση του κυκλοφοριακού φόρτου από τα οχήματα εκθετών και επισκεπτών της ΔΕΘ. Η αύξηση αυτή ανέρχεται σε ποσοστό 30% περίπου του συνόλου των κυκλοφορούντων οχημάτων. Επίσης δυσχεραίνεται με τις διάφορες εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια λειτουργίας της Έκθεσης.

Η τροχονομική αστυνόμευση στην πόλη της Θεσσαλονίκης αντιμετωπίζει ορισμένες ιδιαιτερότητες, όπως:

α) Η ιδιόσυρτη ρυμοτομική δομή και πολεοδομική ούσα του κέντρου της πόλης, από το οποίο λείπουν δρόμοι διανεμητικού της κυκλοφορίας.

β) Η ανυπαρξία χώρων στάθμευσης.

γ) Η συγκέντρωση του χονδρεμπορίου, των Δημοσίων Υπηρεσιών και του συνόλου σχεδόν της επαγγελματικής και επιστημονικής στέγης στον κεντρικό τομέα της πόλης.

δ) Η έλλειψη ανισόπεδων δικών κόμβων και ενιαίου φορέα φωτεινής σηματοδότησης, και τέλος

ε) Η εγκατάσταση των αφετηριών και τερμάτων των αστικών λεωφορειακών



γραμμών κοντά στις κεντρικές αρτηρίες.

Απόλυτη δραστηριότητα παρουσιάζουν οι Υπηρεσίες Αγορανομίας Θεσσαλονίκης, που με τους τακτικούς αγορανομικούς και αστυνομικούς ελέγχους, τις δειγματοληψίες και τον έλεγχο των τιμών πώλησης αγαθών βιοτικής ανάγκης στέκονται νύκτα - μέρα στο πλευρό του καταναλωτή.

Σημαντικό έργο επίσης προσφέρουν στην αστυνόμευση της πόλης και οι Διευθύνσεις Άμεσης Δράσης και Αστυνομικών Επιχειρήσεων, οι οποίες σημαντικά συνδράμουν με τις δυνάμεις τους τις άλλες αστυνομικές υπηρεσίες.

Τέλος δεν πρέπει να παραλειφθεί το έργο που προσφέρει το Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων της Γεν. Ασυν. Δ/σης. Ειδικότερα οι Δημοσίες Σχέσεις επιδιώκουν να βελτιώσουν την επικοινωνία μεταξύ Αστυνομίας και κοινού, να αμβλύνουν με το διάλογο και την περσό τις εντάσεις, που προκαλούνται από τις αστυνομικές επεμβάσεις, και να δημιουργήσουν κλίμα αμοιβαίας κατανόησης και καλής θέλησης, με τελικό σκοπό να κερδίσουν την εκτίμηση, την εμπιστοσύνη, την αγάπη και τον σεβασμό του πολίτη και να εξασφαλίσουν τη συμπαράσταση και τη συνεργασία του, για την εκπλήρωση της κοινωνικής αποστολής του Σώματος.

Μέσα στα πλαίσια αυτά, πραγματοποιούνται διάφορες εκδηλώσεις, με σκοπό την

επίτευξη της κατανόησης του κοινού, ιδίως των νέων, ώστε να ξεκαρτερηθεί η εικόνα του μπαμπούλα αστυνομικού και να αντικατασταθεί με την πραγματική του εικόνα, του αστυνομικού προσώπου και φίλου του πολίτη.

ΕΡΩΤ: Το θέμα της αναβάθμισης των σχέσεων πολίτη και Αστυνομίας είναι όσο ποτέ πιο επίκαιρο. Πώς το αντιμετωπίζει η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης;

ΑΠΟΚΡ: Η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης αποδίδει ιδιαίτερη βαρύτητα στη βελτίωση και αναβάθμιση των σχέσεων μεταξύ Αστυνομίας και κοινού. Σημαντική συμβολή στην εξυπηρέτηση του σκοπού αυτού, αποτελεί η συνεργασία αστυνομικού και πολίτη. Πρέπει να συνειδητοποιήσει ο πολίτης ότι ο αστυνομικός είναι συνεργάτης, φίλος και προστάτης του και ότι η επιτυχία της Αστυνομίας στον κοινωνικό ρόλο της στηρίζεται πάνω στα αισθήματα σεβασμού, αλληλεγγύης, κατανόησης και αλληλενοδοχής.

Γίνεται προσπάθεια, ώστε κατά την άσκηση των αστυνομικών καθηκόντων να πρωτανεύουν οι αρχές της ισονομίας, της αντικειμενικότητας, της δικαιοσύνης, αλλά και της επείκειας στα πλαίσια του ανθρωπίνου, που πρέπει να χαρακτηρίζει τη σύγχρονη κοινωνία.

Τονίζεται ότι σκοπός του Νόμου δεν είναι να αιφνιδιάζονται οι πολίτες και να καταλαμβάνονται παρανομούντες, αλλά να ρυθμίζονται οι σχέσεις των ατόμων και να εξυπηρετούνται τα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου. Στην περίπτωση αυτή οι αστυνομικοί έχουν την ευκαιρία να επιδείξουν όλη την καλή τους διάθεση και τα αλtruιστικά τους αισθήματα και να κατακτήσουν τις καρδιές των ανθρώπων.

Πάνω σ' αυτές τις αρχές και κατευθύνσεις στηρίζεται η αστυνόμευση της περιοχής μας.

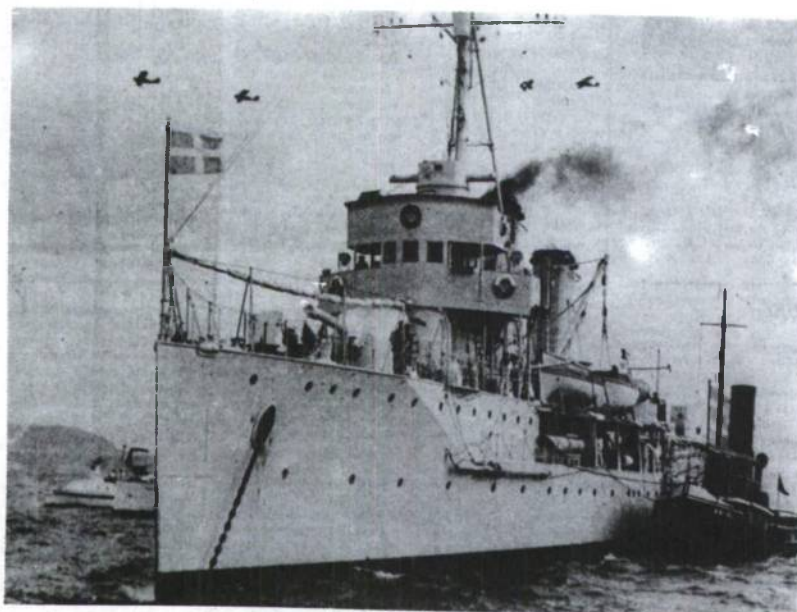


Πενήντα χρόνια πριν...

15 Αυγούστου 1940:

Στό λιμάνι της Τήνου βυθίζεται το ΕΛΛΗ

Ήταν ένα πρωινό σαν όλα τα πρωινά της 15ης Αυγούστου στην Τήνο. Το λιμάνι γεμάτο σκάφη κάθε είδους και στην προκυμαία χιλιάδες προσκυνητές, που είχαν συρρεύσει από τις εσχατιές της ελληνικής χριστιανωσύνης για να καταθέσουν τις ελπίδες τους στη Μεγαλόχαρη, την Πανα-



τίποτα. Δεν είδα την Τήνο, δεν είδα την Ελλη! Πάτησα το κουμπί στην πρώτη, εγώ δεν έβλεπα τίποτα, αυτός έβλεπε από το περισκόπιο. Αμέσως μετά, από το megafono τον άκουσα, που παραμιλούσε. Μπράβο, το πέτυχα ανάμεσα στα δύο φουγάρα, είπε, δε θέλει άλλη τορπίλ-

για των Δακρύων. Λίγο έξω από το λιμάνι το εύδρομο του στόλου λικνιζόταν στα ήρεμα νερά του Αιγαίου, ενώ το πλήρωμά του ετοιμαζόταν να βγει έξω για την απόδοση τιμών.

Το τι ακολούθησε είναι γνωστό από την ιστορία. Από τις τρεις τορπίλλες του ιταλικού υποβρυχίου Delfino, με κυβερνήτη τον αμετανόητο φασίστα Γκιουζέπε Αϊκάρντι, η μια θα βρει το ΕΛΛΗ σε καίριο σημείο, ενώ οι δύο άλλες θα αστοχήσουν, όπως ειπώθηκε αρχικά. Κι αυτό ήταν το λάθος. Οι τορπίλλες δεν αστόχησαν αλλά ρίχτηκαν με στόχο το πλήθος των προσκυνητών που βρισκόταν στην προκυμαία. Οι φασίστες του Μουσολίνι δεν ήσαν ικανοποιημένοι με τη βύθιση του ευδρόμου. Ήθελαν περισσότερο, αθώο αίμα!!!

Να πώς διηγήθηκε το συμβάν ο τορπιλλιστής του Delfino Ντόνιο Τζιανελόνι σε έλληνα δημοσιογράφο:

-Εγώ δεν φταίω, γράφτο στους έλληνες, με διέταξε ο Αϊκάρντι να βάλω στους τορπιλλοβλη - τικούς σωλήνες τις τρεις τορπίλλες και μετά με διέταξε σε ποιες μοίρες να τις εκτοξεύσω, αλλά αυτός στόχευσε. Εγώ δεν είδα

λη. Έπειτα, με διέταξε να ρίξω τις άλλες δυό, σε άλλες μοίρες. Πάτησα τα κουμπιά. Εμείς, οι τορπιλιστές στα υποβρύχια, είμαστε σαν τους τυφλοπόντικες. Δε βλέπουμε, επαναλαμβάνω, τίποτα. Πού νάξερα, ότι ο Αϊκάρντι ήθελε να τινάξει και όλο το νησί στον αέρα, να σκοτώσει εκατοντάδες ανθρώπους. Εγώ, δεν μπορούσα να κάνω διαφορετικά...

Έτσι το ΕΛΛΗ, το πρώτο θύμα της ιταλικής φασιστικής επίθεσης κατά της Ελλάδας, στις 09.45' κατεβαίνει στον υγρό του τάφο. Ποιο ήταν, όμως, το ελαφρό καταδρομικό ΕΛΛΗ; Ήταν ένα όμορφο καράβι 2.600 τόνων κατασκευής 1910-1913. Είχε ναυπηγηθεί στην Αμερική για λογαριασμό των Κινέζων, με το εξωτικό όνομα Φέι Χούνγκ. Από την Ελλάδα αγοράστηκε το 1914 και πήρε το όνομα ΕΛΛΗ, για να θυμίζει στις γενεές των νεωτέρων Ελλήνων τη δοξασμένη ναυμαχία της Ελλης (3 Δεκεμβρίου 1912), όταν ο ελληνικός στόλος επιβίωσε την τουρκική αρμάδα στα Στενά των Δαρδανελίων. Κατά τα έτη 1925-1929 είχε υποστεί ριζική ανακαίνιση για να το βρεί ο επερχόμενος Δεύτερος Πόλεμος με τρία πυροβόλα των 152 χιλ. (δύο πλευρικά και ένα κατά

το διαμήκη άξονα), συγχρονισμένο σύστημα διεύθυνσης βολής με κατευθυντήρα τύπου Vicers, δύο τορπιλλοβλητικούς σωλήνες των 450 χιλ. και σύστημα πόντισης ναρκών.

Λίγο πριν βυθιστεί, πάνω στο σκάφος ξετυλίγονται δραματικές στιγμές. Ο κυβερνήτης του, Άγγελος Χατζόπουλος, πιστός στη μακράϊωνη ναυτική παράδοση, δε θέλει να αποχωριστεί το πλοίο του.

Ο ύπαρχος Δούσης και ο ανθυποπλοίαρχος Λεβαντίνος αναγκάζονται ν' ασκήσουν σωματική βία για να τον πάρουν μαζί τους. Μα και στην προκυμαία επικρατούν σκηνές αλλοφροσύνης. Παρά, όμως, τις τραγικές στιγμές η λιτανεία δεν αναβάλλεται. Γίνεται με όλη την ευσέβεια των παλιών χρόνων, που το έθνος βρισκόταν σε κατατρεγμό, και το πλήρωμα του ΕΛΛΗ δίνει σ' αυτήν το προγραμματισμένο παρόν του. Όπως διηγείται αυτόπτης μάρτυρας, ο κ. Νίκος Κάγκας, ο τελευταίος κυβερνήτης του πλοίου, πλοίαρχος Χατζόπουλος, παρέταξε το πλήρωμα στην παραλία κι έκανε προσκλητήριο να δει πόσοι λείπανε.

Οι παρόντες ήταν σε κακά χάλια. Άλλος χωρίς παπούτσια, άλλος χωρίς πουκάμισο, οι πιο πολλοί χωρίς καπέλλο, μουντζουρωμένοι, βρεγμένοι, ματωμένοι αρκετοί.

Κι έτσι, όπως ήταν σ' αυτή την κατάσταση, συντεταγμένοι κανονικά, σχημάτισαν το άγημα και συνόδευσαν την εικόνα της Μεγαλόχαρης.

Απ' την πρώτη στιγμή όλοι ξέραν τον ένοχο. Γνώριζαν την αιτία. Ο σεβαστός πρεσβύτες κ. Σωκράτης Καρδαμίτσης, πρώην Δήμαρχος Τήνου, γιατρός τότε, που πρόσφερε τις πρώτες βοήθειες στους τραυματίες, διηγείται:

Πεθάνανε εννιά παλικάρια. Ο ένας από αυτούς, ο Νίκος Παπανικολάου, κελευστής, τέλειωσε στα χέρια μου. Τα τελευταία του λόγια ήταν: "Μας έφαγαν οι Ιταλοί φασίστες! Παιδιά να πάρετε πίσω το αίμα μας.. Έτσι είπε και πέθανε κι αυτό που ζήτησε έγινε.

Είχε περάσει αρκετή ώρα μετά την έκρηξη. Την τορπίλλη με τα ιταλικά γράμματα που χτύπησε στο βράχο χωρίς να σκάσει την είχαμε βρεί κι όλες. Όλοι το ξέρανε. Κι έπειτα μάθαμε ότι, όταν η Ελλη ερχόταν προς την Τήνο, την παρακολουθούσε ένα αεροπλάνο χωρίς σήματα.

Όλοι γελαστήκανε για τις πραγματικές προθέσεις του Γκιουζέπε Αϊκάρντι. Όλοι πίστεψαν ότι η μία του τορπίλλη βρήκε το στόχο της κι οι άλλες δύο αστόχησαν. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι και οι τρεις τορπίλλες του βρήκαν το στόχο τους! Είχε βεβαιωθεί ο "γενναίος" πλοίαρχος του Μουσολίνι ότι το Ελλη είχε πληγεί θανάσιμα στο μηχανοστάσιο, όταν μετά από ολόκληρα λεπτά της ώρας έρριξε τις άλλες δύο τορπίλλες, θέλοντας να σκορπίσει τον όλεθρο ανάμεσα στον άμαχο πληθυσμό που πλημμύριζε την παραλία και το μώλο!

Αυτό το τερατώδες έγκλημα -τόσο συνηθισμένο όμως για τους εκλεκτούς της χρυσής εποχής του φασισμού- κάποιος δεν το άφησε να γίνει. Ένα χέρι σταμάτησε τη μιά τορπίλλη και διεύθυνε τη δεύτερη στο μοναδικό σημείο που δεν υπήρχαν άνθρωποι και σκόρπισε τους βράχους και τις πέτρες μακριά από τους πιστούς.

Ποιανού ήταν το χέρι; Θα μπορούσε να πει κανείς της Μεγαλόχαρης, αν δεν ήταν γνωστό -όπως τουλάχιστον πιστεύουν οι μη απλο-



Ίκοί σήμερα- πως η Παναγία... δεν κάνει θαύματα (Ακρόπολις, 15.8.1981, σελ 3).

Το έγκλημα του φασισμού στο λιμάνι της Τήνου σήμανε την αρχή του τέλους του. Το ΕΛΛΗ παράσυρε και τούς ανιέρους δράστες στον υγρό του τάφο. Οι φασίστες του Palazzo Venezia δεν κατάφεραν να κάμψουν το φρόνημα του Ελληνικού λαού. Αντίθετα μάλιστα, κάτω από ένα δικτατορικό καθεστώς οι Έλληνες θα ξεχάσουν τις πολιτικές τους διαφορές, τις εξορίες και την καταπίεση, και όπως θα γράψει στα 1945 ο ιταλός πρεσβευτής Αθήνα στα 1940 Γκράτσι ο τορπιλλισμός αυτός κατόρθωσε "ό,τι δεν είχαν επιτύχει ως τότε ούτε οι ύβρεις ούτε αι απειλαί των ιθυνόντων την ιταλικήν πολιτικήν. Επέφερε την απόλυτον ψυχικήν ενότητα και σύμπνοιαν όλων των Ελλήνων, οίτινες επείσθησαν, ότι η Ελλάς είχε μόνον μίαν αμείλικτον εχθράν: την Ιταλίαν. Εναντίον των κατακτητικών της προθέσεων κατέστη πλέον κοινή συνείδησις, ότι έπρεπε οι Έλληνες να αμυνθούν μέχρις εσχάτων". Και η απάντηση δόθηκε λίγους μήνες αργότερα, στα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας. Οι εκδικητές του ΕΛΛΗ έγραψαν με το αίμα

τους μια νέα ωδή στην ελευθερία, στην ανθρωπινή αξιοπρέπεια, στην παγκόσμια ειρήνη, που τόσο υπέφεραν απ' τούς κάθε χροιάς πολεμοκάπηλους. Το αποτρόπαιο έγκλημα θα σημαίνει από μόνο του, χωρίς καμιά επίσημη εξήγηση, χωρίς κανένα άλλο έναυσμα, εγερτήριο για τους απανταχού Έλληνες. Θα γράψει τότε κι ο 'Αγγελος Σικελιανός τους μεστούς σε νόημα στίχους Παρθένα μάννα:

Παρθένα μάννα το πικρό ποτήρι ως τη στερνή ήπιαμε στάλα.

Δράμε εκεί, που τα ίδια σπλάχνα σου ξεσκίζουν.

Ανοιξ' το δρόμο, ακοιμητη, να πάμε όπου ντουφέκι και λιβανιστήρι.

Οι αρματωμένοι τους ναούς φροντίζουν!

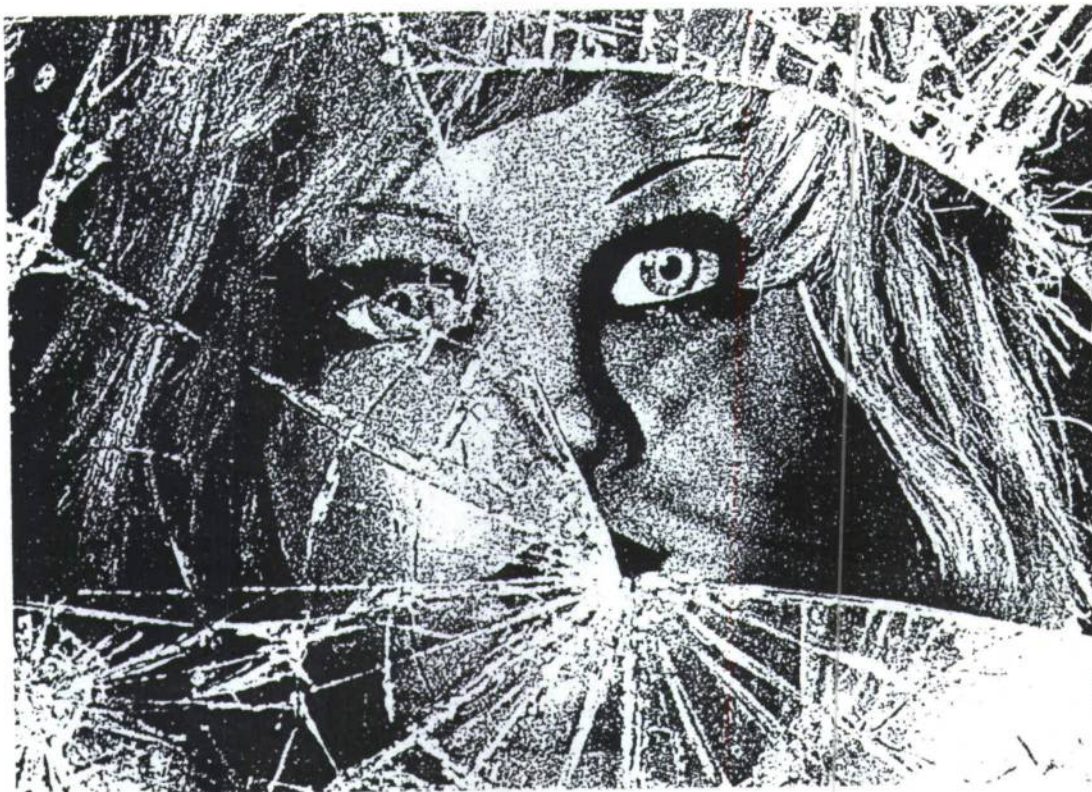
Στο ναό σου όλος να μπει στρατός, κάμε..

Κώστας Δανούσης
Υπαστυνόμος Β'

Λόγος πένθιμος και ηρωικός στο ΕΛΛΗ

Εις τον Ελικώνα φύεται η δάφνη. Ας σχηματισθούν αι θεωρίαι δια να μεταφέρουν τους κλάδους. Η Ελλάς χρειάζεται τα φύλλα του αειθαλούς δένδρου δια να καλύψει με αυτά τα κύματα που έγιναν τάφος μιάς δόξης. Ο Αίολος από τον Όλυμπον έκλεισεν εις τους ασκούς του τους ανέμους. Πρέπει να γίνει νηνεμία εις το Αιγαίον. Και η Τρίαίνα του άρχοντος των απεράντων πόντων, δεν θα κάμει ν' αναπαλθούν τα υγρά στοιχεία. Πρέπει να γίνει νηνεμία! Από το στενόν της Σαλαμίνας και το Αρτεμίσιον αναδύονται σκιαί γιγάντων! Καίονται αι τριήρεις! Τον πυρπολικόν δαυλόν άναψεν η φλόγα της ελληνικής ψυχής και η θριαμβική αποθέωσις της νίκης ακούεται μέσα εις το σάλαγον της μάχης από την ναυαρχίδα: Είπατε εις τους λαούς, ότι η Ελλάς δεν αποθνήσκει.

Αντώνιος Σβώκος.



ΧΡΗΣΤΕΣ ΗΡΩΙΝΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΑΡΤΗΣΗ

ΜΕΘΟΛΟΓΙΑ

Το υλικό που παρουσιάζεται σ' αυτό το άρθρο είναι προϊόν μιας έρευνας που έγινε στο Παρίσι κατά τη διάρκεια των ετών 1981-82. Χρήστες ναρκωτικών που προέρχονται από μεσαίες και ημιπρονομιούχες οικογένειες ρωτήθηκαν ν' απαντήσουν καθένας για τη δική του περίπτωση.

Με τη χρησιμοποίηση αυτής της μεθόδου οι ερευνητές είχαν επαφές με περισσότερους από 1.000 χρήστες ναρκωτικών, μερικοί από τους οποίους είχαν υποβληθεί σε θεραπεία. Οι συνεντεύξεις ελήφθησαν στο δρόμο, στα σπίτια των χρηστών και στο αυτοκίνητο το οποίο χρησιμοποιήσαν σαν κινητό γραφείο. Οι σημειώσεις λαμβάνονταν επί τόπου, και μερικοί από τους ερευνητές τις μαγνητοφωνούσαν και στη συνέχεια τις αντέγραφαν. Αυτή η διαδικασία τους επέτρεψε να παρατηρήσουν από κοντά και με την απουσία οποιασδήποτε θεραπευτικής σχέσης, τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν οι χρήστες ναρκωτικών μέσα στο δικό τους περιβάλλον. Η εργασία τους έγινε πο-

Οι ιατρικές έρευνες σε πρόσωπα που κάνουν χρήση ναρκωτικών ουσιών και ειδικότερα σε ηρωινομανείς, στρέφονται συνήθως στην εξέταση των ουσιών που καταναλίσκονται, στα πρόσωπα που τις προμηθεύουν, στο περιβάλλον μέσα στο οποίο ζουν και στον τρόπο ζωής τους γενικότερα.

Οι ιατρικές όμως αυτές περιγραφές συνήθως δεν αναφέρονται σ' ένα πολύ σημαντικό παράγοντα που σχετίζεται με την εξάρτηση από τα ναρκωτικά. Στον οικονομικό παράγοντα. Ίσως να φανεί κάπως περίεργο αλλά μια έρευνα γύρω από τις σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ αυτών που κάνουν χρήση ναρκωτικών, τον τρόπο ζωής τους και τους ειδικούς κανόνες που διέπουν αυτό που αποκαλείται «Εμπόριο ναρκωτικών» θα μας βοηθήσει στην εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων.

λύ πιο εύκολη και ο κύκλος των επαφών τους επεκτάθηκε, λόγω του πνεύματος συνεργασίας και της καλής θέλησης που έδειξαν οι χρήστες. Σ' αυτό το άρθρο θα αναφερθούμε

μόνο για τους χρήστες ηρωίνης.

Μέχρι το 1960 πολύ μικρές ποσότητες καταναλίσκονταν στη Γαλλία. Η αλήθεια πάντως είναι ότι μερικά εργαστήρια παρήγαγαν υψηλές ποσότητες ηρωίνης, η οποία όμως σχεδόν όλη εξήγγετο. Μικρός αριθμός χρηστών ηρωίνης μπορούσε να βρεθεί σε περιορισμένους κύκλους (αυτούς που σχετίζονταν με την πορνεία) και ο χρήστης που δεν είχε σχέσεις με κάποιον από αυτούς που ήταν στο «κύκλωμα» ήταν απίθανο να μπορέσει να προμηθευτεί κανονικές ποσότητες.

Από τα τέλη του 1960 η κατάσταση άλλαξε ριζικά. Μια ολόκληρη καινούρια αγορά απλώθηκε από τη Μασσαλία στο Παρίσι και στις άλλες μεγάλες πόλεις. Η ηρωίνη δεν ήταν δύσκολο να βρεθεί και οι τιμές της δεν ήταν υπερβολικά υψηλές. Μιλώντας γι' αυτή την περίοδο ένας χρηστής τόνισε: το 1968 υπήρχαν περισσότεροι πωλητές παρά χρήστες και ένα τέταρτο του γραμμαρίου κόστιζε μόνο 50 φράγκα.

Το 1984 ένας ηρωινομανής χρειαζόταν τουλάχιστον 500 φράγκα την

ημέρα για να ικανοποιήσει τις ανάγκες του, ενώ μερικοί άλλοι χρήστες ξόδευαν δύο ή τρεις φορές αυτό το ποσό.

Αυτοί οι οικονομικοί παράγοντες έδωσαν την αφορμή στους ερευνητές για την περιγραφή της ακόλουθης διαδικασίας κυκλοφορίας της ηρωίνης. Μια διαδικασία της οποίας η απίστευτη αποδοτικότητα δεν μπορεί να εξηγηθεί πλήρως ούτε και από αυτούς που με επιτυχία προσηλυτίζουν τα θύματά τους, ούτε από αυτούς που έγιναν πλούσιοι εκμεταλλόμενοι τους πελάτες τους.

Είναι επομένως απαραίτητο να κατανοήσουμε πως οι χρήστες ηρωίνης κατορθώνουν να διατηρούν μια τόσο ακριβή συνήθεια σε μια περίοδο πολλών ετών.

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΗΡΩΙΝΗΣ

Όταν οι ηρωινομανείς μιλούν για το «εμπόριό τους» εννοούν γενικά όλες τις παράνομες δραστηριότητες που αποσκοπούν στην απόκτηση της ηρωίνης που προορίζεται για άμεση κατανάλωση καθώς και τον τρόπο εξοικονόμησης χρημάτων που απαιτούνται για την αγορά ηρωίνης. Αυτό το άρθρο δεν θα ασχοληθεί με τους τρόπους με τους οποίους οι διάφορες ναρκωτικές ουσίες αλλάζουν χέρια, από το χρόνο εισαγωγής τους μέχρι τη στιγμή που θα φτάσει στον πρώτο έμπορο, καταναλωτή ή διανομέα.

Αντίθετα θα ασχοληθούμε μόνο με το τι συμβαίνει προς τη μεριά του πρώτου χρήστη, για έναν απλό λόγο. Καθώς η ηρωίνη σταματά να είναι



ένα απλό εμπορεύσιμο είδος και αρχίζει να παίρνει αξία από τη χρήση που μπορεί να γίνει με αυτή, οι κανόνες διανομής υπόκεινται σε μια διαρκή εξέλιξη και πρέπει να είναι τέτοιοι ώστε να εγγυώνται μια αποδοτική κυκλοφορία, ώστε καθένας από τους χρήστες να μπορεί να ικανοποιεί τις καθημερινές του ανάγκες παρά τις υψηλές τιμές τις οποίες είναι υποχρεωμένος να πληρώσει.

Είναι αναμφίβολα εύκολο να δώσει κανείς μερικούς τρόπους διανομής ηρωίνης στο Παρίσι όπως πολλοί ερευνητές έχουν δώσει για τη Νέα Υόρκη. Στο Παρίσι υπάρχουν με-

ρικοί μεγάλοι οργανισμοί, υπάρχει όμως και ένας μεγάλος αριθμός μικρών εισαγωγέων και μεταφορέων. Όσον αφορά όμως τους χρήστες ηρωίνης το σύστημα τροφοδότησής τους, δεν είναι τόσο οργανωμένο και χαρακτηρίζεται από τη γρήγορη κινητικότητα και μερικές φορές από τον παράγοντα τύχη. Στη θεωρία μπορούμε να διακρίνουμε 3 επίπεδα στάδια:

- 1) Τους εμπόρους που εργάζονται από το σπίτι τους και πωλούν στους χρήστες.
- 2) Τους μεσάζοντες ή μεσολαβητές και
- 3) Τους γυρολόγους ή πραγματευτές, που πωλούν είτε σε χρήστες απ' ευθείας είτε σε μεσάζοντες που οι πελάτες είναι χρήστες.

Εν τούτοις στην πράξη αυτές οι κατηγορίες διανομέων είναι σε μια κατάσταση συνεχούς ροής και επηρεάζονται από την κυκλοφορία των ναρκωτικών και του χρήματος. Το όλο σύστημα μπορεί να επηρεαστεί από καινούριες επινοήσεις ή σχεδιασμούς των χρηστών ή των εμπόρων που παρεμβάλλονται στη διαδικασία διανομής. Αυτοί οι δύο παράγοντες πρέπει να λαμβάνονται σοβαρά υπ' όψιν σε κάθε συζήτηση σχετική με τα τρία αυτά στάδια διανομής και εξηγούν τους λόγους για τους οποίους οι συναλλαγές είναι γρήγορες, παράνομες και μερικές φορές πιο βελτιωμένες.



Έμποροι που εργάζονται από το σπίτι τους.

Ο έμπορος που εργάζεται από το σπίτι του είναι συνήθως και χρήστης αλλά διαφέρει από τους άλλους χρήστες, όχι μόνο ένεκα των εμπορικών του δραστηριοτήτων, αλλά επίσης ένεκα της καλής φήμης που έχει, ότι δηλαδή μπορεί να ελέγχει απόλυτα τις συνήθειές του. Υπάρχουν αναρίθμητα παραδείγματα χρηστών, οι οποίοι άρχισαν να αγοράζουν και να πωλούν και γρήγορα χρεωκόπησαν. Εάν θέλει κάποιος να επιβιώσει σαν έμπορος πρέπει να διατηρεί την κατάλληλη ισορροπία (αναλογία) μεταξύ αυτών που καταναλώνει για δική του χρήση και αυτών που πρόκειται να πουλήσει.

Οι προσπάθειες του να επιτύχει αυτή την ισορροπία είναι, εν τούτοις, κάτω από διαρκή απειλή. Πρώτα απ' όλα πρέπει να εξασφαλίσει τη δική του δόση, διότι διαφορετικά δεν θα είναι σε θέση να διαπραγματευτεί πωλήσεις. Σε κάθε περίπτωση η εξασφάλιση της δικής τους δόσης είναι το κυριότερο καθήκον. Χρησιμοποιεί για τον εαυτό του ένα μέρος από την ηρωίνη που κατέχει χωρίς αυτό να το αποκρύπτει, σαν μια εγγύηση της καλής ποιότητάς της για τους πελάτες του.

Δεύτερον πρέπει να έχει σίγουρα και αρκετά χρήματα στη διάθεσή του, υπό τύπον φακέλλων ηρωίνης ή μετρητών. Για να μπορεί να βρίσκει πελάτες συχνά χρειάζεται τη βοήθεια ενός ή περισσότερων συνεταίρων. Προσεκτική επιλογή των πελατών του είναι πολύ σημαντική για διαφόρους λόγους:

1) Ο μεγαλύτερος φόβος είναι ότι κάποια μπορεί να συγκρουστεί βίαια με κάποιο εθισμένο στα ναρκωτικά πελάτη του, ο οποίος κρατώντας ένα όπλο μπορεί να τον ακινητοποιήσει και να του κλέψει την ηρωίνη. Για να διαφυλαχτεί από τέτοιες καταστάσεις πρέπει να είναι απολύτως σίγουρος ότι δεν έχει κάνει λάθος στην επιλογή του.

2) Ένας άλλος από τους φόβους των εμπόρων είναι ότι μπορεί κάποιος από τους πελάτες του να τον προδώσει στην Αστυνομία. Συνεπώς όταν έρχεται σε πρώτη επαφή με τον υποψήφιο πελάτη προσπαθεί να εξακριβώσει όσα περισσότερα μπορεί γι' αυτόν. Όπως χαρακτηριστικά είπε κάποιος από αυτούς «την πρώτη φορά που κάποιος μου ζήτησε να του πουλήσω ναρκωτικά απάντησα ότι δεν έχω. Δεν ήθελα να εμπλακώ με νεαρούς, οι οποίοι θα έλεγαν το όνο-



μά μου στον πρώτο αστυφύλακα που θα τον συνέλαμβανε. Για να αρχίσω τη διαπραγμάτευση μαζί του και μέχρι να τον γνωρίσω καλύτερα του έλεγα ότι μπορώ να του δώσω λίγο από τη δική μου δόση».

3) Ο τρίτος κίνδυνος είναι να μην πληρωθεί. Οι καθ' έξιν χρήστες ζητούν συνήθως έκπτωση ή προκαταβολή. Ένας έμπορος τόνισε «πληρώνουν κανονικά 3 ή 4 φορές... και την πέμπτη φορά λένε ότι δεν έχουν χρήματα και ζητούν αν μπορώ να τους δώσω πίστωση για 100 φράγκα. Εάν συμφωνήσω, προσπαθούν να κάνουν το ίδιο ξανά. Όταν βρίσκω ένα νεαρό να προσπαθεί να με ξεγελάσει μ' αυτόν τον τρόπο, του λέω ότι έχω μείνει «ρέστος». Αν και γνωρίζει ότι δεν είναι αλήθεια προσποιείται ότι με πιστεύει διότι ελπίζει ότι θα μπορέσω να τον δανείσω μια άλλη φορά».

4) Ο τέταρτος κίνδυνος, τελικά προέρχεται από εκείνους που τον πλησιάζουν και θέλουν να κάνουν χρήση για πρώτη φορά και που η αναγνώρισή τους μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τον έμπορο. Αυτός είναι και ο λόγος που σπάνια έμποροι ενεργούν από το σπίτι, πασάρουν ανόθευτη ηρωίνη σε άσχετους ή εν πάσει περιπτώσει στον οποιοδήποτε άπειρο αρχάριο. Για χάρη της δικής τους ασφάλειας δεν μπορούν να αναλάβουν αυτή την ευθύνη. Κατά τα λεγόμενα κάποιου από αυτούς: «Δε θέλω να έχω κάποιο νεαρό στην πλάτη μου για πάντα επειδή πήρε την πρώτη του δόση από μένα».



Σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι οι έμποροι θα ζητήσουν τη βοήθεια τουλάχιστον ενός άλλου προσώπου, το οποίο θα το έχει υποχείριό του, προμηθευόντάς το ηρωίνη αφιλοκερδώς. Το πρόσωπο αυτό θα απαντά στο τηλέφωνο και θα ψάχνει να βρίσκει νέους πελάτες. Ο σκοπός του εμπόρου δεν είναι, όπως θα αντιλαμβάνεστε να πωλεί όση περισσότερη ποσότητα ηρωίνης μπορεί, αλλά να έχει μια σίγουρη και σταθερή πελατεία στην οποία θα πωλεί την ηρωίνη σε ποιότητα την οποία να μπορούν ν' αντέξουν. Από την άλλη μεριά των πελατών είναι χρήσιμο να συνδιαλέγονται με ένα πρόσωπο το οποίο θα τους προμηθεύει ηρωίνη σε καλή ποιότητα, η οποία αφ' ενός μεν θα ικανοποιεί τις ανάγκες τους σαν χρήστες αφετέρου δε θα τους επιτρέπει να δημιουργήσουν ένα κέρδος προσθέτοντας σκόνη γάλακτος (άχνη) ή μερικές άλλες σκόνες όταν την ξαναπουλήσουν. Είναι επίσης σημαντικό για τους πελάτες να είναι σίγουροι ότι θα πάρουν την ποσότητα και ποιότητα για την οποία πληρώνουν. Σ' αυτό το στάδιο της διανομής η ηρωίνη πωλείται με το βάρος. Όταν πωλείται π.χ. ένα γραμμάριο πρέπει να ζυγίζει ακριβώς 1000 mgr. και αυτό που πωλείται για μισό γραμμάριο πρέπει να ζυγίζει ακριβώς 500 mgr.

Οι ποσοτικοί και ποιοτικοί παράγοντες εξηγούν γιατί οι περισσότεροι πελάτες έχουν διακαή πόθο να βρουν «Καλό έμπορο». Η ηρωίνη που



πωλείται στο δρόμο δεν εμπνέει πολλές εγγυήσεις. Από την άλλη μεριά αγοράζοντας από έμπορο, σημαίνει υποβολή σε όλους τους εξαναγκασμούς που θα ανακύψουν αργότερα ώστε να εξασφαλίσει την οικονομική του βιωσιμότητα.

Πωλητές στο δρόμο

Οι πωλητές στο δρόμο (γυρολόγοι) έχουν τα ίδια οικονομικά προβλήματα όπως οι έμποροι που ενεργούν από τα σπίτια τους. Για παράδειγμα πρέπει να πουλήσουν το εμπόρευσμά τους πολύ γρήγορα και σε τιμή τέτοια ώστε να μπορούν ν' αγοράσουν περισσότερη ποσότητα.

Αν και οι χρήστες χρησιμοποιούν αυτή τη μέθοδο (αγοράς στο δρόμο) σαν τελευταία εναλλακτική λύση, οι γυρολόγοι έχουν το πλεονέκτημα ότι μπορούν να προσφέρουν ηρωίνη αμέσως σε κάποιον που εκλιπαρεί επιμόνως για μια δόση. Έστω κι αν η ποιότητα μπορεί να είναι πτωχή οι γυρολόγοι πουλάνε την ηρωίνη σε μικρές συσκευασίες αξίας από 100 μέχρι 300 φράγκα. Συνεπώς ένας χρήστης που δεν έχει τη δυνατότητα να αγοράσει ένα ολόκληρο γραμμάριο αμέσως, θα είναι υποχρεωμένος να προμηθευτεί τη δόση του από ένα γυρολόγο.

Εν τούτοις το εμπόριο στους δρόμους έχει πολλά μειονεκτήματα για τους χρήστες. Τα χρήματα και τα φακελάκια ηρωίνης αλλάζουν χέρια τόσο γρήγορα, ώστε ο πελάτης ποτέ



δεν έχει το χρόνο να ελέγξει, ούτε την ποσότητα, ούτε την ποιότητα. Η λειτουργία αυτή μπορεί να συγκριθεί με ένα μαγικό ταχυδακτυλουργικό τρικ: τώρα βλέπεις κάτι και τώρα δεν το βλέπεις. Αυτό σημαίνει ότι, εκτός από τον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο πελάτης να συλληφθεί έχει επιπρόσθετα και άλλους κινδύνους. Μπορεί να ανακαλύψει ότι αγόρασε χαρτί άδειο αντί για ηρωίνη, ή μπορεί να εντοπισθεί και να πέσει θύμα κλοπής από άλλους χρήστες. Αφού και ο γυρολόγος έχει τους ίδιους κινδύνους πρέπει να δημιουργήσει την εντύπωση στους άλλους ότι δεν είναι μόνος τους, ότι έχει φίλους που θα τρέξουν προς βοήθειά του εάν βρεθεί σε δύσκολη θέση.

Οι ενδιάμεσοι ή μεσάζοντες

Ο ρόλος του μεσάζοντα δεν είναι εύκολο να καθοριστεί. Ο μεσάζων είναι συνήθως και χρήστης και ως εκ τούτου πρέπει κάθε μέρα να έχει εξασφαλίσει τις ποσότητες που χρειάζεται για δική του χρήση. Για να το επιτύχει αυτό επιδιώκει να βρίσκει άλλους χρήστες οι οποίοι δεν μπορούν ή δε θέλουν να έχουν απ' ευθείας επαφές με εμπόρους που ενεργούν από το σπίτι ή με γυρολόγους. Ερευνά συνεχώς την αγορά, γνωρίζει τους εμπόρους που προσφέρουν το καλύτερο εμπόρευμα (πράμα) και τους χρήστες στους οποίους θα προσφέρει (πασάρει) το εμπόρευμα.

Η διαφορά μεταξύ εμπόρου ή γυ-

ρολόγου και του μεσάζοντα είναι ότι ο τελευταίος δεν έχει κερδοσκοπικές βλέψεις αλλά αγωνίζεται μόνο για την εξασφάλιση της δικής του δόσης. Με άλλα λόγια η αμοιβή του για τις πωλήσεις που διενεργεί γίνεται υπό μορφήν ηρωίνης.

Ο μεσάζων είναι πάντα σε κίνηση. Τρέχει συνεχώς εμπρός και πίσω μεταξύ των εμπόρων (προμηθευτών) και πελατών. Ο ρόλος του είναι διπλός. Αφ' ενός μεν αγοράζει την καλύτερη ποιότητα που μπορεί να βρει πληρώνοντας εν ανάγκη από τα χρήματα που συγκεντρώνει από διάφορους πελάτες, αφ' ετέρου δεν επιτρέπει στους πελάτες του να παίρνουν τις δόσεις τους χωρίς να αναμινγνούνται στο «κύκλωμα».

Σε τελική ανάλυση ο μεσάζων δεν είναι ούτε χρήστης, ούτε πραγματικός έμπορος καθώς δεν κάνει καμιά προσπάθεια να εξελιχθεί σε πραγματικό έμπορο και οι πωλήσεις του σκοπεύουν μόνο στη χρηματοδότηση της δικιάς του (έξης) συνήθειας. Θεωρεί τον εαυτό του σαν κάποιον που απλώς προσφέρει στους φίλους του μια «καλή διέξοδο».

Αλλά παρά το γεγονός ότι ο μεσάζων δεν έχει ξεκαθαρισμένη θέση, εκτός από την κατάσταση του χρήστη-μικροπωλητή, ο ρόλος μας βοηθά να αντιληφθούμε τη διαδικασία διανομής της ηρωίνης.

Η νόθευση της ηρωίνης

Τώρα θα αποπειραθούμε να περιγράψουμε τι συμβαίνει με την ηρωίνη καθώς περνά μέσα από τα διάφορα κανάλια διανομής.

Καθώς η ηρωίνη διαπερνά μέσα από την πυραμίδα διανομής μέχρι να φτάσει στους χρήστες, αναμειγνύεται με διάφορες ποσότητες από άλλες ουσίες και υφίσταται αλλαγές στη συσκευασία της. Η ηρωίνη αρχικά αγοράζεται σε πακέτα των 10 gr. Στη συνέχεια για να ξαναπωληθεί διαιρείται σε μικρότερες και απροσδιόριστες ποσότητες. Ο χρήστης δεν αγοράζει όπως πιστεύει ηρωίνη αλλά ελάχιστη ποσότητα ηρωίνης αναμειγμένη με μεγάλες ποσότητες από άχνη – καφεΐνη και άλλες διαλυτικές σκόνες. Αυτό που αγοράζει ο πελάτης δεν είναι στην πραγματικότητα καθαρή ηρωίνη, αλλά κάτι διαφορετικό. Τελικά τα χρήματα που πληρώνει ο πελάτης τα οποία πιθανόν να περνούν από τα ίδια κανάλια που πέρασε πριν η ηρωίνη – αντιπροσωπεύουν την αξία της ποσότητας της ηρωίνης που κατανάλωσε ο χρήστης και αυτής που κράτη-

σε ο μεσάζων για δική του χρήση χωρίς να πληρώσει γι' αυτή.

Κάθε φορά που η ηρωίνη μετακινείται έστω και ένα σκαλοπάτι μέσα στη διαδικασία διανομής, ο αριθμός των διανομένων αυξάνει και η καθαρότητα της ηρωίνης πέφτει και πρακτικά στο τέλος εξαφανίζεται.

Κατόπιν τούτων είναι φυσικό οι χρήστες να προσπαθούν ν' αγοράσουν τη δόση τους στα υψηλότερα στάδια διανομής ώστε ν' αποφεύγουν τους μεσάζοντες και εδώ ακριβώς φαίνεται η σπουδαιότητα έρευνας της αγοράς.

Το κίνητρο για τους χρήστες και τους μεσάζοντες χρήστες δεν είναι η προοπτική να γίνουν πλούσιοι ούτε η επίδραση που ασκεί στην ψυχολογική τους εξάρτηση. Η κυρία κινητήρια δύναμη στη ζωή τους είναι η ικανοποίηση που νιώθουν να ερευνούν την αγορά αυτή καθ' εαυτή και να μπορούν να επιβιώνουν μέσα σ' αυτή. Η έρευνα αυτή πρέπει να διεξαχθεί σε μια συγκεκριμένη περιοχή με τους υπάρχοντες κανόνες του παιχνιδιού. Έρευνα σημαίνει αποπεράτωση ενός αριθμού καθηκόντων κάθε μέρα έχοντας να αντιμετωπίσουν τον άγριο συναγωνισμό όλων αυτών που εμπλέκονται στο κύκλωμα. Οι χρήστες που θεωρητικά αποτελούν την τελευταία βαθμίδα, είναι υποχρεωμένοι να σέβονται αυτούς τους κανόνες της αγοράς και συνεπώς να διαπραγματεύονται με πιο αδύναμους συναγωνιστές ώστε να μπορούν να επιβιώνουν κάθε μέρα και να μάθουν να μεταχειρίζονται τα χρήματα σαν να μην έχουν καθόλου αξία. Σαν αντάλλαγμα στο τέλος κάθε ημέρας θα μπορούν να ικανοποιούνται καθώς πάνω απ' όλα έκαναν ότι καλύτερο μπορούσαν.

Από τις απαντήσεις που έδωσαν οι χρήστες έγινε φανερό ότι υπάρχει μια προοπτική του όλου συστήματος για οικονομική εκμετάλλευση των εξαρτημένων από τα ναρκωτικά ατόμων. Δεν είναι το ζήτημα ότι οι χρήστες παίζουν με το θάνατο, ότι υφίστανται βασανισμούς, ότι η συμπεριφορά τους υποκινείται από ψυχοπαθητικά κίνητρα αλλά μερικές φορές στήνονται και στον τοίχο για οικονομικούς λόγους.

Η ενημέρωσή τους για τους κινδύνους που διατρέχουν όταν καταναλώνουν νοθευμένη ηρωίνη ή άλλες τοξικές ουσίες δεν λύνει το πρόβλημα αλλά αντίθετα ενισχύει την επιθυμία και την πίστη τους ν' ανέβουν μια βαθμίδα να γίνουν δηλαδή γυρολόγοι ή έμποροι. Όπως είπε κάποιος

από τους ερωτηθέντες:

«Είναι πιθανό ν' αγοράσεις μια κακή δόση, η οποία δεν είναι κατάλληλα διαλυμένη και να δηλητηριάσεις το αίμα σου. Μπορεί να σου προκαλέσει λευκαμία ή γάγγραινα μ' αυτό τον τρόπο». Πολλοί εθισμένοι ισχυρίζονται ότι δεν είναι η ηρωίνη αλλά οι άλλες ουσίες με τις οποίες αναμειγνύεται, οι οποίες προκαλούν την αρρώστεια.

Εν τούτοις εξάρτηση υπάρχει διότι η αναζήτηση της ηρωίνης σε αναγκάζει να ανήκεις σε μια ορισμένη ομάδα ατόμων. Πλούσιοι και πολλοί διστακτικοί χρήστες προσπαθούν να αποφύγουν την ένταξή τους σε κάποια τέτοια ομάδα χρησιμοποιώντας για την προμήθειά τους κάποιον άλλο απλό μεσάζοντα.

Όπως είπε κάποιος άλλος που ρωτήθηκε: «Το όλο κύκλωμα είναι σάπιο και πρέπει να προσπαθήσεις να μείνεις μακριά, διαφορετικά θα εμπλακείς σ' ένα ανελέητο αγώνα που θα σου καταστρέψει ολόκληρη τη ζωή». Επίσης: «Αν δεν την είχα κλωστήσει

τους και μεταξύ αυτών και του υπολοίπου κυκλώματος διανομής, τόσο πιο ξεκάθαρη γίνεται αυτή η διαπίστωση.

Όλα αυτά που χαρακτηρίζουν ένα πόλεμο τα συναντάς και στους χώρους αυτούς. Εχθρότητα, δυσπιστία, προδοσίες, κατασκοπείες, βετεράνους και φυσικά κάτι που απολαμβάνουν πολύ λίγοι: δόξα και κοινωνική αναγνώριση.

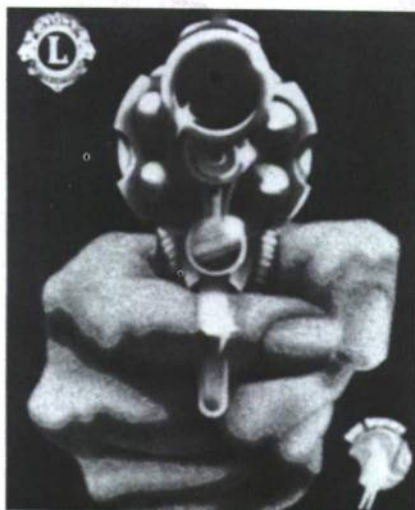
Επίσης εάν μελετήσουμε το λεξικό των ναρκομανών δεν απέχει πολύ από το αντίστοιχο των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Για παράδειγμα: «Ναρκομανείς πυροβολείστε», δηλαδή να κάνετε ενδοφλέβιες ενέσεις.

Λόγω της ιδιόμορφης κατασκευής του ο κόσμος των ναρκωτικών γίνεται ένας ειδικά προσδιορισμένος κοινωνικός «χώρος», ο οποίος υπακούει σ' ένα συνεχώς αυξανόμενο αριθμό άγραφων κανόνων. Οι μόνοι κερδισμένοι είναι αυτοί που βρίσκονται στην κορυφή της πυραμίδας ή στο μέσον και που δε γίνονται ποτέ αντιληπτοί.

Συμπέρασμα

Είδαμε τον τρόπο με τον οποίο είναι οργανωμένη η διακίνηση της ηρωίνης. Η ροπή προς τα ναρκωτικά, σ' αυτό το κεφάλαιο, αντικατοπτρίζει την απελπισία με την οποία οι χρήστες βλέπουν τον κόσμο. Επίσης αυτός ο συγκεκριμένος κοινωνικός χώρος ανταποκρίνεται σε μια ψυχολογική στάση που χαρακτηρίζεται από τη μερική ή ολική έλλειψη οποιουδήποτε ηθικού φραγμού και ηθικής αντίληψης. Οι χρήστες που μπόρεσαν να κατανοήσουν την οικονομική εκμετάλλευση που γίνεται σε βάρος τους, κατόρθωσαν τελικά να ξεφύγουν από τον κόσμο των ναρκωτικών. Πολλοί όμως από αυτούς ενεπλάκησαν σ' αυτόν τον ανελέητο αγώνα, που αναπόφευκτα μια μέρα θα τους οδηγήσει στο νοσοκομείο ή στη φυλακή ή στο θάνατο.

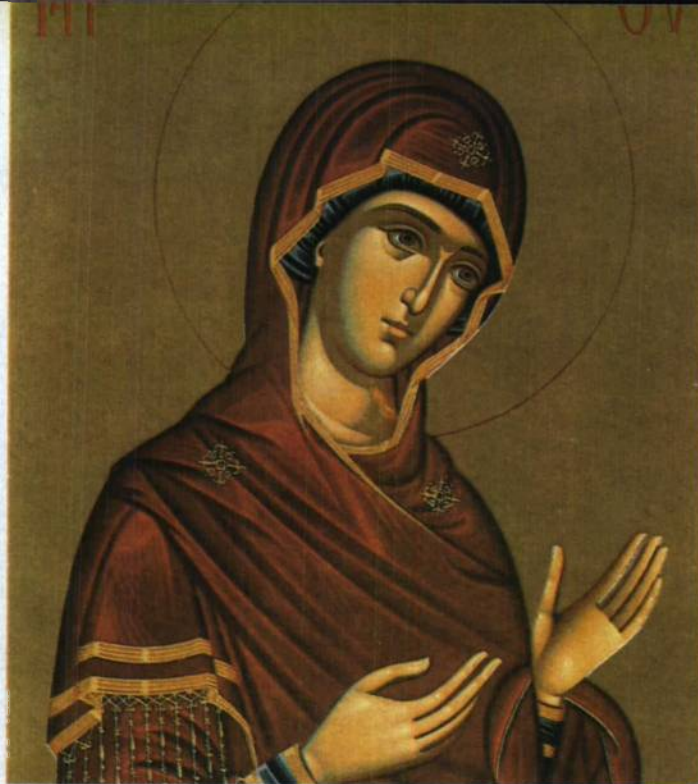
Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι ο εθισμός στα ναρκωτικά ενέχει από μόνος του σπέρματα αυτοκαταστροφής. Κάτω από αυτές τις συνθήκες μόνο οι ιατρικές προσπάθειες δε λύνουν το πρόβλημα, αλλά χρειάζεται υπεύθυνη ενημέρωση και συλλογική κινητοποίηση.



εγκαίρως θα ήταν και το τέλος μου, θα είχα απορροφηθεί απ' αυτή, θα έπρεπε να κάνω εμπόριο, ν' αγοράζω τη δόση μου και να την αναμειγνύω με σκόνη ή οτιδήποτε άλλο για να την πουλήσω ακριβότερα και να εξασφαλίσω και τη δική μου δόση. Άπαξ και αρχίσεις με την ηρωίνη εισέρχεται σ' ένα φαύλο κύκλο που δεν μπορείς εύκολα να ξεφύγεις».

Ο χώρος των ναρκωτικών μπορεί να παρομοιασθεί σαν μια σκηνή πολέμου. Όσο περισσότερο εμβαθύνουμε στη ζωή αυτών που ζουν σ' αυτό το χώρο, στις σχέσεις μεταξύ

(Το άρθρο αυτό αποτελεί ελεύθερη μετάφραση από το περιοδικό GAZE-TE της Καναδικής Αστυνομίας)
Του υπαστυνόμου Α' Νικ. Πολύμερου



Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Αρχιμ. Ευσεβίου Πιστολή
Προϊσταμένου Θρησκ. Υπηρεσίας Ελληνικής Αστυνομίας

Ολόκληρος ο μήνας Αύγουστος, με την δεσπόζουσα γιορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου είναι αφιερωμένος στην μητέρα μας και μητέρα του Κυρίου, την «Σώτριά του ανθρωπίνου γένους». Κι είναι χιλιάδες οι ψυχές των πιστών, που τον μήνα αυτόν βρίσκουν την ευκαιρία να πλησιάσουν και να μιλήσουν από κοντά με την Γοργοεπήκοο Παναγία, να εκδηλώσουν την αγάπη τους και την λατρεία τους προς Αυτήν. Αλλά, και χιλιάδες είναι τα μικρά γραφικά εξωκλήσια που αφιερωμένα στη χάρη της «ανοίγουν» τον μήνα αυτόν για να ψαλλούν μέσα σε αυτά οι θερμές παρακλήσεις προς τον Παρθένο.

Είναι ομολογουμένως μοναδικό στην παγκόσμια ιστορία το πρόσωπο της Θεοτόκου. Μια γυναίκα με απύθμενο βάθος ταπεινοφροσύνης, με πίστη ζέουσα, με ασύλληπτη για τον ανθρώπινο νου καθαρότητα κι αγνότητα, μια υποδειγματική γυναίκα. Ένα αιώνιο σύμβολο αγάπης. Μια κόρη που με την όλη της θεάρεστη συμπεριφορά κρίθηκε ικανή κι αντάξια από τον Θεό, να δανείσει σάρκα και αίμα στον Υιό και Λόγο του Θεού και να χωρέσει στην κοιλιά της που ανεδείχθη όμοια με «θρόνον χερουβικόν» τον «Αχώρητον παντί», να γίνει μητέρα του ίδιου του Θεού. Μοναδική φυσιογνωμία των αιώνων!

Αλλ' υπήρξε και η κατ' εξοχήν πονεμένη μητέρα η Θεοτόκος. Ευθύς ως έφερε στον κόσμο τον Μονογενή της, αρχίζει να γεύεται ένα-ένα τα πικρά ποτήρια, όταν εξαναγκάζεται να πάρει τον δρόμο της προσφυγιάς στην αφιλόξενη γη της Αιγύπτου πληροφορηθείσα τα δόλια σχέδια του αιμοχαρούς Ηρώδου, όταν αργότερα βλέπει την περιφρόνηση και τις κακές διαθέσεις των συμπατριωτών της εναντίον του Υιού της, και τέλος όταν πάσχει μαζί του πάνω στον Γολγοθά αντικρύζοντας τον Υιό της ανάμεσα σε δύο ληστές, γυμνό, αιμόφυρτο, «χωρίς είδος και κάλλος». Σιωπηλά, με τον πόνο στην καρδιά τα χείλη κάτω από τον εσταυρωμένο Υιό της. Κι όμως δεν λυγίζει, δείχνει αφάνταστο ηρωισμό, γενναιότητα και υπομονή, υπερθαύμαστο ψυχικό μεγαλείο, παράδειγμα

για τις επερχόμενες γενεές.

Είναι η μεγάλη Μάνα όλου του κόσμου. Τ' αποκούμπι των πιο σκληρών στιγμών του ανθρώπου, το καταφύγιο του στοχασμού και της ελπίδας μας. Η υπέρκοσμη αγκαλιά της χωράει όλους, όλα τα παιδιά όλης της γης, τα παιδιά που πεινούν, κρύνουν, πονούν, τα παιδιά που με τον τρόμο στα μάτια αντικρύζουν το φάσμα του πολέμου και του θανάτου.

Η αγκαλιά της είναι ατέλειωτη και ζεστή. Η στοργή της είναι το βάλαμο κάθε λαθωματιάς. Το γλυκό βλέμμα της, η γαλήνη της ψυχής είναι η ισχυρότερη έκφραση της θείας φιλανθρωπίας, που «και εν τη κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπεν». Και η τιμή που της κάνουμε είναι πολυδιάστατη. Είναι τιμή στην αγνότητα και την ταπεινοφροσύνη, στη στήριξη και την παρηγοριά που παίρνουμε. Είναι τιμή για τους αγώνες του γένους στους οποίους στρατήγευσε. Είναι τιμή για όπι μας πονά σαν Μάνα. Είναι τιμή γιατί είναι «η αιτία όλης της ωραιότητας και της μεγαλοπρέπειας και κάθε άλλου πράγματος, που είναι άξιο να υμνείται μέσα στο ανθρώπινο γένος».

Και όπως σημειώνει ο Ηλίας Μηνιάτης «η τιμή και η ευλάβεια προς την αγιωτάτην Μαρίαν, και ωςάν μητέρα ιδική μας, πρέπει να είναι πολλή και ωςάν Μητέρα Θεού πρέπει να είναι ασύγκριτος».

Όποιος δεν τιμά και δεν ευλαβείται την ιδίαν μητέρα, δεν είναι άξιος να κράζεται άνθρωπος. Όποιος δεν τιμά και δεν ευλαβείται την μητέρα του θεού δεν είναι άξιος να κράζεται Χριστιανός... Ιησούς και Μαρία ας είναι τυπωμένα μέσα εις την καρδιάν σας. Ιησούς και Μαρία μη λείπη από το στόμα σας. Ιησούς και Μαρία ας είναι η αρχή και το τέλος των προσευχών σας. Το όνομα Ιησούς και Μαρία ας είναι τα πρώτα λόγια της αυγής, τα ύστερα της εσπέρας».

Στις ημέρες που ζούμε, φίλε αναγνώστη, η παρουσία της Παναγίας Μητέρας στη ζωή μας είναι απαραίτητη. Γιατί μόνο σε Εκείνη βρίσκομε αναψυχή και παρηγοριά, δύναμη και θάρρος για να συνεχίσουμε τον αγώνα της ζωής.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ



Τα Τμήματα Προστασίας Ανηλίκων

Η ανάπτυξη κατά τον 20ό αιώνα των επιστημών συμπεριφοράς και κυρίως της εξελικτικής ψυχολογίας έδειξαν τη σημασία που έχουν τα πρώτα χρόνια της ζωής του παιδιού για την μετέπειτα ανέλιξη και ενταξή του στην κοινωνία.

Η αστυνομία είναι η πρώτη επίσημη μορφή εξουσίας ή κοινωνικού ελέγχου με την οποία έρχεται σε επαφή ο ανήλικος μετά από τις ανεπίσημες πηγές κοινωνικού ελέγχου (γονείς, δάσκαλοι, γειτονιά) και ταυτόχρονα οι αστυνομικοί είναι οι πρώτοι εφαρμοστές του δικαίου στο κατώφλι του συστήματος της δικαιοσύνης ανηλίκων.

Η συνειδητοποίηση του πολύμορφου και σημαντικού αυτού ρόλου της Αστυνομίας, η ανάγκη ιδιαίτερης μεταχείρισης των ανηλίκων, το γεγονός ότι το 1/4 περίπου των εγκλημάτων κατά της ιδιοκτησίας διαπράττονται από εφήβους και ότι γενικά οι περιπτώσεις ανηλίκων που απασχολούν τα δικαστήρια αυξάνονται, οδήγησαν στη δημιουργία ειδικής Υπηρεσίας για την αντιμετώπιση περιστατικών που αφορούν ανηλίκους.

Αποστολή της νέας αυτής Υπηρεσίας όπως ορίζεται στο άρθρο 8 παρ. 6 του Π.Δ. 95/87 είναι:

α) Η μεταχείριση (κράτηση, μεταγωγή) των ποινικών παραβατών ανηλίκων κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στις Αστυνομικές Υπηρεσίες σε συνεργασία με τις δικαστικές αρχές ανηλίκων.

β) Η συνεργασία με τους συναρμόδιους φορείς για την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας ανηλίκων.

γ) Η επεξεργασία στατιστικών στοιχείων της εγκληματικότητας των ανηλίκων.

Από το παραπάνω Π.Δ. και από άλλες επιμέρους διατάξεις διαφαίνεται καθαρά η ευαισθησία της Υπηρεσίας σε θέματα προστασίας των ανηλίκων και η επιθυμία να γίνει συνείδηση στα αστυνομικά όργανα η αρχή της αγωγής και της ομαλής κοινωνικής επανένταξης αντί της τιμωρίας του ανηλίκου.

Άλλωστε είναι γνωστό ότι η Αστυνομία πάντοτε υπήρξε πρωτοπόρος στα θέματα προστασίας των νέων και πάντοτε παρείχε άμεση και αποτελεσματική συνδρομή στους φορείς εκείνους που έχουν επωμισθεί τις υποθέσεις και τα προβλήματα των νέων.

Η στελέχωση της νέας αυτής Υπηρεσίας έγινε με αυστηρά κριτήρια προσωπικότητας και μάλιστα μεταξύ εκείνων των αστυνομικών που η ένταξή τους στο τμήμα Ανηλίκων ήταν κατ' αρχήν αποτέλεσμα δικής τους απόφασης και πρόκρισης. Παράλληλα με την στελέχωση δημιουργήθηκαν ειδικοί χώροι με τον κατάλληλο εξοπλισμό ώστε να ανταποκρίνονται προς την ψυχολογία του ανηλίκου παραβάτη, διότι όπως απέδειξαν οι έρευνες η πρώτη εμπειρία του ανηλίκου από το σύστημα της δικαιοσύνης, είναι καθοριστική για τη μετέπειτα εξέλιξή του σε δημιουργικό άτομο, ή αντίθετα σε «στιγματισμένο» και υπότροπο εγκληματία.

Οι παραβάτες ανήλικοι τυγχάνουν ειδικής μεταχείρισης, υπό την έννοια ότι αποφεύγεται η σύλληψη και ο εγκλεισμός τους στο κρατητήριο και γενικά η απομόνωσή τους.

Όταν συλλαμβάνονται για σοβαρά αδικήματα του Ποινικού Κώδικα δεν ασφαλίζονται πλέον με χειροπέδες κατά τη μεταγωγή τους, εκτός αν κρίνονται σαν εξαιρετικά ύποπτοι απόδρασης. Οι συνοδοί τους φέρουν κατά τρ δυνατόν πολιτική περιβολή και η φύλαξή τους γίνεται σε ειδικά κατασκευασμένα και εξοπλισμένα κρατητήρια, ώστε να

ανταποκρίνονται στην ψυχολογία του ανηλίκου και να επιτυγχάνονται οι σκοποί της αγωγής που δεν είναι άλλοι από την ψυχοσωματική και πνευματική ανέλιξη του ανηλίκου παραβάτη.

Αμέσως μετά από κάθε σύλληψη ειδοποιούνται οι γονείς και οι αρμόδιοι επιμελητές ανηλίκων για να πάρουν έγκαιρα και αποτελεσματικά τις υπηρεσίες τους.

Όλες οι παραπάνω ενέργειες και προσπάθειες του Τμήματος Ανηλίκων σκοπό έχουν να καταδείξουν στον ανήλικο παραβάτη, **ένα ανθρωπινότερο και πιο οικείο πρόσωπο εξουσίας**, ώστε μέσα από την κατάκτηση της εμπιστοσύνης του, να τον συνετίσουν, τόσο για το καλό του ίδιου, όσο και γενικότερα για το καλό της κοινωνίας μας.

Ανήλικοι που στερούνται καταλλήλου οικογενειακού περιβάλλοντος ή ακόμη και στέγης και τροφής, απευθυνόμενοι στα Τμήματα Ανηλίκων βρίσκουν πάντα ένα φιλικό χέρι να τους συμπαρασταθεί στο πρόβλημά τους και παραπέμπονται προ φιλοξενία σε ειδικούς ξενώνες της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων.

Ακόμη και όταν ο ανήλικος συλλαμβάνεται να πράττει κάποιο αδίκημα, **αντιμετωπίζεται σαν ένα άτομο που ουσιαστικά μέσα από την πράξη του ζητά έστω και με τέτοιο ακραίο τρόπο την βοήθεια της κοινωνίας.**

Επειδή πολλές συναρμόδιες υπηρεσίες που εμπλέκονται σε θέματα ανηλίκων δεν γνωρίζουν το αντικείμενο και το σκοπό του Τμήματος των Ανηλίκων, γι' αυτό αξιωματικοί των υπηρεσιών αυτών έρχονται σε επαφή και συνεργάζονται με τους άλλους αρμόδιους φορείς, Δικαστές ανηλίκων, Υπηρεσία Επιμελητών Ανηλίκων, Ινστιτούτο Υγείας του παιδιού κλπ., όχι μόνο δι' αλληλογραφίας αλλά και δια προσωπικών επισκέψεων, καθιστώντας τους κοινωνούς των σκοπών και των στόχων τους.

Η πλειοψηφία των αστυνομικών του Τμήματος Ανηλίκων έχουν διδαχθεί ειδικά μαθήματα ψυχολογίας και έχουν μάθει να επικοινωνούν με τους ανηλίκους αποτελεσματικά, με αυθορμητισμό και ειλικρίνεια.

Είναι κάτι περισσότερο από απλοί εφαρμοστές του νό-



μου, αφού ξεπερνούν τα στενά υπηρεσιακά πλαίσια, μέσα στα οποία τυπικά κινείται κάθε αστυνομικός.

Δίνουν συμβουλές και γίνονται φίλοι, όχι μόνο με τους ανηλίκους παραβάτες, αλλά πολλές φορές με όλη την οικογένεια. Είναι απόλυτα αφοσιωμένοι στο υψηλό έργο τους, παρέχοντας μπορεί να πει κανείς, μοναδική στο είδος κοινωνική προσφορά, αφιερώνοντας συνήθως 5-10 ώρες την εβδομάδα από τον ελεύθερο χρόνο τους οικειοθελώς.

Στην επίτευξη της αποστολής αυτής σημαντική είναι η συμβολή του γυναικείου αστυνομικού προσωπικού. Η γυναίκα Αστυνομικός, λόγω της φυσικής της ιδιαιτερότητας, μπορεί να πλησιάσει περισσότερο ψυχολογικά τον ανήλικο παραβάτη, είτε αγόρι είναι αυτό είτε κορίτσι, αλλά και το ανήλικο θύμα αντίστοιχα.

Συχνά μιλάμε για ανήλικο παραβάτη, ξεχνώντας πως για κάθε ανήλικο παραβάτη υπάρχει και κάποιο ή κάποια θύμα που μπορεί αντίστοιχα να είναι και αυτό ανήλικα.

Ιδιαίτερα στις περιπτώσεις **κακοποίησης ή παραμέλησης του παιδιού**, η γυναίκα αστυνομικός, λόγω της φυσικής της ευαισθησίας θεωρείται πιο κατάλληλη να προσεγγίσει το πρόβλημα και να κερδίσει την εμπιστοσύνη του ανηλίκου.

Από τα στατιστικά στοιχεία της Υπηρεσίας προκύπτει ότι οι περισσότερες περιπτώσεις κακοποίησης παιδιών αφορούν σεξουαλική κακοποίηση και τούτο γιατί οι άλλες μορφές κακοποίησης ή παραμέλησης δύσκολα καταγγέλλονται ή έρχονται στο φως της δημοσιότητας, αλλά και όταν καταγγέλλονται αποκλειστικός σκοπός αυτών που προβαίνουν στην αναφορά ή καταγγελία είναι μεν η κινητοποίηση των δημοσίων φορέων προστασίας του παιδιού, ώστε να σταματήσει η απαράδεκτη αυτή κατάσταση, από την άλλη μεριά όμως δεν επιθυμούν εμπλοκή σ' αυτή τη διαδικασία της Αστυνομίας, η οποία συνήθως επεμβαίνει στο τελευταίο στάδιο και μάλιστα όταν οι επανειλημμένες προσπάθειες των άλλων κοινωνικών φορέων αποβούν άκαρπες ή όταν εκτιμάται ότι ο υπαίτιος της κακοποίησης - παραμέλησης πρέπει να λογοδοτήσει ενώπιον της Δικαιοσύνης ή τουλάχιστον να του γίνουν αυστηρές συστάσεις.

Από όλα τα παραπάνω συνάγεται καθαρά ότι ο Θεσμός της Αστυνομίας Ανηλίκων, ακολουθώντας τις σύγχρονες επιστημονικές μεθόδους σωφρονισμού των ανηλίκων εκπληρώνει μια σπουδαία κοινωνική αποστολή που αποβλέπει στο καλώς εννοούμενο συμφέρον του ανηλίκου και στις ανάγκες της πολιτείας. Αναντίρρητα η επέκταση του θεσμού στην περιφέρεια θα προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες προς όφελος των ανηλίκων και του κοινωνικού συνόλου γενικότερα.

Το νομικό πλαίσιο και οι δυσκολίες επέμβασης της Αστυνομίας σε περιπτώσεις κακοποίησης ή παραμέλησης παιδιών

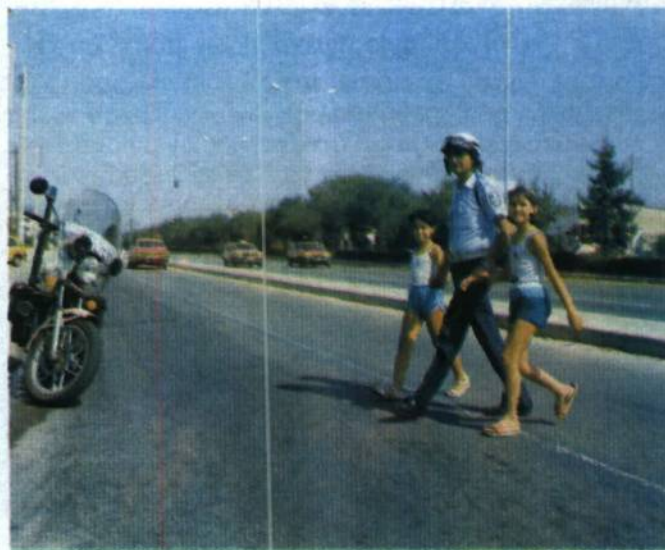
Όπως είναι γνωστό, στην κύρια αποστολή της Ελληνικής Αστυνομίας εντάσσεται και η προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας, της ελευθερίας, της τιμής και της περιουσίας των ατόμων. Στο μέτρο που η κακοποίηση - παραμέληση των παιδιών προβλέπεται και τιμωρείται από τον Ποινικό Νόμο, αποτελεί, ασφαλώς, βασική υποχρέωση της Αστυνομίας η εφαρμογή των σχετικών δ/ξεων και για τον πρόσθετο λόγο ότι το όλο θέμα συνδέεται με τη σωματική και ψυχική υγεία των μικρών ανθρώπων.

Τα προβλήματα που προκύπτουν στη συγκεκριμένη περίπτωση και που δυσκολεύουν την επέμβαση της Αστυνομίας μπορούν να συνοψιστούν σε δύο κατηγορίες: α) Στην μη πληρότητα και επάρκεια με την οποία αντιμετωπίζεται ποινικά το σοβαρό αυτό ζήτημα, και β) Στις οικονομικές

προϋποθέσεις και διαδικασίες που καθορίζουν και περιορίζουν την άμεση και δραστική επέμβαση της Αστυνομίας, λόγω της ιδιομορφίας και της φύσης των συγκεκριμένων αδικημάτων.

Πράγματι, αν εξαιρέσει κανείς τις χαρακτηριστικές περιπτώσεις που περιλαμβάνονται στον Ποινικό Κώδικα πέρα από τις γενικές προβλέψεις και ρυθμίσεις αυτού, που ισχύουν χωρίς διακρίσεις για όλα τα άτομα, μόνο ή σχεδόν μόνο στα άρθρα 306 (έκθεση), 311 (σωματική βλάβη ανηλίκων) και 360 (παραμέληση εποπτείας ανηλίκου) μπορεί να εντοπιστούν περιπτώσεις παραμέλησης και κακοποίησης παιδιών και αυτές όταν αποτελούν θορυβώδεις εκδηλώσεις, που μπορούν να στοιχειοθετήσουν την αντικειμενική υπόσταση των συγκεκριμένων εγκλημάτων. Περισσότερο αποτελεσματικά φαίνεται να αντιμετωπίζονται οι σεξουαλικές κακοποιήσεις των παιδιών, αν και η βεβαίωση των εγκλημάτων αυτών δεν είναι πάντοτε εύκολη, λόγω του στενού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο γίνονται, της δυνατότητας συγκάλυψής τους και της αδυναμίας του θύματος (αγοριού ή κοριτσιού) προς καταγγελία. Εδώ θα μπορούσαμε να πούμε ότι, αν οι περιπτώσεις κακοποίησης - παραμέλησης των παιδιών που έρχονται στην επιφάνεια αποτελούν την κορυφή του «παγόβουνου», οι περιπτώσεις σεξουαλικής κακοποίησης σίγουρα αποτελούν την αθέατη πλευρά της κορυφής του παγόβουνου.

Είναι σχεδόν καθολική η διαπίστωση ότι το υπάρχον νομικό καθεστώς δεν αντιμετωπίζει αποτελεσματικά το κοινωνικό αυτό φαινόμενο σε όλη του τη διάσταση. Όσο δε περισσότερο ευαισθητοποιείται η κοινή γνώμη πάνω



στο ζήτημα αυτό, τόσο περισσότερο αποκαλύπτονται και τα κενά της νομοθεσίας και η έλλειψη ερεισμάτων για δραστικότερες επεμβάσεις.

Το θιγόμενο ζήτημα γίνεται δυσκολότερο και από το ότι δεν έχουν ακόμα αποκρυσταλλωθεί κανόνες, κοινώς αποδεκτοί, που να προσδιορίζουν με ακρίβεια και σαφήνεια τις έννοιες «παραμέληση» και «κακοποίηση» του παιδιού και συγκεκριμένα ποιο είναι το περιεχόμενο και η έκταση των εννοιών αυτών, πόσοι και ποιοι ευθύνονται για τις σχετικές παραβάσεις, ακόμα δε και αυτή καθ' εαυτή η έννοια του παιδιού, δηλαδή η ηλικία μέχρι της οποίας πρέπει αυτό να προστατεύεται από ειδικό πλαίσιο δ/ξεων.

Είναι γνωστό, ότι η Ομάδα Εργασίας που συγκροτήθηκε με πρωτοβουλία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και ειδικότερα η υποεπιτροπή νομικής μελέτης του ζητή-

ματος, συνάντησε αρκετές δυσκολίες για το νομικό προσδιορισμό των παραπάνω εννοιών.

Δεδομένου ότι η Αστυνομία εφαρμόζει μόνο τις υπάρχουσες δ/ξεις, δηλαδή τις αξιόποινες πράξεις ή παραλείψεις των ατόμων που προσκρούουν ευθέως στην ποινική ευταξία, είναι δυσχερέστατο να ενεργήσει, χωρίς τον κίνδυνο καταστρατηγήσεων και καταχρήσεων, στις περιπτώσεις που δεν διαγράφονται με σαφήνεια και πληρότητα τα όρια και η έκταση των πράξεων αυτών. Τούτο είναι ευκολοεξήγητο αν αναλογιστεί κανείς ότι η Αστυνομία από το χαρακτήρα και την αποστολή της, δε διαθέτει μεγάλο βαθμό ευελιξίας και ελαστικότητας για τη ριζική αντιμετώπιση κοινωνικών καταστάσεων, όταν αυτές δεν διεγείρουν αμέσως τις χορδές του ποινικού δικαίου. Σε αντίθετη περίπτωση, δηλαδή της δυνατότητας επέμβασης της Αστυνομίας παντού και πάντοτε, χωρίς την απαραίτητη νομική πρόβλεψη και κατοχύρωση, θα ανοίγονταν δρόμοι για υπερβάσεις και καταχρήσεις εξουσίας, που θα έθεταν σε αμφισβήτηση τα όρια ελευθερίας των πολιτών, με δυσμενείς προεκτάσεις στο κοινωνικό σύνολο. Από της πλευράς αυτής, οποιοσδήποτε κι αν είναι ο επιδιωκόμενος σκοπός, οι επεμβάσεις και παρεμβάσεις της Αστυνομίας, όταν δεν καλύπτονται απόλυτα από το Νόμο, δεν μπορούν να τύχουν της καθολικής επιδοκιμασίας.

Η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνει την ανάγκη της θεσμοθέτησης ποινικών κανόνων που θα ρυθμίζουν τουλάχιστον τις χαρακτηριστικές περιπτώσεις της παραμέλησης και κακοποίησης των παιδιών και θα επιτρέψουν την παρὰέρα δραστηριοποίηση της Αστυνομίας, αλλά και των

που: «Τι κάνει επιτέλους η Αστυνομία και δεν συλλαμβάνει αμέσως τον δράστη πατέρα ή μητέρα ή άλλον υπαίτιο». Περιορίζομαι στο να πω ότι ένα έγκλημα μπορεί να παύσει να είναι αυτόφωρο λίγο χρόνο μετά τη διάπραξή του, άλλο δε έγκλημα ή και το ίδιο ακόμα, κάτω από διαφορετικές όμως συνθήκες, μπορεί να είναι αυτόφωρο επί



άλλων Αρχών (Εισαγγελικών - Δικαιτικών) και φορέων προς την κατεύθυνση της αποτελεσματικής, σύλληψης και σύμφωνης με τις σύγχρονες τάσεις, αντιλήψεις και ανησυχίες αντιμετώπισης του ζωτικού αυτού προβλήματος.

Ως προς το δεύτερο σκέλος, δηλαδή της αμεσότητας στη δράση της Αστυνομίας, το ζήτημα συνδέεται απόλυτα με τις δικονομικές προϋποθέσεις και διαδικασίες. Οι δυσχέρειες που παρουσιάζονται στην προκειμένη περίπτωση συνοψίζονται στο ότι τα αδικήματα της παραμέλησης - κακοποίησης παιδιών, σπάνια εντοπίζονται μέσα στα όρια του αυτόφωρου, δηλαδή βεβαιώνονται κατά τη στιγμή της διάπραξής τους ή σε χρόνο «πρόσφατο», από τη νομική του όρου έννοια, από της διάπραξής τους.

Δεν θα αναφερθώ στο πότε ένα έγκλημα θεωρείται ως «προσφάτως τελεσθέν», λόγω στενότητας χώρου, αν και θα έδινε πολλές απαντήσεις σε αρκετά ερωτήματα του τύ-



48ωρο περίπου, ανάλογα με το χρονικό σημείο διάπραξής του και τις υπόλοιπες περιστάσεις που συνδέονται μ' αυτό για να το χαρακτηρίσουν σαν πρόσφατο. Εκτός απ' αυτό, όταν είναι αναγκαία η διερεύνηση των συνθηκών του εγκλήματος μέσα σε ιδιωτική κατοικία ή η σύλληψη ατόμου που βρίσκεται μέσα σ' αυτήν, τότε, εκτός των άλλων, επιβάλλεται και η τήρηση των προϋποθέσεων και διατυπώσεων της «κατ' οίκον έρευνας», στις οποίες εντάσσεται και η παρουσία εκπροσώπου της δικαστικής αρχής για το νομότυπο της σχετικής ενέργειας. Αυτές είναι μερικές μόνο από τις δυσκολίες του πολυσύνθετου προβλήματος.

Σε πολλές περιπτώσεις η Αστυνομία πληροφορείται τη διάπραξη κακοποίησης παιδιού από επώνυμες ή ανώνυμες καταγγελίες πολιτών, που συνήθως ζουν κοντά στο περιβάλλον του παιδιού, που όμως και στις δύο περιπτώσεις σπάνια προσφέρονται να υποβοηθήσουν ουσιαστικά το



έργο της προανάκρισης, με ένορκη κατάθεση, που είναι απαραίτητη για τη θεμελίωση της καταγγελλόμενης πράξης. Η απροθυμία τους αυτή, που φθάνει και μέχρι της επίμονης άρνησης προς μαρτυρία, αποτελεί θλιβερό σύμπτωμα, που προδίδει σ' ένα βαθμό και το μέτρο της κοινωνικής οργάνωσης και άμυνας πάνω στο σοβαρό αυτό ζήτημα της αποτελεσματικής προστασίας του παιδιού.

Πολύ συχνότερα η καταγγελία για κακοποίηση παιδιού προέρχεται από τον ένα των συζύγων και στρέφεται σε βάρος του άλλου, όταν για διάφορους άλλους λόγους κλονίζεται η μέχρι τότε «αρμονική» συμβίωσή τους. Μόνη η κακοποίηση του παιδιού, σπάνια αποτελεί αιτία κλονισμού, πολύ δε περισσότερο σοβαρού κλονισμού που θα έβαζε σε δοκιμασία την αρμονική, κατά τα άλλα, συμβίωση. Συνήθως, η κακοποίηση του παιδιού, προβάλλεται ως επιχείρημα για την στήριξη άλλων κατηγοριών σε βάρος του πατέρα ή της μητέρας, ανάλογα της πλευράς από την οποία προέρχεται η καταγγελία. Εδώ, δηλαδή, η κακοποίηση χρησιμεύει σα μέσο για να ενισχυθούν οι εκατέρωθεν ισχυρισμοί που στοχεύουν στη λύση του γάμου και όχι βέβαια στην ψυχική και σωματική υγεία του παιδιού. Φυσικά, όταν οι άλλες αντιθέσεις και οι ασυμφωνίες δεν είναι από μόνες τους ικανές να οδηγήσουν τους γονείς σε οριστική διάσταση, τότε η κακοποίηση του παιδιού τους αποτελεί κοινό «συζυγικό μυστικό». Πάντως, από οποιαδήποτε πλευρά και αιτία προέρχεται η καταγγελία κακοποίησης, όταν αυτή δεν ενισχύεται από επίσημα στοιχεία αρμόδιων παραγόντων (ιατρικές, ιατροδικαστικές εκθέσεις κλπ.), πρέπει να ερευνάται με ιδιαίτερη προσοχή, σύνεση και επιμέλεια προς διαπίστωση της αλήθειας της. Αν η σχετική καταγγελία δεν στερείται βασιμότητας, πρέπει να εντοπιστούν αμέσως η έκταση και βαρύτητα της κακοποίησης, ο υπαίτιος και τα αίτια αυτής και να προσδιοριστούν τα αναγκαία και ενδεδειγμένα μέτρα προσφορότερης αντιμετώπισής της.

Αλλά, αυτές οι λεπτομερείς εξετάσεις, αν δεν συντρέχουν οι όροι του αυτοφώρου εγκλήματος ή δεν καλύπτονται από έγγραφη εντολή του εισαγγελέα για ενέργεια προανάκρισης ή προκαταρκτικής εξέτασης, δεν συμπεριφέρονται πάντοτε με το νόμο. Ίσως αυτός είναι ο κυριότερος λόγος για τον οποίο οι Αστυνομικές Αρχές εξετάζουν πολύ προσεκτικά τα αιτήματα διαφόρων κοινωνικών φορέων για άμεση συνδρομή και ενέργεια σε περιπτώσεις κακοποίησης παιδιών, όταν μάλιστα ζητείται και η σύλληψη του φερόμενου ως δράστου. Και εδώ, βέβαια, δεν μιλάμε για τις ιδιόζουσες εκείνες περιπτώσεις που προκαλούν τη συγκίνηση του κοινού και κοσμούν τις πρώτες σελίδες του ημερήσιου τύπου, αλλά για την πληθώρα των κακοποιήσεων και παραμελήσεων, που δεν βλέπουν το φως της δημοσιότητας.

Μέσα, λοιπόν, στο προαναφερόμενο πλαίσιο και με τις δυσχέρειες που επισημάνθηκαν εν συντομία, είναι υποχρεωμένη να κινείται και να ενεργεί η Αστυνομία.

Πάντως, είναι παρήγορο ότι οι αστυνομικοί στο σύνολό τους και ιδιαίτερα οι προϊστάμενοι των Υπηρεσιών και οι προανακριτικοί υπάλληλοι, είναι ευαισθητοποιημένοι πάνω στο σοβαρό πρόβλημα της κακοποίησης - παραμέλησης των παιδιών και παρέχουν πρόθυμα τη συνδρομή τους, όπου και όταν ζητείται αυτή.

Όμως, για την ορθολογική και αποτελεσματική αντιμετώπιση του θιγομένου ζητήματος, πέραν των νομικών και άλλων επισημάνσεων, προβάλλει επιτακτική η ανάγκη της στενής και ουσιαστικής συνεργασίας όλων των εμπλεκόμενων Υπηρεσιών και φορέων, πολύ δε περισσότερο για τις περιπτώσεις εκείνες που από τη φύση τους απαιτούν λεπτούς και επιδέξιους χειρισμούς, αλλά και βαθιά γνώση των κοινωνικών και ατομικών συνθηκών και ιδιαιτεροτήτων. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι πολλές φορές και μόνη η παρουσία του εν στολή αστυνομικού μέσα στο οικογενειακό περιβάλλον του παιδιού, δυστυχώς, οξύνει το πρόβλημα και δημιουργεί σοβαρότερες καταστάσεις από εκείνες που επιδιώκεται να θεραπευθούν.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η επέμβαση της Αστυνομίας πρέπει να γίνεται με περίσκεψη και να ζητείται μόνο σε ακραίες περιπτώσεις και ειδικότερα όταν εκτιμάται ότι ο υπαίτιος κακοποίησης ή παραμέλησης παιδιού πρέπει να λογοδοτήσει ενώπιον της Δικαιοσύνης ή τουλάχιστον να του γίνουν αυστηρές συστάσεις.

Έτσι, και το κύρος της Αστυνομικής Αρχής διασφαλίζεται και ανεπιθύμητες καταστάσεις από τη μη απόλυτα αναγκαία παρουσία αστυνομικού, αποτρέπονται.

Τα παιδιά μας, είναι η φυσική προέκτασή μας, είναι το μέλλον της φυλής μας, το μέλλον της ανθρωπότητας.

Η αστυνομία και οι συναρμόδιοι φορείς καταβάλλουν κάθε προσπάθεια και δεν φείδονται χρόνου και θυσιών προκειμένου να διασφαλίσουν την ψυχική, πνευματική και σωματική υγεία των παιδιών μας.

Στην προσπάθεια αυτή της Αστυνομίας η συμπαράσταση της κοινωνίας και ειδικότερα του οικογενειακού περιβάλλοντος του ανηλίκου είναι πολύτιμη.

Για το λόγο αυτό η αστυνομία τείνει χέρι συνεργασίας σε όλους τους πολίτες και κοινωνικούς φορείς για την πρόληψη του εγκλήματος και την προστασία της νεολαίας μας απ' αυτό, μέσα από γόνιμο και εποικοδομητικό διάλογο.

Το κεφάλαιο αυτό αποτελεί απόσπασμα από την ομιλία του Αστυν. Υποδ/ντή Σάββα Καβαζίδη στο Β' Μετεκπαιδευτικό Σεμινάριο Ελληνικού Επιστημονικού Κοινού για την κακοποίηση - παραμέληση παιδιών, που διοργανώθηκε με πρωτοβουλία του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού.

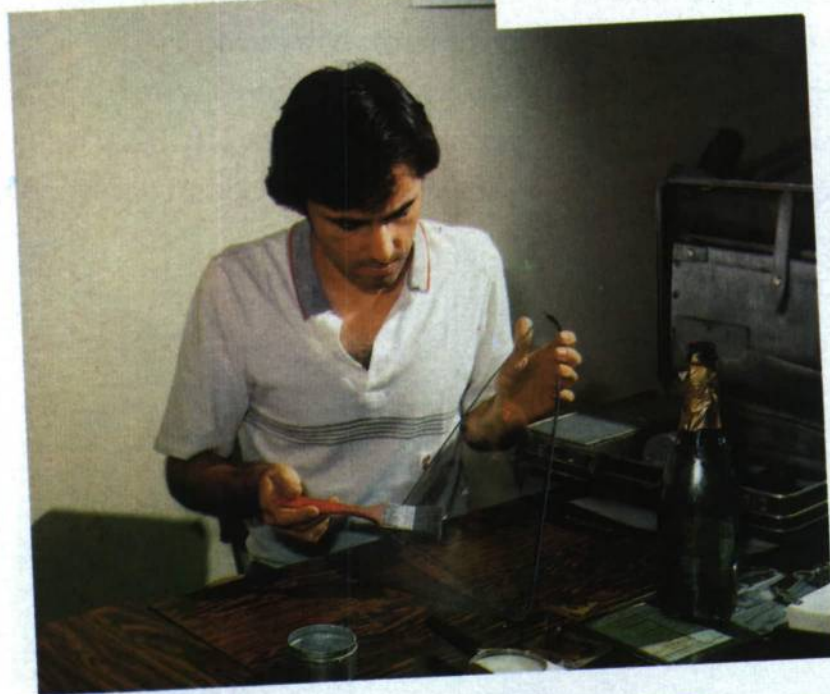
Στήν προσπάθειά μας για την πρόληψη του εγκλήματος σας θέλουμε συμμάχους.

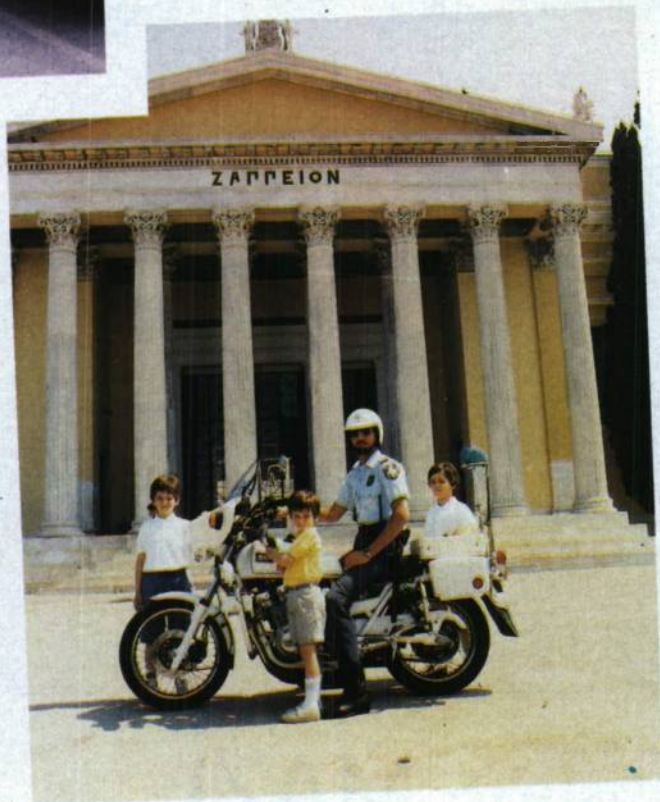
Γι' αυτό η αστυνομία τείνει χέρι συνεργασίας στους πολίτες
και συζητά με τους νέους και τους συλλογικούς φορείς:

- α) Για τα προβλήματα της νεολαίας σήμερα
- β) Για τους τρόπους αντιμετώπισης της μάστιγας των ναρκωτικών.
- γ) Για τη μείωση των τροχαίων ατυχημάτων.
- δ) Για την προστασία του καταναλωτή και του περιβάλλοντος.
- ε) Για μια κοινωνία πιο δίκαιη, χωρίς βία και έγκλημα.
- ς) Για τη βελτίωση των σχέσεων Αστυνομίας και κοινού
μέσα σε πλαίσια αμοιβαίας κατανόησης και εμπιστοσύνης
- ζ) Για την αναβάθμιση των προσφερομένων υπηρεσιών του πολίτη,
Προκειμένου να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία τις προκλήσεις του '92.
- η) Για την κοινωνική καταξίωση μέσα από μια δίκαιη και κοινωνικά αποδεκτή αστυνόμευση.



Η φρονίδα για την ασφάλεια και την ποιότητα της ζωής είναι και δική μας υπόθεση.
Με τη συνεργασία σας για μία κοινωνία χωρίς βία και έγκλημα.





Η πρόληψη του εγκλήματος
είναι υπόθεση όλων μας.



Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς
οι απλοί πολίτες

για την πρόληψη του εγκλήματος;

Να ενημερώνουμε έγκαιρα τις αστυνομικές υπηρεσίες για τα διαπραττόμενα αδικήματα.

Να παρέχουμε πρόθυμα τη μαρτυρία μας.

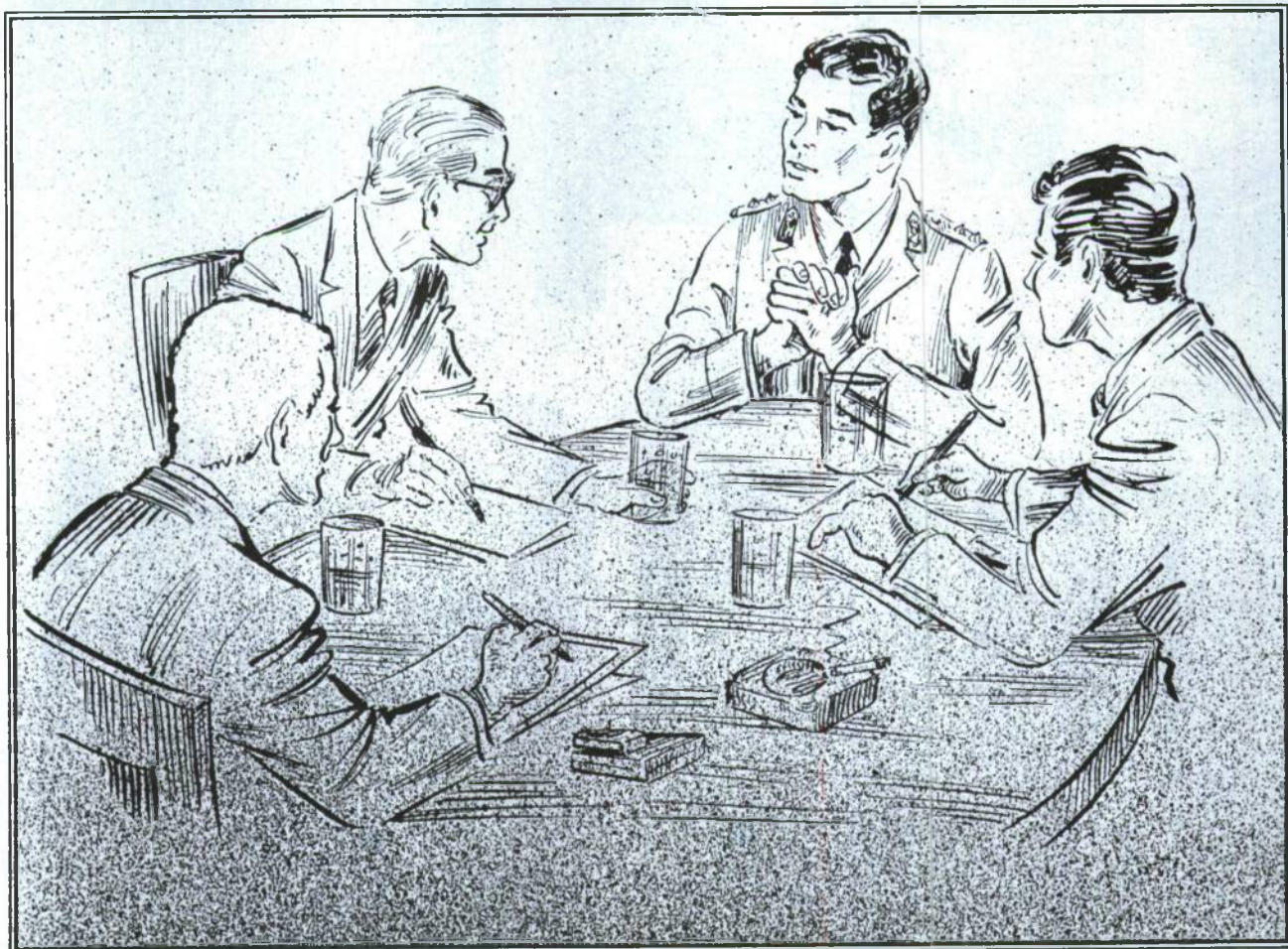
Να παρέχουμε βοήθεια και συμπαράσταση στα θύματα.

Να προσφέρουμε εθελοντική κοινωνική εργασία σε άτομα που έχουν ανάγκη.

Να συμμετέχουμε ενεργά στην σχεδίαση, εφαρμογή των μέτρων, που λαμβάνονται για τη δική μας ασφάλεια.

Να δείχνουμε κατανόηση και συμπαράσταση στο δύσκολο έργο της Αστυνομίας.

Να συμβάλλουμε στην ποιοτική αναβάθμιση του αστυνομικού έργου με την άσκηση κοινωνικού ελέγχου και κριτικής



Ας δουλέψουμε **ΜΑΖΙ**

Η γυναίκα και η εξέλιξή της στο χώρο της Αστυνομίας.

Είναι γεγονός ότι οι προκαταλήψεις, οι πολιτιστικές αντιλήψεις και η παραδοσιακή στάση του κοινωνικού συνόλου απέναντι στις γυναίκες εμπόδιζαν ή περιόριζαν τη συμμετοχή τους στην αγορά εργασίας. Γι' αυτό το λόγο η προσφορά τους στην παραγωγική διαδικασία είναι πολύ μικρή αν λάβει κανείς υπ' όψη τις πραγματικές τους δυνατότητες.

Από παράδοση οι γυναίκες είχαν ταυτισθεί με ορισμένα επαγγέλματα όπως π.χ. δακτυλογράφοι, γραμματείς, ταμίες κ.λπ. Έτσι οι διευθυντές - προϊστάμενοι ή εργοδότες δεν αναγνωρίζουν τις πραγματικές δυνατότητες των γυναικών για να τις προωθήσουν σε άλλες θέσεις υψηλότερης ευθύνης και κατάρτισης.

Όμως και πολλές γυναίκες δεν έκαναν μέχρι τώρα κάποιες σοβαρές προσπάθειες ώστε να επιτευχθεί κάποια αλλαγή σ' αυτή την νοοτροπία. Μπορούμε μάλιστα να παρατηρήσουμε ότι συχνά οι ίδιες προτιμούν να παραμένουν σε επαγγέλματα, όπου νιώθουν άνετα, παρά να φιλοδοξήσουν για μια αληθινή βελτίωση της καριέρας τους.

Πολλές γυναίκες αναγνωρίζουν αυτά τα προβλήματα και προσπαθούν κάθε μέρα να βελτιώσουν τη θέσης τους και τις σχέσεις τους με τους άνδρες συνεργάτες τους.

Παρ' όλες τις προσπάθειες των μεγάλων Οργανισμών και του γυναικείου κινήματος ας μην ξεγελιόμαστε. Οι γυναίκες δεν έχουν ακόμη αποκτήσει πραγματική δύναμη, γιατί η εξουσία είναι ανδροκρατούμενη (σε όλους τους τομείς της). Όπως γράφει η Υπουργός Γυναικείων



Υποθέσεων της Γαλλίας Yvette Roudy (στο βιβλίο *A cause d'elles*, 1985) διανύουμε ακόμη τη φάση κατά την οποία οι γυναίκες που προσπαθούν να διανοίξουν δρόμο σε πεδία που ως τώρα ήταν απαγορευμένα σ' αυτές θεωρούνται ως φαινόμενα, των οποίων η παρουσία είναι αποτέλεσμα κάποιου είδους συμβιβασμού, δηλαδή οι άντρες που κατέχουν την εξουσία τις ανέχονται αρκεί να μη σπρώχνουν πάρα πολύ μακριά τις επιθυμίες τους για

εξουσία. Κι αυτοί που αποδέχονται και επιθυμούν την αλλαγή, την πρόοδο, τη διείσδυση των γυναικών, όσο κι αν είναι γενναιόφρονες οι προθέσεις τους, δεν είναι λιγότερο ανήσυχoi με αυτό τον ανταγωνισμό, που θα ήταν ευτυχής αν δεν υπήρχε.

Παρ' όλα αυτά οι γυναίκες αγωνίζονται να αποδείξουν ότι αξίζουν το ίδιο όχι μόνο συμμετέχοντας στην αγορά εργασίας αλλά αποκτώντας και υψηλές θέσεις και πόστα που μέχρι τώρα ήταν ανδροκρατικά.

Στο χώρο του ευρύτερου Ελληνικού Δημόσιου Τομέα η εξέλιξη των γυναικών τα τελευταία χρόνια έχει πραγματοποιήσει κάποια σημαντικά βήματα. Στο χώρο αυτό που σπάνια μια γυναίκα κατόρθωνε να ξεπεράσει σε ολόένα μεγαλύτερο ποσοστό την κλίμακα της ιεραρχίας και μάλιστα με επιτυχία.

Ειδικότερα στο χώρο της αστυνομίας αυτή τη στιγμή υπηρετούν 2 γυναίκες με βαθμό Αστυν. Δ/ντού, 1 με βαθμό Αστυνόμου Α', 8 Αστυνόμοι Β', 54 συνολικά Υπαστυνόμοι Α' και Β' και 28 Ανθυπαστυνόμοι.

Η βαθμολογική αυτή εξέλιξη των γυναικών στο χώρο της Αστυνομίας δεν ήταν εύκολη και στις αρχές τουλάχιστον αντιμετωπίστηκε με κάποιο σκεπτικισμό και διασταγμό, θα μπορούσαμε να πούμε αφού, ο χώρος των αξιωματικών της Αστυνομίας ήταν καθαρά ανδρική υπόθεση.

Στην προσπάθειά μας να δούμε τις απόψεις των ίδιων των γυναικών αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας σχετικά με την κατάκτηση της ισότητας στο χώρο δουλειάς τους, πλησιάσαμε κάποιες απ' αυτές και παραθέτουμε το διάλογο, που κάναμε μαζί τους.

Συζητήσαμε με την κ. Ανδρομάχη ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ, η οποία φέρει το βαθμό της Αστυνόμου Α' και υπηρετεί στην Υποδ/ση Εγκληματολογικών Ερευνών.

ΕΡΩΤ.: Πως αντιμετωπίζουν οι άνδρες αστυνομικοί τη γυναίκα συνάδελφο και ιδιαίτερα εκείνη που ασκεί καθήκοντα Διοικητού;

ΑΠΑΝΤ.: Παλαιότερα, πριν δεκαπέντε ή είκοσι χρόνια είναι αλήθεια ότι υπήρχε και δυσπιστία από τους άνδρες αστυνομικούς απέναντι στις γυναίκες συναδέλφους. Αυτό ήταν κατά κάποιο τρόπο φυσικό γιατί οφειλόταν στο ότι ο θεσμός της γυναίκας στην Αστυνομία ήταν νέος. Οι γυναίκες δεν είχαν δοκιμαστεί στο επάγγελμα μαζί με τους άνδρες και οι τελευταίοι είχαν τις επιφυλάξεις τους. Πριν εξ' άλλου είκοσι χρόνια οι άνδρες γενικά σπάνια επιδοκίμαζαν και εμπιστευόντουσαν μία γυναίκα επαγγελματία. Οι ίδιοι δεν ήταν προετοιμασμένοι από τις κοινωνικές συνθήκες που επικρατούσαν τότε, ενώ δεν είχαν λάβει την ανάλογη παιδεία ώστε να βλέπουν τη γυναίκα ισότιμη συνάδελφο. Σήμερα με την εξέλιξη που έχει επιτευ-

χθεί στις επιστήμες και την τεχνολογία καθημερινά είναι άπειρα τα παραδείγματα των γυναικών που διακρίνονται σε όλους τους τομείς. Ανεπηρέαστος δεν θα μπορούσε να μείνει και ο τομέας της Δημόσιας Τάξης. Από τη στιγμή που άνδρες και γυναίκες αστυνομικοί κάθισαν στα ίδια θρανία σε όλες τις βαθμίδες

της εκπαίδευσης και τοποθετήθηκαν στις ίδιες υπηρεσίες κάθε αμφιβολία έπαψε. Σήμερα άνδρες και γυναίκες αστυνομικοί συνεργάζονται μεταξύ τους αρμονικά χωρίς διακρίσεις.

Δεν ισχυριζόμαστε ότι δεν ανακύπτουν ποτέ προβλήματα στις επαγγελματικές τους σχέσεις, αλλά αυτά υπάρχουν όπου οφείλονται στο χαρακτήρα των απόμων και όχι στο φύλο τους. Σε ό,τι αφορά τη γυναίκα Αξιωματικό που ασκεί τα καθήκοντα Διοικητού ή προϊσταμένου Αστυνομικής Υπηρεσίας, εφ' όσον αυτή αποδείξει ότι ξέρει να χειρίζεται τα θέματά της, να διακρίνει και να ελέγχει το προσωπικό σύμφωνα με τους

κανονισμούς, τότε κάθε κριτική και σχετική συζήτηση από τους υφισταμένους της παύει γιατί δεν έχει πλέον αντικείμενο. Υπάρχουν όμως δυστυχώς και περιπτώσεις ατόμων που συστηματικά αναζητούν ευκαιρία να εκμεταλλευτούν τις περιστάσεις να ενοκλήσουν και να φέρουν ανωμαλία στη Υπηρεσία. Τότε το γεγονός ότι ασκεί Διοίκηση μία γυναίκα αποτελεί την αφορμή μόνο για άστοχες κριτικές.

ΕΡΩΤ.: Πως οι γυναίκες Αξ/κοί αντιμετωπίζουν οι ίδιες το ρόλο τους σαν Αξ/κοί της Αστυνομίας;

ΑΠΑΝΤ.: Κάθε Αξ/κός έχει τη δική του προσωπικότητα και δεν τίθεται θέμα διαχωρισμού ανδρών και γυναικών αφού οι υποχρεώσεις είναι οι ίδιες. Καμμία



γυναίκα Αξ/κός σίγουρα δεν θα είχε το δικαίωμα να μιλήσει εξ' ονόματος όλων των άλλων γυναικών συναδέλφων της γιατί κάθε μία από εμάς έχει τις δικές της αντιλήψεις για τον τρόπο που ασκεί το λειτουργήμά της.

Όμως όλες έχουμε ένα κοινό σημείο που μας ενώνει. Αυτό είναι το αυξημένο αίσθημα ευθύνης και απόφασης θυσιών από μέρους μας απέναντι στην Υπηρεσία και γενικότερα απέναντι στη κοινωνία που υπηρετούμε και που περιμένει πολλά από εμάς.

ΕΡΩΤ.: Οι προαγωγές των γυναικών Αξ/κών ακολουθούν τον ίδιο δρόμο με αυτό των ανδρών;

ΑΠΑΝΤ.: Σήμερα η προαγωγική εξέλιξη της γυναίκας Αξ/κού είναι απεριόριστη, μπορεί δηλαδή εφ' όσον δοκιμασθεί σε όλους τους βαθμούς και κριθεί ικανή να ανέλθει όλες τις κλίμακες της ιεραρχίας.

ΕΡΩΤ.: Υπηρετούν στο ίδιο ποσοστό άνδρες και γυναίκες σε μάχιμες υπηρεσίες; Μήπως υπηρετούν περισσότερο σε υπηρεσίες γραφείου και αν ναι ποιές οι συνέπειες;

ΑΠΑΝΤ.: Οι γυναίκες υπηρετούν σε όλες τις αστυνομικές Υπηρεσίες χωρίς να τηρείται κανένα ποσοστό κατά την τοποθέτησή τους υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι υπάρχει οργανική θέση του βαθμού τους. Στο σημείο αυτό διευκρινίζουμε ότι η Υπηρεσία αποφεύγει να ορίσει γυναίκες στις δυνάμεις αντιμετώπισης πλήθους όπως π.χ. απέναντι σε εξαγριωμένο όχλο, διαδηλώσεις, πορείες και αθλητικές συναντήσεις όπου υπάρχουν προβλέψεις ότι θα συμβούν έκτροπα.

Συμμετέχει όμως σε μέτρα ασφάλειας και τάξης σε δημόσιες συναθροίσεις πολιτιστικού καλλιτεχνικού, θρησκευτικού, αθλητικού ενδιαφέροντος, η παρουσία της μάλιστα σε τέτοιες κοινωνικές εκδηλώσεις γίνεται δεκτή με ιδιαίτερο ενθουσιασμό από τους πολίτες.

Οι γυναίκες δεν υπηρετούν ιδιαίτερα σε υπηρεσίες γραφείου. Τις συναντά ο πολίτης κάθε μέρα στα Αστυνομικά Τμήματα, στα Τμήματα Ασφάλειας, στη Τροχαία και αλλού, όπου εκτελούν πάσης φύσεως εξωτερικές υπηρεσίες όταν τους ανατεθούν.

ΕΡΩΤ.: Η επιλογή του επαγγέλματος του αστυνομικού, καθώς και η απόκτηση του βαθμού του Αξ/κού ήταν συνειδητή η τυχαία;

ΑΠΑΝΤ.: Η επιλογή του επαγγέλματος του αστυνομικού, νομίζω ήταν για τις περισσότερες από εμάς απόλυτα συνειδητή.

Οι γυναίκες που διάλεξαν να είναι αστυνομικοί είναι άτομα θαρραλέα με νέες ιδέες που δεν συμβιβάζονται με τα χαρακτηρισμένα γυναικεία επαγγέλματα.

Μέσα από τη δουλειά τους αισθάνονται χαρά για την εναλλαγή δράσης και ενδιαφερόντων που τους προσφέρονται. Ιδιαίτερη ικανοποίηση νιώθουν όμως για τη κοινωνική προσφορά τους που αποτελεί το κατ' εξοχήν χαρακτηριστικό του λειτουργήματος του αστυνομικού.

Σε ότι αφορά κύρια στην απόκτηση του βαθμού του Αξ/κού Αστυνομίας, είναι στόχος που βάζουν οι γυναίκες που είναι προετοιμασμένες για μεγάλες θυσίες στη προσωπική και οικογενειακή τους ζωή. Κάθε γυναίκα που επωμίζεται τα όπλα του Αξ/κού Αστυνομίας ξέρει ότι επωμίζεται συγχρόνως φοβερές ευθύνες. Έχει συνειδητοποιήσει ότι η κάθε της απόφαση και κίνηση έχουν στο εξής ιδιαίτερη βαρύτητα και συνέπεια.

ΕΡΩΤ.: Πως συνδυάζεται η άσκηση των καθηκόντων της γυναίκας αστυνομικού και ιδιαίτερα της Αξ/κού με εκείνη της συζύγου και μητέρας;

ΑΠΑΝΤ.: Σίγουρα δεν πρόκειται για ένα εύκολο συνδυασμό, ανάθετα θα μπορούσαμε να πούμε ότι τα καθήκοντα της γυναίκας αστυνομικού ενδέχεται να συγκρούονται με εκείνα της συζύγου και της μητέρας.

Είναι αφάνταστα οδυνηρό για μία γυναίκα να πρέπει να παρουσιαστεί εκτάκτως νυκτερινές ώρες ή να μετακινηθεί εκτός έδρας, ενώ το παιδί της νοσηλεύεται στο νοσοκομείο ή είναι άρρωστο σοβαρά στο σπίτι. Μόνο όποια μητέρα έχει γνωρίσει αυτές τις εμπειρίες θα μπορούσε να καταλάβει απόλυτα το λόγο μου. Σε πολύ δύσκολη θέση επίσης θα μπορούσε να μας φέρει η ανάθεση μιας έκτακτης υπηρεσίας, φαινόμενο συνηθισμένο στην Αστυνομία, αν δεν έχουμε άτομο



εμπιστοσύνης κάθε στιγμή στο σπίτι μας για να αναλάβει τα παιδιά μας. Αυτό συμβαίνει όμως σπάνια σε πολύ τυχερές γυναίκες ή σε πολύ ευκατάστατες που μπορούν να πληρώσουν προσωπικό που θα διαμένει μόνιμα στο σπίτι τους. Για την πλειονότητα των γυναικών αστυνομικών όμως δεν τίθεται τέτοιο θέμα γιατί οι αποδοχές μας δεν μας επιτρέπουν αυτές τις πολυτέλειες. Έτσι όλες καθημερινά τρέχουμε από το σπίτι στη δουλειά και από τη δουλειά στο σπίτι, γεμάτες άγχος και επιθυμία να εκτελέσουμε την υπηρεσία μας και να μεγαλώσουμε σωστά τα παιδιά μας.

Για την επιλυση, σε κάποιο βαθμό των προβλημάτων που αναφέρθηκαν πιο πάνω, η Υπηρεσία παρέχει στις μητέρες τις διευκολύνσεις που παρέχονται στις μητέρες εργαζόμενες στο δημόσιο.

Οι μητέρες αστυνομικοί επίσης μπορούν να τηρούν ένα συνεχές ωράριο εργασίας, και όχι διακεκομμένο, όπως απαιτείται συχνά στην Αστυνομία, που τις διευκολύνει στην παρακολούθηση των παιδιών τους. Άλλη διευκόλυνση που παρέχεται στις μητέρες είναι το να μην εκτελούν υπηρεσία κατά τα Σαββατοκύριακα και τις ημέρες αργίας όταν οι παιδικοί σταθμοί και τα σχολεία αργούν. Αυτό είναι πολύ σοβαρό για εμάς αν αναλογισθούμε πως στην Αστυνομία δεν υπάρχουν Σαββατοκύριακα και αργίες.

Τα προβλήματα των γυναικών Αξιωματικών που είναι σύζυγοι και μητέρες είναι ακόμη πιο έντονα, ενώ αντιμετωπίζουν όλα τα προβλήματα που αναφέραμε, υποβάλλονται σε επίσης κρίσεις και εκεί η παραμικρή αδυναμία ή έστω κάποια ασθένεια θα μπορούσε να έχει δυσμενείς επιπτώσεις για την εξέλιξή τους.

Επίσης συζητήσαμε με την κ. Ασημίνα ΞΥΦΑΡΑ, Υπαστυνόμο Β', η οποία υπηρετεί στο ΚΣΤ' Τ.Α. Αθηνών, ως Υποδιοικήτριας, ενώ για ένα διάστημα εκτέλεσε και καθήκοντα Διοικήτριας στην ίδια Υπηρεσία.

ΕΡΩΤ.: Κυρία Ξυφάρά ασκείτε καθήκοντα αξιωματικού σε μια μάχιμη και δύσκολη υπηρεσία, που μέχρι λίγα χρόνια πριν ήταν, θα μπορούσαμε να πούμε, ανδροκρατούμενη. Τι προβλήματα αντιμετωπίσατε στην αρχή από τους άνδρες συναδέλφους σας και ποιες εμπειρίες



αποκομίσατε μέχρι σήμερα από την παραμονή σας στην υπηρεσία αυτή;

ΑΠΑΝΤ.: Είναι γεγονός ότι παλαιότερα η Αστυνομία ήταν ανδροκρατούμενη, ιδίως όταν κατατάγνηκα εγώ σαν αστυφύλακας το 1969. Τότε είμασταν πολύ λίγες γυναίκες και επειδή δεν επαρκούσαμε, πολλές υπηρεσίες χρησιμοποιούσαν γυναίκες ιδιώτες, οσάκις παρουσιαζόταν ανάγκη. Τότε είχα την τύχη και την ευτυχία να συνεργαστώ με πολύ καλούς άνδρες συναδέλφους και μπορώ να πω ότι η προσαρμογή μου ήταν εύκολη. Είμασταν όλοι πολύ αγαπημένοι και δουλεύαμε με μεράκι και φιλότιμο για να ανταποκριθούμε στις ανάγκες της Υπηρεσίας. Η Υπηρεσία καθυστέρησε να αναγνωρίσει την προσφορά του γυναι-



κείου προσωπικού, γι' αυτό κι οι περισσότερες κατατάξεις γυναικών έγιναν την τελευταία δεκαετία. Παρ' όλα αυτά, αν κρίνω απ' τον εαυτό μου, μπορώ να πω πως δεν αντιμετωπίσα προβλήματα από τους άνδρες συναδέλφους. Κατάφερα να ηρσοαρμωστώ και να επιβιώσω αρμονικά, διότι δεν πάλεψα να αποδείξω ότι είμαι γυναίκα και άρα κάνω τη δουλειά μου με περισσότερη σύνεση και συνέπεια. Απλώς είναι στη φύση μου να εργάζομαι ευσυνειδήτητα και αν-συμβαίνει να είμαι γυναίκα ακόμα καλύτερα. Σχεδόν τα περισσότερα χρόνια της σταδιοδρομίας μου τα έχω περάσει σε μάχιμες υπηρεσίες και η διαπίστωση, που έχω κάνει σαν γυναίκα είναι ότι αν θέλουμε να μας αναγνωρίσουν οι άνδρες συναδέλφοι ισότητα, πρέπει να παλέψουμε από μόνες μας. Είναι γεγονός ότι η υπηρεσία μας έχει ορισμένες δυσκολίες και ιδιαιτερότητες σε σχέση με τις άλλες υπηρεσίες του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Το γνωρίζαμε, όμως, αυτό πριν την κατάταξή μας και αφού το αποδεχθήκαμε, πρέπει να αγωνισθούμε μέσα στα πλαίσια που χαράσσουν οι κανονισμοί του Σώματος, χωρίς να απαιτούμε απ' τους προϊσταμένους μας διακρίσεις λόγω φύλλου.

ΕΡΩΤ.: Από πολλούς συναδέλφους αστυνομικούς εκφράζονται παράπονα ότι οι γυναίκες, και ιδίως οι μητέρες, αστυνομικοί τυχάνουν ευνοϊκότερης μεταχείρισης απ' τους προϊσταμένους τους. Ποια είναι η δική σας διαπίστωση;



ΑΠΑΝΤ.: Είναι γεγονός ότι πολλοί προϊστάμενοι υπηρεσιών κάνουν διακρίσεις και μερικές φορές οι γυναίκες αστυνομικοί τυχάνουν ευνοϊκότερης μεταχείρισης σε σύγκριση με τους άνδρες συναδέλφους τους με αποτέλεσμα η άνιση αυτή μεταχείριση να προκαλεί τα εύλογα παράπονα και πολλές φορές την αντίδραση των ανδρών. Αν και πιστεύω ότι πολλές φορές η ευνοϊκότερη μεταχείριση απ' τον προϊστάμενο αποδεικνύει κατά βάθος την έλλειψη εμπιστοσύνης αυτού προς το γυναικείο προσωπικό. Τις περισσότερες φορές η ευνοϊκή αυτή μεταχείριση παρατηρείται στις έγγαμες ή στις μητέρες αστυνομικούς. Η άποψή μου για το θέμα αυτό είναι ότι εμείς οι γυναίκες αστυνομικοί, δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι όπως υπάρχουν

γυναίκες μητέρες, υπάρχουν και άνδρες πατέρες, οι οποίοι θέλουν κι αυτοί να βρίσκονται κοντά στα παιδιά τους. Όταν λοιπόν ευνοείται κάποια γυναίκα μητέρα σε μόνιμη βάση, κά-

ποιος άλλος συνάδελφος πατέρας αδικείται κι αυτό όταν γίνεται συχνά είναι άδικο και δημιουργεί προβλήματα. Δεν πιστεύω ότι τα παιδιά έχουν ανάγκη μόνον τη μητέρα. Τα παιδιά έχουν ανάγκη και αγαπούν το ίδιο και τους δύο γονείς, και την μητέρα και τον πατέρα.



ΕΡΩΤ.: Από την μέχρι σήμερα εμπειρία σας, πιστεύετε ότι η γυναίκα αστυνομικός μπορεί να ανταποκριθεί εξ ίσου ικανοποιητικά σε μάχιμες υπηρεσίες όσο και σε υπηρεσίες γραφείου;

ΑΠΑΝΤ.: Δεν πιστεύω πως υπάρχουν γυναικείες και ανδρικές δουλειές. Δεν θα τις ξεχώριζα έτσι. Απλώς υπάρχουν ορισμένες υποθέσεις η διεκπεραίωση των οποίων γίνεται καλύτερα από τις γυναίκες ή, αν θέλετε καλύτερα, προσιδιάζουν περισσότερο στη φύση της γυναίκας, όπως για παράδειγμα στις περιπτώσεις κακοποίησης - παραμέλησης ανηλίκων ή διάπραξης αδικη-

μάτων από ανηλίκους. Από την προσωπική μου εμπειρία έχω διαπιστώσει πως οι ανήλικοι, που έχουν κάποιο πρόβλημα, εμπιστεύονται καλύτερα τη γυναίκα, παρά τον άνδρα αστυνομικό.

ΕΡΩΤ.: Πώς αντιμετωπίζουν οι πολίτες μια γυναίκα αξιωματικό;

ΑΠΑΝΤ.: Είναι γεγονός ότι πολλοί πολίτες, που έρχονται στην υπηρεσία μας για κάποια υπόθεσή τους και εμφανίζονται εγώ στο γραφείο του Αξιωματικού Υπηρεσίας αισθάνονται στην αρχή κάποιο δισταγμό και δυσπιστία, θα μπορούσα να πω. Με τη συζήτηση, όμως, που επακολουθεί οι προκαταλήψεις, που έχουν μέσα τους, αρχίζουν να υποχωρούν και δημιουργείται ένα διαφορετικό κλίμα αμοιβαίας κατανόησης και εμπιστοσύνης. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι ο κάθε πολίτης, που μπαίνει στο γραφείο μου, τελικά φεύγει ευχαριστημένος και το ευχαριστώ που μας λέει στο τέλος αποτελεί για μας την καλύτερη ικανοποίηση.

ΕΡΩΤ.: Πώς σας αντιμετωπίζουν οι ύποπτοι ή δράστες ορισμένων εγκλημάτων;

ΑΠΑΝΤ.: Ακόμα και ο σκληρός κακοποιός όταν αντικρίζει τη γυναίκα αξιωματικό γίνεται πιο συγκρατημένος. Με την πορεία της ανάκρισης αποβάλλει και αυτός ορισμένα στερεοτύπα που έχει μέσα του και μπορώ να πω ότι δείχνει περισσότερη εμπιστοσύνη στη γυναίκα αξιωματικό σε σύγκριση με τον άνδρα.

ΕΡΩΤ.: Είστε υποδιοικητής σε ένα νευραλγικό Τμήμα Ασφαλείας και μερικές μάλιστα φορές όπως πρόσφατα ασκήσατε και μόνη σας καθήκοντα Διοικητού του Τμήματος. Πώς είναι η συνεργασία σας με το Διοικητή του Τμήματος

και το υπόλοιπο προσωπικό.

ΑΠΑΝΤ.: Προσωπικά έχω διαπιστώσει ότι ο Διοικητής με εμπιστεύεται και συζητά μαζί μου όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε κάθε φορά και δε νομίζω ότι θα συμπεριφερόταν διαφορετικά σε κάποιο άλλο άνδρα αξιωματικό.

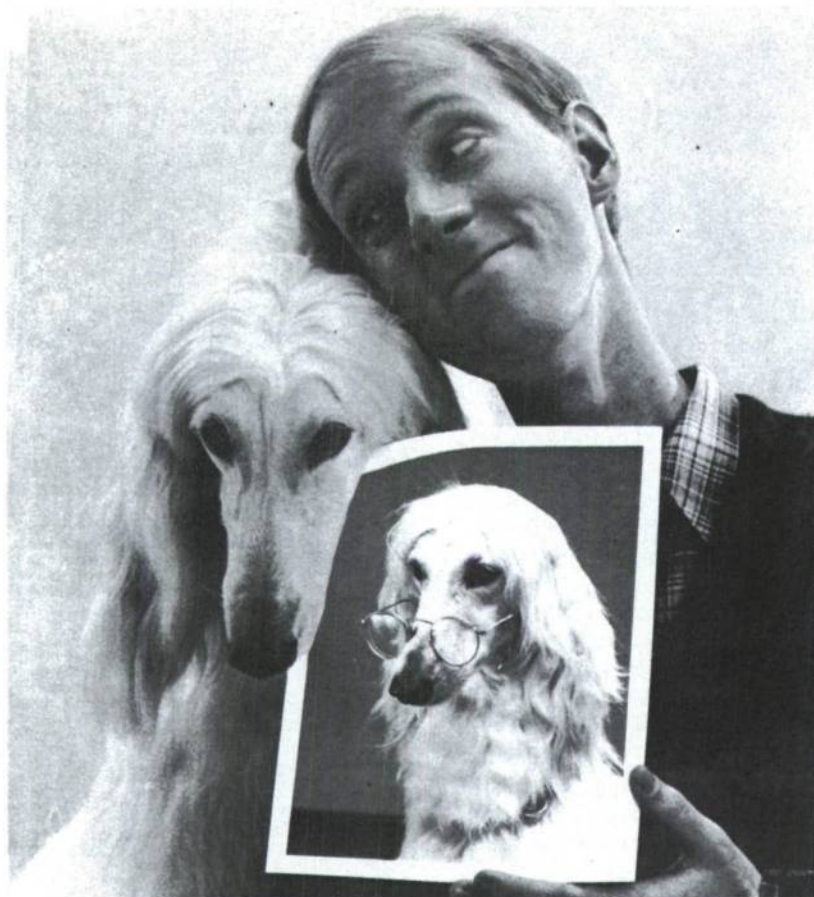
Αυτό που έχει σημασία δεν είναι το φύλο, αλλά η διάθεση που έχει κανείς για εργασία, η συνέπεια και προπάντων η ευθύνη που αισθάνεται κανείς απέναντι στον εαυτό του και στην υπηρεσία. Προσπαθώ να είμαι όσο μπορώ συνεπής και αυτό ο προϊστάμενός μου το αναγνωρίζει. Όσον αφορά τους υφισταμένους μου δεν αντιμετωπίζω κανένα πρόβλημα, ούτε σήμερα ούτε όσο καιρό ασκούσα καθήκοντα Διοικητού στο Τμήμα. Με εμπιστεύονταν και με σέβονταν το ίδιο όπως και τους άνδρες αξιωματικούς. Και από την πλευρά μου κάνω ότι μπορώ να αισθάνονται άνετα

μέσα στην υπηρεσία μας. Προέρχομαι και εγώ από αστυφύλακας και γνωρίζω καλά ποιες είναι οι προσδοκίες τους από τον κάθε προϊστάμενο, γι αυτό η συνεργασία μας μέχρι σήμερα είναι πολύ ικανοποιητική.

Τελειώνοντας θα θέλαμε να τονίσουμε, ότι άνδρες προϊστάμενοι και υφιστάμενοι των γυναικών πρέπει να μάθουν να τις αποδέχονται σαν ίσους, συναδελφοποιώντας ότι τα δύο φύλα μπορούν και πρέπει να συνυπάρχουν αρμονικά στο χώρο δουλειάς.

Μια Υπηρεσία, όπου και τα δύο φύλα θα βρίσκονται σε αρμονία, δεν μπορεί παρά να είναι πιο αποδοτική και αποτελεσματική.





Πόσο ζωόφιλοι, άραγε είμαστε;

Τον τελευταίο καιρό στο κέντρο της Αθήνας πραγματοποιούνται ασυνήθιστες συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Γκριφόν, κόλεϋ, λυκόσκυλα, μικρές χαριτωμένες γάτες, αλλά και χελώνες και σαλιγκάρια και παπαγάλοι και ποντικάκια μαζί με τους ιδιοκτήτες τους διαμαρτύρονται για την άδικη απόφαση του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με την οποία ο εσωτερικός κανονισμός των πολυκατοικιών που απαγορεύει την παραμονή κατοικιδίων ζώων, είναι έγκυρος, ισχυρός και δεσμευτικός για τους ενοίκους. Η απόφαση προκάλεσε την ανησυχία αλλά και την αγανάκτηση διαφόρων φιλόζωικών συλλόγων και σωματείων και οικολογικών οργανώσεων, οι οποίοι με πανώ και συνθήματα πρωτόγνωρου περιεχομένου, όπως: «Τα ζώα έχουν ψυχή, δεν είναι αντικείμενα», «Σώστε τα ζώα από τους δικαστές», «Ναι στη στέρωση, όχι στην εξόντωση», «Το κυνήγι δεν είναι οικολογία, είναι της φύσης δολοφονία», ζήτησαν την ακύρωσή της, χαρακτηρίζοντάς την ως απαράδεκτη, γιατί υποχρεώνει τους φίλους των ζώων να πετάξουν στο δρόμο τα κατοικίδια ζώα.

Παράλληλα οι φιλόζωοι επέδωσαν ψήφισμα διαμαρτυρίας στον Υπουργό Γεωργίας, με το οποίο ζητούν:

- Να καταργηθεί η «θάρβαρα και αναχρονιστική απόφαση του Αρείου Πάγου που απειλεί ζώα και φιλόζωους, ενάντια σε κάθε δημοκρατική και οικολογική ζωή».
- Να καταργηθεί η «λεγόμενη εταιρεία προστασίας ζώων, όπου βασανίζονται και δολοφονούνται συνέχεια τα αδέσποτα και όπου γίνονται πολλά και διάφορα απαράδεκτα πράγματα».

— Να καταργηθεί η Δ/ση Θήρας του Υπουργείου Γεωργίας και να αντικατασταθεί από μια νέα υπηρεσία για την προστασία της φύσης και του περιβάλλοντος.

— Να προωθηθεί εκτεταμένο πρόγραμμα στέρωσης των αδέσποτων σκύλων.

— Να δημιουργηθούν κέντρα περίθαλψης αγρίων και αδέσποτων ζώων σε κάθε Δήμο της χώρας.

Η απόφαση του Αρείου Πάγου δίχασε φιλόζωους και μη. Κάποιοι, κυρίως ιδιοκτήτες διαμερισμάτων και διαχειριστές πολυκατοικιών ισχυρίζονται ότι τα κατοικίδια, εκτός από τη φασαρία που προκαλούν, εγκυμονούν και κινδύνους για την υγεία των ανθρώπων.

Ο Πανελλήνιος Κτηνιατρικός Σύλλογος αντιτείνει ότι δε συντρέχει κανένας απολύτως κίνδυνος από τη συμβίωση του ανθρώπου με τα ζώα, γιατί όλα τα κατοικίδια ελέγχονται πλήρως και σε τακτική βάση από υπευθύνους γιατρούς και επομένως δεν είναι δυνατόν να καθίστανται φορείς οποιασδήποτε νόσου.

Οι φιλόζωοι, από τη μεριά τους, επισημαίνουν το οξύτατο κοινωνικό αλλά και πρακτικό πρόβλημα που θα δημιουργηθεί, αφού όσοι υποχρεωθούν να αποχωρισθούν το αγαπημένο τους κατοικίδιο, δε θα ξέρουν τι να το κάνουν, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν στρατιές νέων αδέσποτων και να προκληθεί μεγάλος κίνδυνος για τη δημόσια υγεία. Αφού δεν υπάρχει κανένας χώρος φύλαξης και το μόνο κυνοκομείο είναι αυτό της Εταιρείας Προστασίας Ζώων, που δεν επαρκεί ούτε καν για τη φύλαξη αδέσποτων ζώων που περισυλλέγει η ίδια η

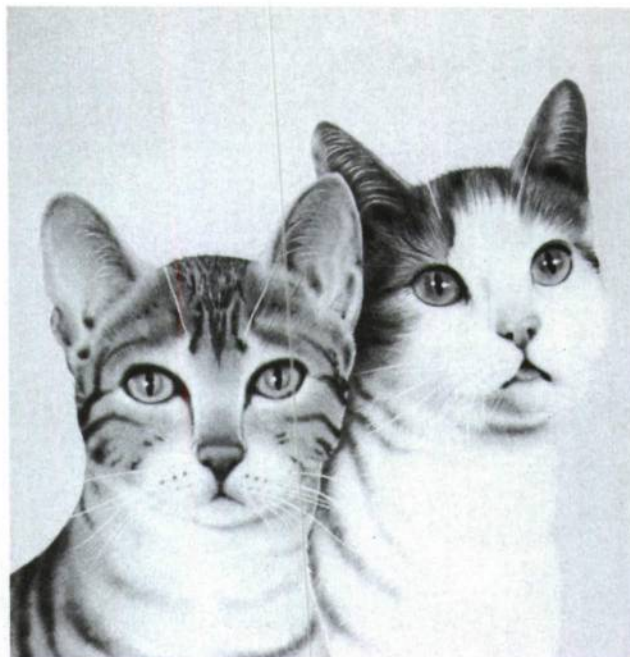
εταιρεία, είναι φυσικό και αναμενόμενο να αυξηθεί κατακόρυφα ο αριθμός των αδέσποτων. Επιπλέον τονίζουν ότι η απόφαση του Αρείου Πάγου είναι αντισυνταγματική, γιατί περιορίζει την ελεύθερη βούληση του ατόμου.

«Οδοιπορικό» προς τον Άρειο Πάγο

Σίγουρα δεν είναι μέσα στα πλαίσια της καθημερινής πρακτικής, να καλείται ο Άρειος Πάγος, το Ανώτατο Δικαστήριο του Κράτους, να δώσει απάντηση στο αν τα οικιακά ζώα μπορούν να βρουν μια θέση κάτω από τη στέγη των αφεντικών τους, ειδικά στην περίπτωση που η στέγη είναι νοικιασμένη και όχι ιδιόκτητη. Ας δούμε, λοιπόν, πώς φθάσαμε στο Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας.

Ένα χρόνο πριν, ιδιοκτήτης διαμερίσματος στο Παγκράτι υπέβαλε αγωγή εξώσεως στον ενοικιαστή του και ιδιοκτήτη ενός χαριτωμένου «κανίς», επειδή ο κανονισμός της πολυκατοικίας απαγόρευε τη διατήρηση κατοικίδιων ζώων.

Ο ενοικιαστής προσέφυγε στο Πρωτοδικείο Αθηνών και το δικαστήριο έκρινε ότι η υγειονομική διάταξη που είχε εκδοθεί από τον Υπουργό Υγείας κ. Γ.Α. Μαγκάκη το 1987 και που επέτρεπε τη διατήρηση ενός μόνο σκύλου ή μιας γάτας ή δύο σκύλων ή δύο γατών σε διαμερίσματα, υπερισχύει του κανονισμού. Ο ιδιοκτήτης του διαμερίσματος προσέφυγε στο Εφετείο και η απόφαση ανατράπηκε. Ο ενοικιαστής πεισμένος έφερε την υπόθεση στον Άρειο Πάγο, προσφεύγοντας παράλληλα και στο Τμήμα Αναστολών, που, όμως, στις 16/1/90 αποφάσισε ότι οι ιδιοκτήτες διαμερισμάτων πολυκατοικιών έχουν τη δυνατότητα να προχωρούν σε έξωση των ενοικιαστών που κατέχουν κατοικίδια ζώα. Φιλόζωοι και μη ανέμεναν με αγωνία την τελική κρίση στο Δ' Τμήμα του Δικαστηρίου. Ο Άρειος Πάγος με την υπ' αριθ. 846/90 απόφασή του έδωσε την τελική νομική λύση στο θέμα. Συγκεκριμένα το Ανώτατο Δικαστήριο ανείρεσε την αντίστοιχη απόφαση 10225/88 του Εφετείου της Αθήνας, σύμφωνα με την οποία οι

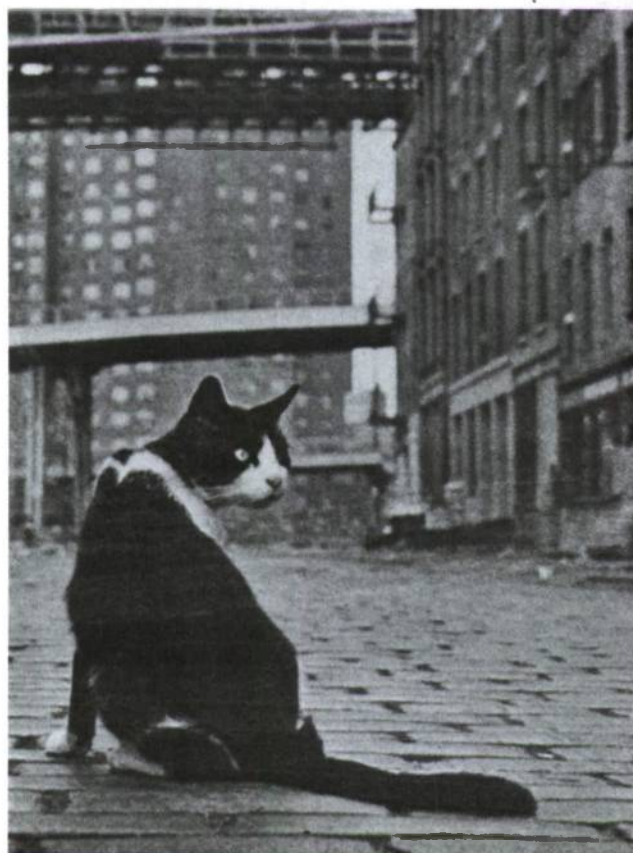


Η αυθεντική σχέση με ένα ζώο είναι πρωτογενής, αναγκαία και ουσιαστική. Κάνει το ζώο αναντικατάστατο συμπλήρωμα της ανθρώπινης ύπαρξης. Η σχέση με το ζώο είναι διαυγής, ανυστερόβουλη και σίγουρη.

Νίκος Δήμου

Η χώρα μας είναι πίσω στην περίθαλψη και αντιμετώπιση των ζώων και αυτό δεν μας τιμά ως λαό.

Ε. Βλάχου



ένοικοι των πολυκατοικιών είχαν το δικαίωμα να συγκατοικούν με κατοικίδια ζώα υπό την ίδια στέγη, ακόμα και όταν ο κανονισμός το απαγόρευε. Η εφετειακή απόφαση, μετά την απόφαση του Αρείου Πάγου, καθίσταται ανενεργή και στο εξής επιτρέπεται η συνύπαρξη ανθρώπων και κατοικίδιων ζώων μόνον και εφόσον αναφέρεται ρητά στον κανονισμό της πολυκατοικίας, αφού αυτός είναι δεσμευτικός — σύμφωνα πάντα με την πρόσφατη απόφαση του Αρείου Πάγου — για τους συμβληθέντες.

Ζωόφιλοι και «Ζωομάχοι»

Το γεγονός στάθηκε αφορμή να έρθει, πιο έντονα από κάθε άλλη φορά, στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, το θέμα της ζωοφιλίας στην Ελλάδα. Θέμα τεράστιο αλλά και τόσο αόριστο όσο και η έννοια της λέξης «ζωοφιλία». Από τη μια διαδηλώσεις και κραυγές διαμαρτυρίας για την προστασία των ζώων, από την άλλη καταγγελίες για την εξόντωση γατιών, σκύλων και αλεπούδων του Υμηττού από φόλες. Συμβίωση και περισσή φροντίδα. Η μια όψη της πραγματικότητας. Φόλες, αδέσποτα, ανεξέλεγκτη αγριότητα των πειραμάτων, «έξωση» των ζώων από τα διαμερίσματα. Η άλλη όψη... Συμπέρασμα: **η στάση και η συμπεριφορά μας προς τα ζώα παρουσιάζει ιδιομορφίες, σημαντικότερες αποκλίσεις και ακρότητες.**

Κατ' αρχή, σπάνια βρίσκεται κάποιος να μαζέψει και να θάψει τα χτυπημένα από τις μοτοσυκλέτες και τα αυτοκίνητα σκυλιά και γατιά που κείτονται σε όλους τους δρόμους της Ελλάδας. Τραγικό θέαμα. Συνεχίζουμε με τη φόλα - ελληνική



«Θέλουμε να ζήσουμε σε μια κοινωνία όχι μόνο με λιγότερη μόλυνση, όχι μόνο με περισσότερα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά σε μιά κοινωνία όπου θα υπάρχει μια νέα οικολογική ηθική απέναντι στη φύση και σε κάθε μορφή ζωής»

«Φίλοι των Ζώων»

Η ψυχική ζωή είναι ατομικό δικαίωμα και περιλαμβάνει και την επικοινωνία με όλα τα πλάσματα. Το να έχει κανείς ένα ζώο είναι θέμα ιδιωτικής ζωής...

Γ. Α. Μαγκάκης

εφεύρεση και αποκλειστική κατανάλωση. Ακολουθούν οι βασανισμοί των ζώων, αγαπημένο χόμπυ(;) πολλών μικρών παιδιών, που μεγάλωσαν με την καλλιεργημένη από τους γονείς τους ζωοφοβία. Προσφιλείς εκφράσεις, όπως «Μη χαϊδεύεις το σκύλο γιατί θα σε δαγκώσει», «Άφησε το γατάκι, γιατί θα σου βγάλει τα μάτια με τα νύχια του», δημιουργούν



αισθήματα και διαθέσεις απέναντι στα ζώα που μόνον Ευρώπη δε θυμίζουν!...

Υπάρχει, όμως, και η άλλη πλευρά, το ίδιο ή ίσως και περισσότερο ακραία, αλλά και συνάμα εκκεντρική. Στην Αθήνα δεν έχουμε θέατρο... για σκύλους, όπως στο Παρίσι, όπου προτιμάται ως ρεπερτόριο ο «Προμηθέας Δεσμώτης», του οποίου τα δεσμά δεν είναι τίποτε περισσότερο από λουκάνικα, οπότε το κοινό... (οι σκύλοι δηλαδή) ενθουσιάζεται, εφορμά στη σκηνή και τον απελευθερώνει... καταβροχθίζοντας τα δεσμά του! Έχουμε, όμως, άλλα πολλά και διάφορα: καταστήματα που πωλούν αξεσουάρ για συμπαθή τετράποδα με υπογραφή μεγάλων μαιτρ της μόδας, ξενοδοχεία και πανσιόν σκύλων και γάτων, διπλωματούχους εκπαιδευτές και άλλα πολλά... Αυτή είναι η πραγματική ζωοφιλία — θα μπορούσε ν' αναρωτηθεί κανείς — ή μήπως είναι κάποιας μορφής εκτόνωση διαφόρων ψυχολογικών και συναισθηματικών προβλημάτων;

Μήπως θα έπρεπε, λοιπόν, να μιλήσουμε για «κοινωνικές διαφορές και ανισότητες» των ζώων στην Ελλάδα;

Από τη μια ανήκουν τα αδέσποτα ζώα και αυτά που χρησιμοποιούνται ως πειραματόζωα και που ο μέσος όρος ζωής τους δεν ξεπερνά τον ενάμιση χρόνο. Οι αιτίες του θανάτου τους γνωστές και ήδη έχουν αναφερθεί. Από την άλλη οργανωμένες παροχές στα σκυλιά που συμβιώνουν με τα αφεντικά τους, που μοιράζονται το φαγητό τους, που επισκέπτονται τακτικά ειδικά κομμωτήρια!...

Αλλού, λοιπόν, διώξεις ζώων που μέχρι πριν λίγο καιρό έμεναν με τους φίλους - ανθρώπους και αλλού νεκροταφεία για... κατοικίδια, ιδέα που πολλοί θα θεωρούσαν ίσως περιττή πολυτέλεια και όμως, ήδη εφαρμόζεται στο 17ο χιλιόμετρο της Εθνικής Οδού Τατοΐου προς Βαρυμύπη!...

Ευθανασία ή στείρωση;

Βέβαια το μεγάλο πρόβλημα είναι τα αδέσποτα ζώα. Η φροντίδα τους, όπως και ο τρόπος που αντιμετωπίζεται το

Συμβουλές προς όσους διαθέτουν σκύλους:

- Μην αφήνετε το σκύλο σας ελεύθερο στο δρόμο, γιατί απαγορεύεται. Πρέπει πάντα να είναι δεμένος με το λουρί του.
- Μην αφήνετε να λερώνει τα πεζοδρόμια.
- Μην τον αφήνετε πολλές ώρες μόνο του. Είναι ζώο που χρειάζεται ανθρώπινη συντροφιά.
- Συμβουλευέστε κατά τακτά χρονικά διαστήματα τον κτηνίατρό σας.
- Μην βασανίζετε τα ζώα.
Ο νόμος 1197/81 τα προστατεύει και προβλέπει αυστηρότατες ποινές.





πρόβλημα αποτελούν τη βασική αιτία διαφωνίας ανάμεσα στα διάφορα φιλοζωικά σωματεία της χώρας.

Οι περισσότερες φιλοζωικές εταιρείες είναι υπέρ της ευθανασίας, ως τελευταία αναγκαστική λύση.

Οι επικριτές της ευθανασίας ισχυρίζονται ότι η καλύτερη αντιμετώπιση του προβλήματος του αδέσποτου είναι η στείρωση, αμέσως μόλις γεννηθεί το ζώο. Η Ένωση Ζωοφίλων Ελλάδας μάλιστα, που λειτουργεί εδώ και 18 χρόνια και ανάμεσα στις επιτυχίες της συγκαταλέγεται και η υγειονομική διάταξη του κ. Γ.Α. Μαγκάκη, επιδοτεί κάθε στείρωση ζώου με το μισό περίπου ποσό του συνολικού κόστους.

Σύμφωνα με τα στοιχεία μιας έρευνας που έγινε πριν από δύο περίπου χρόνια, στην Ελλάδα υπάρχουν περισσότερα από 25.000 αδέσποτοι σκύλοι, αν και εκφράζονται επιφυλάξεις για την ακρίβεια της καταμέτρησής τους. **Επισημώς, προστάτης των ζώων είναι το Υπουργείο Γεωργίας / Κτηνιατρική Υπηρεσία.** Το Υπουργείο συνεργάζεται στενά με την Εταιρεία Προστασίας των Ζώων, φιλοζωικό σωματείο που ενισχύεται οικονομικά από το κράτος. Τα τελευταία χρόνια, ύστερα από απόφαση του Υπουργείου Γεωργίας και μετά από άδεια της Νομαρχίας την ίδια δουλειά μπορούν να αναλάβουν και οι Δήμοι. Το έχουν κάνει μάλιστα ήδη οι Δήμοι Περιστερίου - Καλλιθέας - Αιγάλεω κ.ά.

Οι παραπάνω φορείς, που αναφέραμε, είναι επιφορτισμένοι με την περισυλλογή των αδέσποτων ζώων. Οι υπόλοιπες όμως φιλοζωικές εταιρείες και αρκετοί φιλόζωοι καταγγέλλουν κατά καιρούς στον Τύπο ότι περισυλλογή τις περισσότερες φορές σημαίνει ευθανασία.

Παρόλο που το πρόβλημα με τα αδέσποτα ζώα δεν είναι καινούργιο, καμιά ικανοποιητική και «πολιτισμένη» λύση δεν έχει βρεθεί. Το θέμα έχει πάρει διαστάσεις και εκτός των ελληνικών συνόρων, αφού η Ελληνική Φιλοζωική Εταιρεία συνεργάζεται ήδη με ευρωπαϊκές ομάδες που συντονίζουν

τις προσπάθειές τους για να σώσουν τους «πιστούς μας κι αφοσιωμένους φίλους», υπό τον έλεγχο της ΕΟΚ.

Ελπίδα ζωής...

Ήδη μετά τις κινητοποιήσεις των φιλόζωων, ο Υπουργός Προεδρίας υποσχέθηκε ότι πολύ σύντομα θα γίνει νομοθετική ρύθμιση που θα επιτρέπει τη συγκατοίκηση των χαριτωμένων τετράποδων με τους ενοίκους της πολυκατοικίας, ανεξάρτητα με το αν θα το απαγορεύει ο κανονισμός της.

Η δημοτική αρχή της Αθήνας, στην προσπάθειά της να συμβάλει κι αυτή στην επίλυση του προβλήματος, ετοιμάζει καταφύγιο για αδέσποτους σκύλους. Το δημοτικό συμβούλιο αποφάσισε την αγορά οικοπέδου 10 στρεμμάτων, εκτός Αθηνών, με στόχο να δημιουργηθεί εκεί πρότυπο κυνοτροφείο.

Παράλληλα ο σύλλογος «Φίλοι των Ζώων» για να προστατεύσει τα κατοικίδια ζώα, που με την πρόσφατη απόφαση του Αρείου Πάγου απαγορεύεται να διαμένουν σε διαμερίσματα και κινδυνεύουν να βρεθούν στο δρόμο, πήρε ήδη το πρώτο μέτρο. Πρόκειται να λειτουργήσει σύντομα ένα λυόμενο στην Πεντέλη, που θα στεγάζει και θα φιλοξενεί τα σκυλάκια και γατάκια που οι ιδιοκτήτες τους θα αναγκαστούν να αποχωρισθούν.

Η Ελληνική Φιλοζωική Εταιρεία άρχισε να κτίζει σε ιδιόκτητη έκταση 10 στρεμμάτων, στο Κορωπί Αττικής, πρότυπο Φιλοζωικό Κέντρο, που θα περιλαμβάνει ιατρείο και νοσοκομείο ζώων, χώρους διαμονής για αδέσποτα, ξενοδοχείο μικρών ζώων, καθώς και αίθουσες για διαλέξεις, προβολές και εκδηλώσεις για τα παιδιά. Οι εργασίες ολοκλήρωσης του έργου έχουν τη βοήθεια της Αγγλικής Φιλοζωικής Εταιρείας κατά 50%.

Ανάσα και ελπίδα ζωής, λοιπόν, για τους «μικρούς ανιδιοτελείς φίλους μας», σε μια εποχή σκληρή και απάνθρωπη...

ΝΕΦΟΣ

Τρόμος πάνω απ' την πόλη

Επιμέλεια: Αρτόπουλος Ελισσαίος

Ο πάλαι ποτέ αττικός ουρανός από αίθριος έχει γίνει ολέθριος. Δεν εμπνέει πια τους ποιητές. Κάνει τα μάτια τους να δακρύζουν και τη γεύση τους πικρή. Όχι, δεν είναι από συγκίνηση! Από το νέφος είναι.

Όμως, ο ουρανός αυτός θα μπορούσε να ξαναγίνει διάφανος και γαλανός; Το ερώτημα αυτό δεν ξέρω πόσους από μας έχει απασχολήσει και αν θα ευτυχίσουμε να δούμε το πρόβλημα αυτό, λυμένο, όμως δεν υπάρχει κανένας πια σ' αυτή την πόλη, που να μη βλέπει καθημερινά το αποκρουστικό αυτό τέρας να έχει θρονιαστεί θρασυτάτα πάνω απ' τα κεφάλια μας και να γελά σαρκαστικά. Να μη σέβεται κανέναν και τίποτα. Να ρίχνει τα μονοξείδια και τα διοξειδία κρόσια του πάνω απ' το ιστορικό λεγόμενο τρίγωνο, μέχρι τις πιο μακρινές γειτονιές του

λεκανοπεδίου. Μήπως άραγε θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι στο εξής θα ζούμε με το νέφος;

Όσο πάει και η μόδα του "νέφους" εξαπλώνεται με ρυθμό που θυμίζει λοιμώδη νόσο: ο κάθε πολιτικός, επιστήμονας, ταξιτζής, δημοσιογράφος, τεχνικός συνδικαλιστής, άνεργος έχει "απόψεις" και προτείνει "μέτρα". Άλλος εξαγγέλλει θριαμβολογώντας, άλλος προβλέπει οραματιζόμενος, άλλος προτείνει πλειοδοτώντας, άλλος παραπονιέται μεμψιμοιρώντας, άλλος βρίζει χυδαιολογώντας και άλλος πεθαίνει σιωπώντας (είναι και

αυτό μια μορφή συμμετοχής στη φρενίτιδα της νέας μόδας).

Καιόλοι μιλούν απευθυνόμενοι στους άλλους, αλλά βέβαια κανένας δεν τους ακούει, γιατί ο καθένας έχει τις δικές τους απόψεις, από πανάκειες μέχρι

κισμετολογίες.

Οι άνθρωποι αυξάνονται και πληθύνονται. Μεγαλώνουν τις πόλεις, τις απλώνουν, καθώς καταφεύγουν σ' αυτές, κουβαλώντας μαζί τους το όνειρο μιας καλύτερης ζωής. Αλλά ο "παράδεισος" είναι μακριά από τους θορυβώδεις πολυάνθρωπους δρόμους τις πολυκατοικίες κολλητά τη μία στην άλλη, τους ανθρώπους που συναντιούνται στο ασανσέρ και δεν αλλάζουν κουβέντα μεταξύ τους. Στην Αθήνα, που ατενίζει το 2000 μέσα από το θολό σύννεφο της φωτοχημικής αιθαλομίχλης - γνωστότερο με το όνομα "νέφος" - που την τυ-



λίγει και το τσιμέντο που την πνίγει, ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που δημιούργησε η αλματώδης ανάπτυξή της είναι η έλλειψη "χώρων αναπνοής".

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΕΦΟΣ

Ας δούμε λοιπόν, τι είναι αυτό το περιβόητο νέφος που δυναστεύει την καθημερινή μας ζωή και μας έχει καταδικάσει σε έναν αργό αλλά βέβαιο θάνατο.

"Νέφος" λοιπόν είναι η μαύρη ή καφεκόκκινη ομίχλη που σκεπάζει την Αθήνα τις ημέρες της αυξημένης ατμοσφαιρικής ρύπανσης και οφείλεται στην απορρόφηση του ηλιακού φωτός από διάφορους ρύπους. Τα κυριότερα συστατικά του νέφους είναι: τα σωματίδια, το διοξειδίο του θείου, το μονοξειδίο του άνθρακα, τα οξειδία του αζώτου, οι υδρογονάνθρακες και ο μόλυβδος.

Ειδικότερα τα σωματίδια είναι φορείς ουσιών με τοξική δράση στον οργανισμό. Προκαλούν ποικίλες διαταραχές κυρίως στο αιματολογικό και στο νευρικό σύστημα. Ορισμένες ενώσεις έχουν κατηγορηθεί σαν καρκινογόνες, όπως π.χ. το βενζοπυρένιο.

Το διοξειδίο του θείου (SO_2), είναι αέριο χωρίς χρώμα, ερεθιστικό με ισχυρή οσμή. Πολλά είδη αναπνευστικών προβλημάτων συνδέονται με αυτά από απλό ερεθισμό του ρινοφάρυγγα έως βρογχίτιδα, άσθμα και πνευμονικό οίδημα.

Το μονοξειδίο του άνθρακα (CO), είναι αέριο χωρίς χρώμα, γεύση και οσμή. Είναι δηλητηριώδες και ανταγωνίζεται το οξυγόνο στη δέσμευση αιμοσφαιρίνης. Προκαλεί βλάβες στο νευρικό σύστημα και στην καρδιά.

Τα οξειδία του αζώτου (NO_x) σε μεγάλες συγκεντρώσεις μπορεί να είναι μοιραία. Συμβάλλουν στη δημιουργία βιοχημικών μεταβολών στο αίμα και προκαλούν αύξηση της συχνότητας και της σοβαρότητας των λοιμώξεων του αναπνευστικού.

Οι υδρογονάνθρακες ($H - Cs$) σε μεγάλες τιμές και ιδιαίτερα σε κλειστό χώρο, προκαλούν μέχρι και ασφυξία. Ορισμένοι υδρογονάνθρακες, όπως

το βενζόλιο, είναι καρκινογόνοι.

Να σημειωθεί ότι από τις συνεχείς χημικές αντιδράσεις των ρύπων δημιουργούνται στην ατμόσφαιρα νέοι, ρύποι, οι λεγόμενοι δευτερογενείς, όπως το όζον και φωτοχημικά οξειδωτικά.

Εκτός από τους παραπάνω ρύπους πρέπει να αναφερθούν τα βαρέα μέταλλα, τα θειικά και πυριτικά, άλατα, το υδροφθόριο, το υδροχλώριο και πολλά άλλα που υπάρχουν κυ-



ρίως σε βιομηχανικές περιοχές.

ΕΙΔΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

Γενικά διακρίνονται δυο είδη ατμοσφαιρικής ρύπανσης: η όξινη καπνομίχλη τύπου Λονδίνου) και η φωτοχημική ομίχλη (τύπου Λος Άντζελες).

Στην πρώτη περίπτωση οι κύριοι ρύποι είναι το διοξειδίο του θείου, ο καπνός και τα σωματίδια. Καθοριστική συμβολή στην παραγωγή του διοξειδίου

του θείου, έχουν οι βιομηχανίες και οι κεντρικές θερμάνσεις.

Για τη φωτοχημική ρύπανση υπεύθυνες θεωρούνται δύο κατηγορίες ενώσεων, τα οξειδία του αζώτου και οι υδρογονάνθρακες. Για τα μεν πρώτα, ευθύνονται οι εξατμίσεις των αυτοκινήτων και μέχρι ενός βαθμού οι βιομηχανικές δραστηριότητες, ενώ για τους υδρογονάνθρακες η αποκλειστική ευθύνη ανήκει στο αυτοκίνητο, αλλά και στο κύκλωμα διύλισης και εμπορίας καυσίμων.

Αν ξέραμε πόσο ρυπαίνει την ατμόσφαιρα ο αρρύθμιστος κινητήρας του αυτοκινήτου μας, θα μας κοβότανε... η ανάσα.

Ανάμεσα στα δύο αυτά είδη "νέφους" υπάρχουν φυσικά όλες οι ενδιάμεσες καταστάσεις, καθώς και διάφορα μικτά σχήματα.

Η διαφοροποίηση της σύστασης του νέφους είναι συνήθως εποχιακή και στην περίπτωση της Αθήνας το νέφος τύπου καπνομίχλης είναι πιο συνηθισμένο το χειμώνα, ενώ το φωτοχημικό νέφος μας επισκέπτεται συνήθως το καλοκαίρι, αφού η συνδρομή της ηλιακής ακτινοβολίας είναι αποφασιστική για τη δημιουργία του.

Βασικοί παράγοντες που ευνοούν τη δημιουργία, την ενίσχυση και την παραμονή του νέφους στην ατμόσφαιρα, είναι η θερμοκρασιακή αναστροφή και η άπνοια.

Η θερμοκρασιακή αναστροφή είναι δύο, χονδρικά, τύπων:

(α) Θερμοκρασιακή αναστροφή εδάφους, όπου το έδαφος ψύχεται λόγω του ότι ακτινοβολεί προς τον ουρανό τη νύχτα τη θερμότητα που απορρόφησε κατά τη διάρκεια της ημέρας.

(β) Μετωπική αναστροφή, όπου θαλάσσιες αύρες ή ψυχρά ρεύματα από τις πλαγίες των βουνών έρχονται να εκτοπίσουν τον ζεστό αέρα από την επιφάνεια του εδάφους.

Και στις δύο περιπτώσεις δημιουργείται μια "ζώνη αναστροφής" πάχους μερικών δεκάδων ή και εκατοντάδων μέτρων, που "στεγάζεται" από μια ζώνη θερμού αέρα. Η σκεπή αυτή εγκλωβίζει το νέφος όσο διάστημα διαρκεί η αναστρο-

φή. Στην περίπτωση της Αθήνας η αναστροφή εδάφους είναι συχνότερη το χειμώνα ενώ η αναστροφή που οφείλεται στις θαλάσσιες αύρες είναι συχνότερη το καλοκαίρι.

Ίσως μερικοί να αισθάνονται και κάποια κρυφή υπερηφάνεια που έχουμε όμοια προβλήματα με τις μεγαλουπόλεις του "πολιτισμένου" κόσμου. Εξ άλλου ενθουσίασε πολλούς το γεγονός ότι το νέφος μας μοιάζει πολύ μ' εκείνο τους Λος Άντζελες. Αυτή είναι η ευφορία που φέρνει η άγνοια.

Πιθανόν βέβαια μερικοί από μας να είχαν κάποια γνώση του τι κάνουν συμβάλλοντας στην αύξηση του νέφους με την κάθε λογής αλόγιστη κατάχρηση της τεχνολογίας. Η κατηγορία αυτή είναι ίσως και η πιο επικίνδυνη και αξιολύπητη. Είναι τα άτομα αυτά, που κατέχονται από "το τεχνολογικό σύνδρομο της ρωσικής ρουλέτας" όπως πετυχημένα αναφέρεται στο θαυμάσιο βιβλίο του καθηγητή Γιάννη Φίλη: "Η τελευταία πνοή του πλανήτη Γη". Τα άτομα δεν σταματούν παρά μόνο όταν έλθει η χαριστική βολή. Και έτσι βρισκόμαστε "ελεύθεροι εγκλωβισμένοι" μέσα σ' ένα θάλαμο ασφυξιογόνων αερίων, όπου το βασικό "μενού" που μας σερβίρεται καθημερινά, δεν είναι τίποτε άλλο, από δολοφονικά αέρια.

Στα παραμύθια, τα φαντάσματα πλανώνται τα μεσάνυχτα πάνω από τους πύργους των βασιλιάδων. Στην Αθήνα, το φάντασμα του νέφους πλανάται το καταμεσήμερο πάνω από τους πυργίσκους των κοινών θνητών. Αυτών που πεθαίνουν ακριβώς μέσα στο ταπεινό τους όνειρο: "ένα δυάρι στην πρωτεύουσα".

Είναι επιστημονικά αποδεκτό, ότι τα αποτελέσματα από την επίδραση της ρύπανσης στον οργανισμό, μπορεί να είναι και έμμεσα ή και να εκδηλώνονται μετά από αρκετό διάστημα. Αυτό ισχύει κυρίως για τις καρκινογόνες ουσίες. Αλλά και τα αιωρούμενα σωματίδια απορροφούν τοξικές ουσίες που εισπνεόμενες από τον άνθρωπο έχουν επίδραση στις μεταλλαξιγόνες ιδιότητες του οργανισμού, δηλαδή επιφέρουν αλλαγές στο γενετικό

υλικό. Τα βαρέα μέταλλα, τέλος, παρουσιάζουν αθροιστική δράση, επομένως οι αρνητικές επιδράσεις δεν παρουσιάζονται με την πρώτη δόση.

Μετά από όλες αυτές τις παρατηρήσεις δεν μπορούμε να μιλάμε για όρια ρύπανσης. Δεν μπορεί να θεωρεί κανείς παραδεκτή μια κατάσταση όπου η τιμή σε ένα ρύπο είναι μια γραμμή κάτω από το όριο επιφυλακής ή συναγερμού, αφού δεν έχουμε, μετρήσει, τι σημαίνει για τον ανθρώπινο οργανισμό η συνεχής έκθεση σε ένα ρυπαρό περιβάλλον.

Αλλά η καταστρεπτική mania του νέφους δεν εξαντλείται μόνο στα έμψυχα όντα που το δημιουργήσαν. Καταστρέφει ανεπανόρθωτα και τα έμψυχα. Ολόκληρη η πολιτιστική μας κληρονομιά - αγάλματα και μνημεία - βάλλεται μέρα με τη μέρα από τις τοξικές ενώσεις που δημιουργεί το νέφος.

Το πρώτο πρόβλημα εδώ, είναι η διόγκωση από τη διάβρωση των συνδέσμων και του

έχει σαν συνέπεια την μετατροπή του μαρμάρου σε δισανθρακικό ασβέστιο και σε γύψο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τα αγάλματα του κέντρου της Αθήνας, έχουν μολυνθεί από ένα συνολικό αριθμό βακτηριδίων 50.000 - 80.000 κατά γραμμάριο, ενώ οι κολώνες περιέχουν ένα μεγαλύτερο αριθμό, 2.000.000 - 7.000.000 κατά γραμμάριο.

Δηλαδή έχουμε:

Α. Επιτρεπτά όρια κάτω από τα οποία δεν κρίνεται αναγκαία οποιαδήποτε κινητοποίηση. Αν όμως τα όρια αυτά ξεπεραστούν τίθεται σε επιφυλακή το δυναμικό, του ΠΕΡΠΑ, προκειμένου να είναι σε πλήρη ετοιμότητα, ώστε αν οι τιμές των ρύπων πλησιάσουν τα όρια εφαρμογής εκτάκτων μέτρων, να μπει σε λειτουργία ο μηχανισμός εφαρμογής των.

Β. Όρια περιορισμών τα οποία δραστηριοποιούν την πρώτη βαθμίδα εκτάκτων μέτρων.

Γ. Όρια κατάστασης έκτα-

ΟΡΙΑ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

Είδος και επίπεδα ρύπων

ΟΡΙΑ

Α. Επιτρεπτά (Όταν τα όρια αυτά ξεπεραστούν τίθεται σε επιφυλακή ο μηχανισμός του ΠΕΡΠΑ)	Καπνός (COH)	Διοξείδιο του θείου SO ₂ mg/rm ³	Διοξείδιο Αζώτου NO ₂ mg/rm ³	Μονοξείδιο Ανθρακός CO mg/rm ³
	(σε 24ωρη βάση)	(σε ωριαία βάση)		(σε 8ωρη βάση)
	3	200	200	15
Β. Κατάστα σης περιορι σμών (Α' Βαθμίδα)	5	400	500	25
Γ. Κατάστα σης έκτακτου ανάγκης (Β' Βαθμίδα)	7	500	700	35

σκελετού των μνημείων που αποτελούνται από χάλυβα ή ορείχαλκο. Ένα άλλο πρόβλημα είναι η καταστροφή του μαρμάρου. Μια όξινη προσβολή από οξείδια του θείου ή διοξείδιο του άνθρακα σε συνδυασμό με το νερό της βροχής,

κτης ανάγκης, τα οποία δραστηριοποιούν τη δεύτερη βαθμίδα έκτακτων μέτρων.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

Τα προβλήματα και οι επιδράσεις του νέφους στη ζωή μας έχουν γίνει από πολύ και-

ρό ακτινείμενο ερευνών και μελετών από τις οποίες συγκλίνουν στη λήψη των παρακάτω μακροπρόθεσμων και βραχυπρόθεσμων μέτρων.

1) Οργάνωση και λειτουργία ενιαίου φορέα προστασίας περιβάλλοντος και εναρμόνιση της σχετικής νομοθεσίας με αυτήν της ΕΟΚ.

2) Για την κυκλοφορία και τα αυτοκίνητα:

Κατάσκευη ανισόπεδων διαβάσεων, κατασκευη νέων αρτηριών, ηλεκτρονική ρύθμιση της κυκλοφορίας, ανάπτυξη και αύξηση εξυπηρέτησης των μέσων μαζικής μεταφοράς, βελτίωση της ποιότητας των καυσίμων, αυστηρές προδιαγραφές και έλεγχος λειτουργίας των αυτοκινήτων και υποχρέωση των νεοεισαγομένων

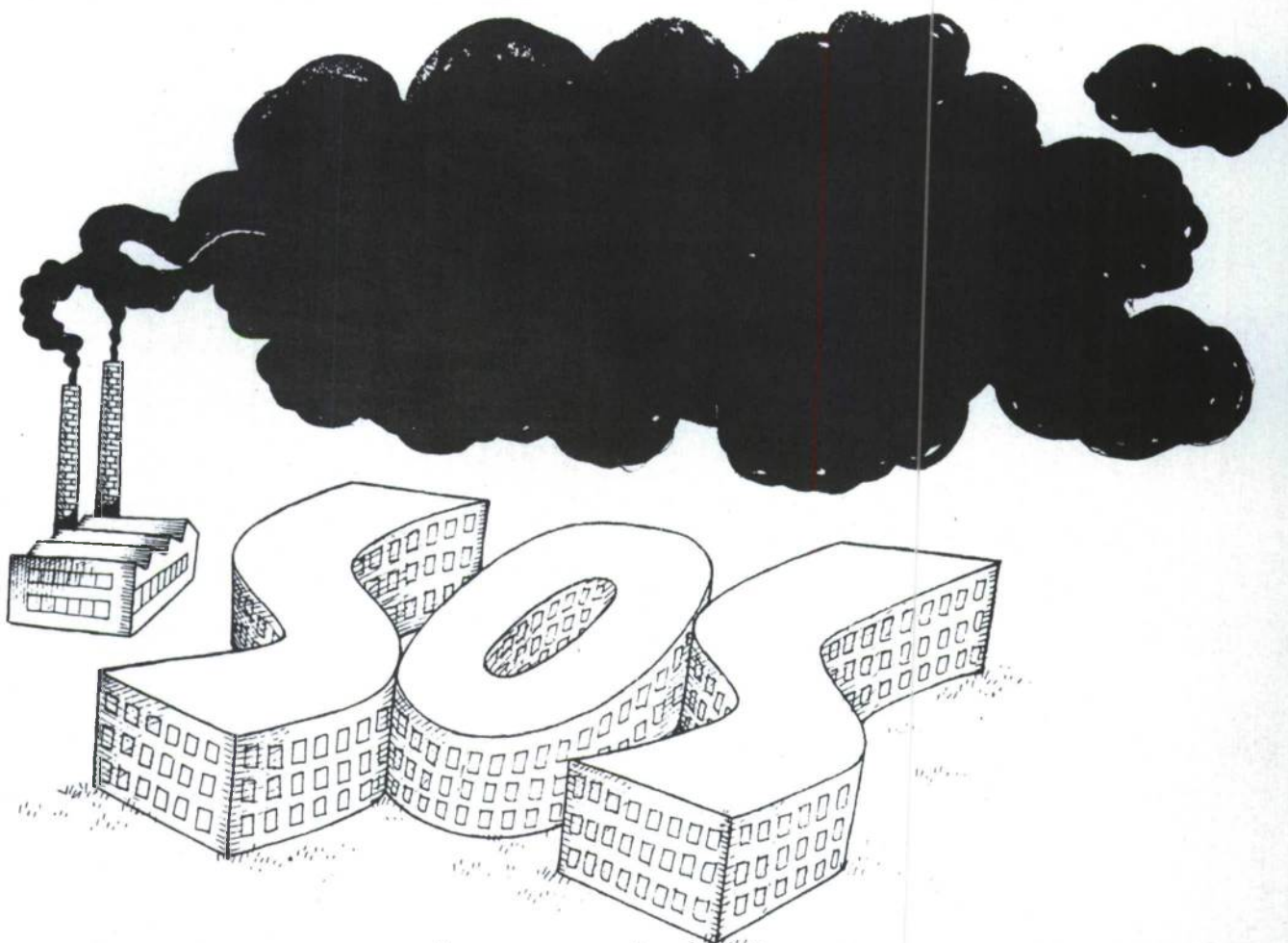
ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ... ΠΡΙΝ ΣΕ ΣΚΟΤΩΣΕΙ



τρων, αξιοποίηση της ηλιακής και της αιολικής ενέργειας, αποκέντρωση και μεταφορά ρυπογόνων βιομηχανιών, εγκατάσταση πλήρους δικτύου μέτρησης ατμοσφαιρικής ρύπανσης, αυστηρές προδιαγραφές λειτουργίας βιομηχανικών μονάδων και εφαρμογή και υλοποίηση προγραμμάτων περιφερειακής ανάπτυξης.

Η λήψη αυτών των μέτρων καθώς και πολλών άλλων κρίνεται αναγκαία και επιβεβλημένη και η οποιαδήποτε χρονοτριβή μπορεί να έχει δραματικές επιδράσεις στον οργανισμό και στη ζωή μας γενικότερα.

Ας μην ξεχνάμε, ότι η φύση είναι σε θέση να αποκαταστήσει μόνη της μικρές διαταράξεις της ισορροπίας της. Όταν



αυτοκινήτων να έχουν συστήματα αντιρρύπανσης.

3) Για τις κεντρικές θερμάνσεις:

Βελτίωση της ποιότητας των καυσίμων, έλεγχο και συντήρηση των καυστήρων, θερμο-

μόνωση των νέων κτιρίων, χρήση θερμοσυσσωρευτών ηλιακής ενέργειας.

4) Για την βιομηχανική και βιοτεχνική δραστηριότητα: Χρήση καυσίμων με ελάχιστη περιεκτικότητα σε θείο, χρήση ειδικών κατά περίπτωση φίλ-

όμως ο άνθρωπος επεμβαίνει τόσο ανεπίτρεπτα και απροκάλυπτα και την σφαγιάζει, τότε η φύση γίνεται ανίκανη να αποκαταστήσει την ταραγμένη της ισορροπία και δίκαια εκδικείται τους βιαστές της.



ΑΓΩΝΕΣ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ Ε.Δ. ΚΑΙ Σ.Α.

Πραγματοποιήθηκαν με πλήρη επιτυχία, στο Σκοπευτήριο Καισαριανής και στο Σκοπευτήριο της Σχολής Ευελπίδων στη Βάρη, οι σκοπευτικοί αγώνες των Παραγωγικών Σχολών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας για το έτος 1990, που διοργάνωσε φέτος η Σχολή Ικάρων.

Η ομάδα της Σχολής Αξιωματικών ΕΛ.ΑΣ. (Σ.Α.Ε.Α.) κάνοντας μια θαυμάσια εμφάνιση, κατέκτησε 8 χρυσά μεταλλία, 10 αργυρά και 1 χάλκινο.

Συγκεκριμένα:

ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

1. Ο Δοκ. Υπ/μος ΤΖΕΛΕΠΗΣ Αριστείδης συνεχίζοντας και φέτος τις καλές του εμφανίσεις κατετάγη 1ος στα εξής αγωνίσματα:

α. Αεροβόλο τυφέκιο με επίδοση 543/600.

β. Πολεμικό τυφέκιο - βολή ακριβείας με επίδοση 491/600.

γ. Πολεμικό τυφέκιο - ταχεία βολή με επίδοση 438/600.

Ο ίδιος αθλητής κατετάγη 2ος στο αγώνισμα Τυφεκίου 0,22 - Πρηνηδόν με επίδοση 383/400 και 3ος στο αγώνισμα Τυφεκίου 0,22 - ορθίως με επίδοση 332/400.

2. Ο Δοκ. Υπ/μος ΑΛΕΥΡΕΑΣ Μιχάλης, κατετάγη 1ος στο αγώνισμα του Τυφεκίου 0,22 - ορθίως με επίδοση 350/400 και 2ος στο αγώνισμα Τυφεκίου 0,22 - Γονυπετώ με επίδοση 356/400.

3. Ο Δοκ. Υπ/μος ΚΥΡΑΝΑΚΟΣ Γεώργιος κατετάγη 2ος στο Αεροβόλο Τυφέκιο με επίδοση 536/600.

4. Ο Δοκ. Υπ/μος ΚΑΙΠΑΚΗΣ Γεώργιος κατετάγη 1ος στα

α. Αεροβόλο Πιστόλι με επίδοση 535/600.

β. Πιστόλι 0,22 (30+30) με επίδοση 531/600.

5. Ο Δοκ. Υπ/μος ΜΑΝΤΑΚΟΣ Σταύρος κατετάγη 2ος στο Πιστόλι 0,22 (30+30) με επίδοση 530/600.

ΟΜΑΔΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

1. Η Σ.Α.Ε.Α. αναδείχθηκε 1η στα εξής αγωνίσματα:

α. Αεροβόλο Τυφέκιο με ομαδική επίδοση 2128/2400.

β. Πιστόλι 0,22 (30+30) με ομαδική επίδοση 2058/2400.

2. Η Σ.Α.Ε.Α. αναδείχθηκε 2η στα εξής αγωνίσματα:

α. Τυφέκιο 0,22 - Πρηνηδόν με ομαδική επίδοση 1507/1600.

β. Τυφέκιο 0,22 - Ορθίως με ομαδική επίδοση 1294/1600.

γ. Τυφέκιο 0,22 - Γονυπετώ με ομαδική επίδοση 1400/1600.

δ. Αεροβόλο Πιστόλι με ομαδική επίδοση 2081/2400.

ε. Πολεμικό Τυφέκιο - Βολή Ακριβείας με ομαδική επίδοση 1782/2400.

στ. Πολεμικό Τυφέκιο - Ταχεία Βολή με ομαδική επίδοση 1434/2400.

Βασικοί συντελεστές της επιτυχίας της Σκοπευτικής ομάδας ήταν οι προπονητές της Ανθ/μος Αθανάσιος Περδίκης και Αρχιφύλακες Πελοπίδας Ηλιάδης και Βασίλειος Κουλάκος.

Επίσης σημαντική ήταν και η βοήθεια που παρείχαν οι αρμόδιοι για τη Σκοπευτική Ομάδα Υπαστυνόμοι Α' Αντώνιος Ανδρεόπουλος και Αλέξιος Μπίτζης.

Α. Στα Τυφέκια την ομάδα αποτελούσαν οι κάτωθι Δοκ. Υπαστυνόμοι:

Α/Α	ΒΑΘΜΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΜΕΤΑΛΛΙΑ		
				ΧΡΥΣΑ	ΑΡΓΥΡΑ	ΧΑΛΚΙΝΑ
1.	ΔΥ	ΤΖΕΛΕΠΗΣ Αριστείδης	3ο	4	6	1
2.	ΔΥ	ΜΑΚΡΗΣ Ιωάννης	3ο	1	3	—
3.	ΔΥ	ΑΛΕΥΡΕΑΣ Μιχάλης	2ο	2	6	—
4.	ΔΥ	ΚΥΡΑΝΑΚΟΣ Γεώργιος	2ο	1	2	—
5.	ΔΥ	ΤΣΙΦΤΗΣ Κων/νος	2ο	—	5	—
6.	ΔΥ	ΜΠΑΜΠΑΤΣΙΑΣ Βασ.	2ο	—	1	—

Β. Στα Πιστόλια την ομάδα αποτελούσαν οι κάτωθι Δοκ. Υπαστυνόμοι:

Α/Α	ΒΑΘΜΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΜΕΤΑΛΛΙΑ		
				ΧΡΥΣΑ	ΑΡΓΥΡΑ	ΧΑΛΚΙΝΑ
1.	ΔΥ	ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικ.	3ο	—	1	—
2.	ΔΥ	ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Αναστ.	3ο	1	1	—
3.	ΔΥ	ΚΑΙΠΑΚΗΣ Γεώργιος	2ο	3	1	—
4.	ΔΥ	ΜΠΕΛΔΟΣ Πανάγ.	2ο	1	—	—
5.	ΔΥ	ΜΑΝΤΑΚΟΣ Σταύρος	1ο	1	2	—

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

Με πρωτοβουλία της Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης, πραγματοποιήθηκε έρανος μεταξυ του προσωπικού των Αστυνομικών Υπηρεσιών Θεσ/κης, των Αστυνομικών Υπηρεσιών Μακεδονίας - Θράκης και Θεσσαλίας, με σκοπό την ενίσχυση των ομογενών προσφύγων Ποντίων, που προέρχονται από τη Σοβιετική Ένωση.

Το χρηματικό ποσό, που συγκεντρώθηκε από την καθολική ανταπόκριση του προσωπικού, ανήλθε στις 1.644.524 δρχ.

και κατατέθηκε σε λογαριασμό της Τράπεζας Μακεδονίας - Θράκης.

Ο Γενικός Αστυν. Δ/ντής Υποστράτηγος Π. Κοσμάς, συνοδευόμενος από τον ταξίαρχο Κ. Ευθυμίου, Δ/ντή της Δ/σης Αστυνομίας Θεσσαλονίκης, τον Αστυν. Δ/ντή Ν. Παπαδόπουλο - Παπανικολάου Υποδ/ντή της ΓΑΔΘ και αντιπροσωπεία Αστυνομικών, παρέδωσε στον Πρόεδρο της Επιτροπής Υποδοχής και Αποκατάστασης Ποντίων και Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης κ. Ι. Τσαλουχίδη τη σχετική επιταγή, σε ειδική τελετή που πραγματοποιήθηκε στο Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης.



ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΝΕΩΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

Πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στις Σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας, η τελετή ορκωμοσίας των νέων Υπαστυνόμων Β΄, της εκπαιδευτικής περιόδου 1987-1990.

Την τελετή τίμησε με την παρουσία του ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Ιωάννης Βασιλειάδης, ο οποίος επέδωσε και τα ξίφη στους 208 νέους αξιωματικούς της Αστυνομίας. Επίσης παρέστησαν μέλη της κυβέρνησης, βουλευτές εκπρόσωποι του Προεδρείου της Βουλής και των πολιτικών κομμάτων, ο Γενικός Γραμματέας του Υ.Δ.Τ., η ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ., αντιπροσωπείες των Γ.Ε. Στρατού, Ναυτικού, Αεροπορίας και των Αρχηγείων Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καθώς και καθηγητές των Σχολών και συγγενείς των νεοεξελεθόντων Υπαστυνόμων Β΄.

Έκπληξη αποτέλεσε το γεγονός ότι μετά από είκοσι χρόνια ύπαρξης του γυναικείου αστυνομικού Σώματος, για πρώτη φορά, ο σημαιοφόρος των αποφοίτων Υπαστυνόμος Β΄ Δημοσθένης Καλαμπαλίκης παρέδωσε τη σημαία της Σχολής στον αρχηγό των νέων τριτοετών Δόκιμο Υπαστυνόμο Βασιλική Νικολέτα.

Στην ημερήσια διαταγή του ο Δ/τής της Σχολής Αστυν. Δ/ντής Ιωάννης



Αντωνογεωργάκης απευθύνοντας συμβουλές και παραινέσεις προς τους νέους Υπαστυνόμους, μεταξύ άλλων τόνισε:

«... Η σημερινή τελετή της Ορκωμοσίας σας, αποτελεί για σας ορόσημο, γιατί επισφραγίζει το αίσιο πέρας επίπονων προσπαθειών σας κατά την Ζετή φοίτησή σας στη Σχολή και χαράσσει την



αφετηρία της νέας επαγγελματικής σας σταδιοδρομίας.

Η τιμή είναι μεγάλη, αλλά και τα καθήκοντα που αναλαμβάνετε εξίσου μεγάλα και οι υποχρεώσεις σας σοβαρές.

Πέρα όμως από την επαγγελματική κατάρτιση και την επιστημονική μόρφωση, που σας παρασχέθηκε, καταβλήθηκε προσπάθεια να διαμορφώσετε ήθος και χαρακτήρα, ώστε να καταξιωθείτε στη συνείδηση του Έλληνα πολίτη και να βρίσκεστε ψηλά στη εκτίμησή του.

Για να είσθε πάντοτε ενήμεροι των εξελίξεων, να συμπορεύεστε με αυτές και ν' αντιμετωπίζετε αποτελεσματικά τα σύγχρονα αστυνομικά προβλήματα, πρέπει να συνεχίσετε την επιμορφωτική σας προσπάθεια και να διατηρείτε την επαγγελματική σας ενημερότητα.

Δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι τα αστυνομικά προβλήματα της εποχής μας είναι δύσκολα, αλλά και πολύπλοκα.

Για να ανταποκριθείτε με πληρότητα στα νέα σας καθήκοντα, επιβάλλεται:

Να είσθε μεταξύ σας αγαπημένοι και αδελφωμένοι. Να σέβεστε και να πειθαρχείτε στους ανωτέρους σας και να μη σας διαφεύγει ότι η συνειδητή πειθαρχία αποτελεί κορυφαία έκφραση ελευθερίας.

Να προσπαζέτε με αυταπάρνηση την έννομη τάξη και τα δικαιώματα των πολιτών.





Να συνεργάζεσθε τόσο με τους συναδέλφους σας, όσο και με τις τοπικές αρχές και τους τοπικούς φορείς, στην κατεύθυνση εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος.

Να έχετε πάντα υπόψη σας, ότι αποτελείτε τμήμα του ελληνικού λαού, για την ασφάλεια και την Ελευθερία του οποίου είστε ταγμένοι.

Να επιδεικνύετε ιδιαίτερη ευαισθησία και ζήλο στην αντιμετώπιση των σύγχρονων πληγών, που απειλούν τα θεμέλια της κοινωνίας μας, δηλαδή της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος και των ναρκωτικών.

Έχετε πάντα υπόψη, ότι στην εκτέλεση του έργου σας, που είναι κοινωνικό λειτουργήμα, δεν υπάρχει ύψος αντιπαροχών που μπορεί να αντισταθμίσει το μέγεθος της προσφοράς σας προς το κοινωνικό σύνολο.

Δεν πρέπει να ξεχνάτε, ότι στο υψηλό λειτουργήμα του ΑΕ/κού, του οποίου το τιμητικό βάρος θα φέρετε από σήμερα, κάθε επιτυχία σας δεν θα είναι μόνο προσωπικό σας επίτευγμα, αλλά απο-



τελεί συμβολή στην εξασφάλιση της κοινωνικής γαλήνης, της προόδου, της ειρήνης και στην προστασία του δημοκρατικού πολιτεύματος της χώρας.

Με την βεβαιότητα ότι θα ανταποκριθείτε απόλυτα στην υψηλή αποστολή σας και ότι θα φανείτε αντάξιοι των προσδοκιών της Πολιτείας και της Ηγεσίας της Αστυνομίας, σας προπέμπω στον κοινωνικό και επαγγελματικό στίβο με τις καλύτερες ευχές, για ατομική, οικογενειακή και επαγγελματική πρόοδο...».



Ο απόηχος του Μουντιάλ '90

Γράφει ο Φώτης Μακροζαχόπουλος

Επεσε η αυλαία του 14ου Μουντιάλ και ανεξάρτητα από την τελική κατάταξη των ομάδων, τα συμπεράσματα, αγωνιστικά, οργανωτικά και άλλα, έχουν ήδη βγει.

Η ποιότητα του ποδοσφαίρου που παίχθηκε ήταν-γενικά-χαμηλή, λίγες εξαιρέσεις μόνο και οι -συντριπτικά-περισσότεροι αγώνες δεν είχαν κανένα ενδιαφέρον απο πλευράς θεάματος, πλην του βαθμολογικού.

Ανεξάρτητα όμως απ' αυτό για τριάντα μέρες και νύχτες, η καρδιά του κόσμου ολόκληρου χτυπούσε μπροστά στη μικρή οθόνη για κάποια από τις 24 ομάδες που ξεκίνησαν αυτό το Μουντιάλ.

Από τη Νότιο Αμερική ως την Αφρική και την Ασία, δισεκατομμύρια άνθρωποι παρακολούθησαν τους αγώνες του, νοιώθοντας έκπληξη βλέποντας την ομάδα του Καμερούν να ξεδιπλώνει ίσως το πιο μοντέρνο ποδόσφαιρο...

Το Καμερούν ήταν η ευχάριστη έκπληξη και το καλύτερο τονωτικό για το βασιλιά των σπόρ στην κρίσιμη γι' αυτόν καμπή, που βρίσκεται.

Είδαμε κάποιες ποδοσφαιρικές αξίες να χάνονται - Μάρκο Φαν Μπάστεν, Αντόνιο Καρέκα κ.α - και άλλες γηρασμένες ποδοσφαιρικά να δίνουν τη μάχη της επιβίωσής τους και χαρήκαμε στις κινήσεις των Ροζέ Μιλά, Κέλεμανς, Σίλτον. Η συμπεριφορά τους σ' αυτό το Μουντιάλ διδάξε πολλά πράγματα για τους μελλοντικούς άσους του αθλήματος.

Είδαμε τους διαιτητές να κάνουν σοβαρά - έως και καθοριστικά στην έκβαση του αγώνα



- λάθη και να μεροληπτούν στις αποφάσεις τους υπέρ των ισχυρών λεγόμενων ομάδων.

Είδαμε όμως - και αυτό ίσως είναι το πιο σημαντικό - και τους χούλιγκανς να κτυπούν και σε μια τέτοια μεγάλη διοργάνωση. Ανεξάρτητα αν αυτοί κρατούσαν τη σημαία της Αγγλίας ή της Γερμανίας, Ιταλίας κ.λπ., επιδόθηκαν σε βανδαλισμούς, κυρίως έξω από το γήπεδο και σε ομαδικές συγκρούσεις μεταξύ τους με αποτέλεσμα εκατοντάδες τραυματίες, εκατοντάδες νεαρούς να γεμίζουν τις Ιταλικές φυλακές και μεγάλες υλικές ζημιές.

Οι ατίθασοι νέοι των γηπέδων, απέδειξαν ότι δύσκολα θα σταματήσουν την καταστροφική τους τακτική ζητώντας μέσα από την βία και τον βανδαλισμό ανεξιχνίαστη εκδίκηση στο πρόβλημά τους.

Ο Ντιέγκο Μαραντόνα ο καλύτερος ποδοσφαιριστής του πλανήτη μας, αποδοκιμαζόταν σε κάθε παιχνίδι της ομάδας του, της Αργεντινής, από τους Ιταλούς Χούλιγκανς, με αποκορύφωμα την επίθεση κατά της οικίας του από εξαγριωμένους οπαδούς μετά τον αποκλεισμό της εθνικής ομάδας της Ιταλίας από τους Αργεντινούς. Και να σκεφθεί κανείς ότι ο Μαραντόνα χόρευε και μάγευε με την μπάλα για πέντε τουλάχιστον χρόνια σ' όλα τα ιταλικά γήπεδα καταχειροκροτούμενος και αποθεούμενος από τους ίδιους φιλάθλους. Και για τον μεγάλο άσσο της μπάλλας αυτό ήταν το τελευταίο ταγκό μαζί της σε μια τέτοια μεγάλη διοργάνωση.....

Είδαμε όμως και αγνούς φιλάθλους 'Αγγλους, Ιταλούς, Βραζιλιάνους, Ισπανούς, Αιγύπτιους, Ρουμάνους να μαζεύουν το δάκρυ τους στις εξέδρες μετά τον αποκλεισμό. Να προσπαθούν να κρύψουν τη λύπη τους γιαυτό που αγαπούν και που εφήμερα χάθηκε.

Τέλος είδαμε τα δρακόντεια μέτρα ασφαλείας που είχαν πάρει οι Ιταλοί για την ομαλή εξέλιξη αυτού του Μουντιάλ.

Σε κάθε παιχνίδι χιλιάδες Ιταλοί αστυνομικοί έπαιρναν θέση από νωρίς σ' όλα τα σημεία γύρω και μέσα στο στάδιο. Ερευνούσαν όλα τα ατομικά είδη (τσάντες, κουτιά, σακούλες κ.λπ.) πριν από την είσοδο, συνόδευαν ή και μετέφεραν φιλάθλους από τους σταθμούς αφίξεων μέχρι και τα στάδια, λάβαιναν ειδική μέριμνα μετακίνησης για παιδιά και αναπήρους.

Στους δρόμους δεκάδες αυτοκίνητα της αστυνομίας φρουρούσαν τα ξενοδοχεία που έμειναν οι φίλαθλοι αλλά και αυτά των αποστολών των ομάδων.

Σε βοήθεια των Ιταλών αστυνομικών έφθασαν από την Γερμανία ειδικές δυνάμεις ασφαλείας και από την Αγγλία ομάδα της Σκότλαντ Γυάρντ ειδικευμένη στην αντιμετώπιση των σκληροπυρηνικών Άγγλων Χούλιγκανς.

Χάρη σ' αυτά τα μέτρα ασφαλείας τα επεισόδια με τους Χούλιγκανς ήταν πάντα ελεγχόμενα και με απολογισμό μόνο - ευτυχώς - τραυματίες.

Σαν συμπέρασμα πάντως απ' αυτό το Μουντιάλ είναι ότι η κρίση που μαστίζει από καιρό τον βασιλιά των σπόρ συνεχίζεται.

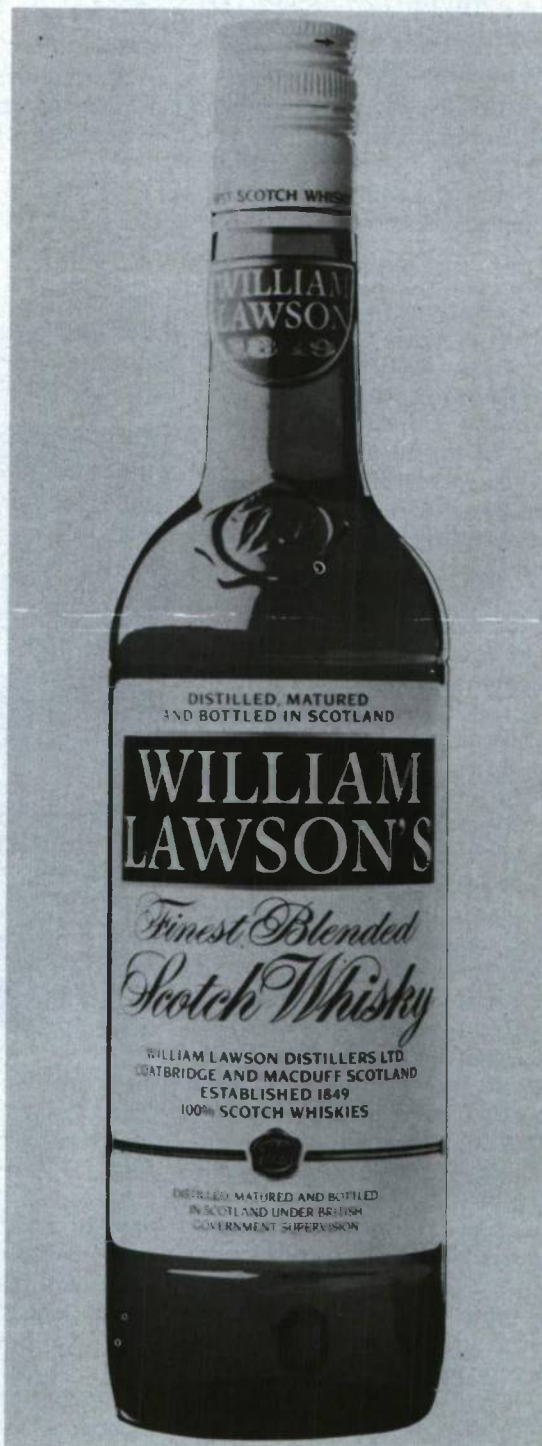
Το ποδόσφαιρο χρησιμοποιείται πλέον ανοικτά ως μέσον εθνικής προβολής, πολιτικών σκοπιμοτήτων και οικονομικών συμφερότων, πράγμα που ίσως συμβάλλει στην συνέχιση της κρίσης. Παρ' όλα αυτά πάντως και παρά την χαμηλή ποιότητα θεάματος η πελατεία του αθλήματος δεν φαίνεται να έχει απομακρυνθεί. Και αυτό αποδεικνύεται από τους τεράστιους τζίρους που έκαναν οι Ιταλοί σ' αυτό το Μουντιάλ. Μόνον οι εισπράξεις των δύο ημιτελικών ξεπέρασαν το 1,5 δισεκατομμύριο δρχ.

Όπως και νάχει πάντως το πράγμα και περιμένοντας το 15ο Μουντιάλ, που τη διοργάνωσή του ανέλαβαν οι Η.Π.Α (!), το 14ο Μουντιάλ περνάει στην ιστορία ως το Μουντιάλ των εκπλήξεων, όπου μικρές και άσημες - ποδοσφαιρικά - χώρες μέχρι τώρα, με την πρόδότη τους και την απόδοσή τους στο γήπεδο, σφράγισαν το εισιτήριο για το μέλλον τους στο θεσμό αυτό, κατακτώντας τις καρδιές δισεκατομμυρίων ανθρώπων και διαφημίζοντας, το ποδόσφαιρο.

Και απ αυτό το πράγμα και μόνο πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι.

WILLIAM LAWSON'S Finest Blended Scotch Whisky

ΤΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ ΟΥΪΣΚΥ
ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ



ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ:

ΧΑΡ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΙ Α.Ε.

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 6-8-10 & ΣΚΥΛΙΤΣΗ, ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΗΛ.: 4129-300, 4122-282, 4127-076



40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ (U.S.P.E.) ΚΑΙ ΙΔΡΥΣΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΩΝ (U.S.I.P.)

Το έτος 1950, στο Παρίσι, ιδρύθηκε η Αθλητική Ένωση Αστυνομιών Ευρώπης (U.S.P.E.) στην οποία συμμετέχουν σήμερα δεκαοκτώ (18) Αστυνομικά Σώματα από ισάριθμες χώρες της Δυτικής Ευρώπης.

Σκοπός της Ένωσης είναι η συνεργασία των Αστυνομιών της Ευρώπης στον Αθλητικό τομέα και η οργάνωση Πανευρωπαϊκών αγώνων μεταξύ αστυνομικών σ' όλα τα αθλήματα.

Στην Ένωση αυτή πρόκειται να ενταχθεί και η Ελληνική Αστυνομία, τον Αύγουστο του τρέχοντος έτους, αφού η Αθλητική Ένωση Αστυνομικών Ελλάδος, η οποία συστήθηκε κατόπιν αδείας της Υπηρεσίας, έχει υποβάλει σχετική αίτηση.

Κατά το από 22 έως 26-5-1990 χρονικό διάστημα, πραγματοποιήθηκαν στο Παρίσι εορταστικές εκδηλώσεις για τα 40 χρόνια από την ίδρυση της U.S.P.E.

Οι εκδηλώσεις οργανώθηκαν από τη Γαλλική Αθλητική Αστυνομική Ένωση και συμμετείχε σ' αυτές ως εκπρόσωπος της Ελληνικής Αστυνομίας ο Αστυνομός Α' Αλέξανδρος ΒΛΑΧΟΣ της Διεύθυνσης Δημοσίων Σχέσεων / Υ.Δ.Τ., μετά από πρόσκληση της Γαλλικής Αστυνομίας.

Επίσης συμμετείχαν οι Πρόεδροι Αθλητικών Ενώσεων Αστυνομικών 31 χωρών της Ευρώπης, της Ασίας, της Αφρικής και της Αμερικής.

Παράλληλα όμως με τις εορταστικές εκδηλώσεις και υπό την αιγίδα του Υπουργού Εσωτερικών της Γαλλίας κ. PIERRE JOXE, υπεγράφη η πράξη ίδρυσης της Διεθνούς Αθλητικής Ένωσης Αστυνομιών (U.S.I.P.) στην οποία ανήκουν ως μέλη Αστυνομίες από τις πέντε Ηπείρους. Την πράξη ίδρυσης προσυπέγραψε και ο Έλληνας εκπρόσωπος και ως εκ τούτου η Ελληνική Αστυνομία κατέστη ιδρυτικό μέλος της U.S.I.P..

Μέχρι σήμερα υπήρχαν Αθλητικές Αστυνομικές Ενώσεις της Δυτ. Ευρώπης, της Ανατολικής Ευρώπης, των Αραβικών κρατών και της Αμερικής.

Η κυρία εκδήλωση για την υπογραφή της πράξης ίδρυσης είχε πανηγυρικό χαρακτήρα και πραγματοποιήθηκε σε αίθουσα του Υπουργείου Εσωτερικών και εκτός του Υπουργού Εσωτερικών

της Γαλλίας παραβρέθηκαν ο Υπουργός Αθλητισμού και αθλητικοί παράγοντες, ο Αρχηγός της Γαλλικής Αστυνομίας, πρέσβεις πολλών κρατών και άλλοι επίσημοι.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της U.S.I.P. αποτελείται από: Ισπανό πρόεδρο, Ιρακινό Αντιπρόεδρο, Γάλλο Γενικό Γραμματέα, Ελβετό Ταμία και μέλη από την

Ρωσία, την Κίνα, την Αργεντινή, την Αγγλία και την Αίγυπτο.

Η Ελληνική Αστυνομία, εκφραστής του Ολυμπιακού Πνεύματος το οποίο γεννήθηκε από την ελεύθερη σκέψη της Αρχαίας Ελλάδας. Θα είναι πλέον παρούσα στις Πανευρωπαϊκές και διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις και θα προβάλει το αξιόλογο αθλητικό δυναμικό της.

ΕΥΡΩΤΡΟΠΑΙΟ 1990

Κατά το από 24 Ιουνίου έως 22 Ιουλίου 1990 χρονικό διάστημα, πραγματοποιήθηκε από ογδόντα (80) αυτοκίνητα μάρκας ALFA ROMEO, ο Γύρος της Ευρώ-

πος και δύο περιπολικά αυτοκίνητα της Ιταλικής Αστυνομίας, με πληρώματα Ιταλούς Αστυνομικούς.

Στο ένα αυτοκίνητο επέβαιναν δύο άνδρες αστυνομικοί (ο Dr CAPORALI LUCIANO και ο SENSI MAURIZIO) και στο άλλο δύο γυναίκες αστυνομικοί (η



της, στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Έτους Τουρισμού με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Η εκκίνηση των αυτοκινήτων που συμμετείχαν στο Γύρο της Ευρώπης δόθηκε την 24-6-1990, από το Παναθηναϊκό στάδιο και καλύφθηκε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Την όλη οργάνωση της εκδήλωσης είχε αναλάβει η παραπάνω εταιρεία κατασκευής αυτοκινήτων λόγω του εορτασμού της 80ης επετείου από της ιδρύσεώς της. Προς τιμήν των συμμετασχόντων παρατέθηκε από τη διοργανώτρια επίσημη δεξίωση στο ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία».

Στην παραπάνω εκδήλωση πήραν μέ-

SPINUSO MARIA και η BRASCHI MARZIA).

Κατά τη διάρκεια της δεξίωσης και κατά την τελετή εκκίνησης αντιηλλάγησαν με τους Ιταλούς συναδέλφους αναμνηστικά μετάλλια των δύο Αστυνομιών.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ Η ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ Α.Δ. ΑΙΤ/ΝΙΑΣ

Αήττητη κατέκτησε το πρωτάθλημα Υπηρεσιών - Οργανισμών Ν. Αιτωλοακαρνανίας η ομάδα της Αστυν. Δ/σης Ακαρνανίας. Στον τελικό κέρδισε την ομάδα των Τραπεζικών Υπαλλήλων στα πέναλτυ, με σκορ 4-3.



ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΣΤΟΥΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΩΝ Μ.Μ.Ε.

Μετά από την τακτική σύνοδο της ομάδας TREVI στο Δουβλίνο, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης δήλωσε ότι συμφωνία, η οποία αφορά θέματα μετανάστευσης και χορήγησης πολιτικού ασύλου, υπεγράφη από τους αρμόδιους υπουργούς ασφαλείας των χωρών-μελών της ΕΟΚ. Η συμφωνία αποτελείται από 30 άρθρα και θα συζητηθεί στα Κοινοβούλια των χωρών της ΕΟΚ για έγκριση.

Η κύρια σύνοδος, όμως, όπως δήλωσε ο κ. υπουργός, απασχολήθηκε με τα θέματα της συνεργασίας για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, των ναρκωτικών και του οργανωμένου εγκλήματος.

Ο κ. υπουργός, σε συνέντευξή του σε απογευματινή εφημερίδα, τόνισε ότι ο νόμος 29/1943 περί οπλοχρησίας των αστυνομικών, πρέπει να επανεξεταστεί και να προσαρμοστεί στις υπάρχουσες συνθήκες και ότι απαιτείται επίσης η εκθάθρων αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης των αστυνομικών.

Εξάλλου ο κ. υπουργός, αφού επισκέφθηκε την Υποδ/ση Δίωξης Ναρκωτικών της Ασφάλειας Αττικής και συζήτησε με όλο το προσωπικό για τον τρόπο λειτουργίας της υπηρεσίας και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, δήλωσε ότι η διακίνηση και το εμπόριο ναρκωτικών αποτελεί έγκλημα σοβαρότερο και από την τρομοκρατία. Ο κ. υπουργός συνεχάρη το προσωπικό για τις πρόσφατες επιτυχίες του και τόνισε ότι η κυβέρνηση είναι διατεθειμένη να παράσχει στην υπηρεσία αυτή κάθε δυνατή βοήθεια για την επιτυχία της αποστολής της.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΘΑΝΟΝΤΟΣ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑ

Στις 30-5-1990 πραγματοποιήθηκε στην Πάτρα και στο Γήπεδο Παναχαϊκής, φιλικός ποδοσφαιρικός αγώνας, μεταξύ των αντιπροσωπευτικών ομάδων της Α.Δ. Αχαΐας και της 116 Π.Μ. (Αραξός), για οικονομική ενίσχυση της οικογένειας του πρόωρα αποθανόντος Αρχ/κα Φ. Θεοδωρακόπουλου, που υπηρετούσε στο Τμήμα Ασφαλείας Πατρών.

Από τη διάθεση των εισιτηρίων του αγώνα, εισπράχθηκε το ποσό των



1.175.000 δρχ., το οποίο και κατατέθηκε στη ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Στις 7-6-90, σε σεμνή τελετή που έγινε στα γραφεία της Α.Δ. Αχαΐας, ο Αστυν. Δ/ντής Γ. Μπάδας, παρουσία και άλλων Αξιωματικών, παρέδωσε στη σύζυγο και

στο παιδί του αποθανόντος συναδέλφου, το βιβλιάριο καταθέσεων, σαν έμπρακτη απόδειξη συμπαράστασης και στήριξης των αστυνομικών της Α.Δ. Αχαΐας προς την οικογένεια του εκλιπόντα συναδέλφου.

ΦΙΛΙΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Στις 17-6-90 και ώρα 18.00 πραγματοποιήθηκε φιλικός ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων των Α.Δ. Πέλλας και Δράμας, στο γήπεδο του χωριού Ριζαρίου, πέντε χιλιόμετρα έξω από την Έδεσσα.

Τον αγώνα παρακολούθησαν οι Διευθυντές των Διευθύνσεων, πολλοί φίλαθλοι αστυνομικοί και πολίτες, καθώς και

εκπρόσωποι της Ένωσης Ποδοσφαιρικών Σωματείων Πέλλας, οι οποίοι είχαν αθλοθετήσει και κύπελλο για τη νικήτρια ομάδα.

Ο αγώνας έγινε μέσα σε φιλικό και αθλητικό πνεύμα και τελείωσε με νικητή την ομάδα της Δράμας (σκορ 3-2), στον Αρχηγό της οποίας επέδωσε το κύπελλο ο Δ/ντής της Αστυν. Δ/σης Πέλλας, Αστυν. Υποδ/ντής Α. Γιαρμίδης, κάτω από τα παρατεταμένα χειροκροτήματα των φιλάθλων.





ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Με το Π.Δ. 96/1990 ο Αστυν. Σταθμός Ασπροβάλλτας Θεσσαλονίκης προήχθη σε Αστυνομικό Τμήμα στο οποίο και θα υπάγεται ο Αστυν. Σταθμός Σταυρού.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΟΜΑΔΩΝ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΗΣ ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ

Με την 3009/2/10γ από 11.2.90 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, συγκροτούνται και λειτουργούν ομάδες ανιχνευτών και εξουδετερωτών εκρηκτικών μηχανισμών και αυτοσχέδιων βομβών στα Τμήματα Ασφαλείας Πατρών, Κομοτηνής, Κοζάνης, Λάρισας, Λαμίας, Μυτιλήνης, Ερμούπολης, Ηρακλείου, Ιωαννίνων και Τρίπολης, των Αστυνομικών Διευθύνσεων Αχαΐας, Ροδόπης, Κοζάνης, Λάρισας, Φθιώτιδας, Λέσβου, Κυκλάδων, Ηρακλείου, Ιωαννίνων και Αρκαδίας αντίστοιχα.

Κάθε μία ομάδα αποτελείται από δύο (2) αστυνομικούς (βαθμού Ανθυπαστυνόμου και κάτω) ειδικευμένους σε θέματα ανίχνευσης και εξουδετέρωσης εκρηκτικών μηχανισμών και αυτοσχέδιων βομβών.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνομικού διευθυντή οι κατωτέρω 16 αστυνομικοί υποδιευθυντές, για πλήρωση ισάριθμων κενών οργανικών θέσεων και 1 Υπηρεσίας Γραφείου εκτός οργανικών θέσεων:

ΛΕΚΚΑΚΟΣ Παύλος, ΓΡΟΥΣΠΑΣ Γεώργιος, ΑΝΤΩΝΙΟΥ Δημήτριος, ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ Φώτιος (υπηρεσίας γραφείου εκτός οργανικών θέσεων), ΝΕΖΕΡΗΣ Αριστείδης, ΣΠΑΡΠΑΘΙΩΤΗΣ Ηλίας, ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Ανδρέας, ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ανδρέας, ΡΑΤΣΙΑΤΟΣ Φώτιος, ΑΠΟΚΟΡΙΤΗΣ Αγαθόνικος, ΤΟΠΚΑΡΙΔΗΣ Αναστάσιος, ΠΑΝΕΤΣΟΣ Παναγιώτης, ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ Σωτήριος, ΓΙΑΡΜΙΔΗΣ Αντώνιος, ΜΑΡΣΕΛΗΣ Κωνσταντίνος, ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος και ΧΑΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

Αποστρατεύθηκαν με αίτησή τους και ένα μήνα μετά την προαγωγή στο βαθμό τους οι Ταξίαρχοι Μιχαήλ Αντωνόπουλος και Δημήτριος Καλοφωτιάς.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΛ.ΑΣ.

* Με το 16/1990 Πρακτικό του Συμβουλίου Μεταθέσεων Αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ. μετατίθενται, για λόγους υπηρεσιακούς, ο Αστυν. Υποδ/ντής ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ, στη Δ/νση Αστυν. Πειραιά / Τμήμα Μεταγωγών Δικαστηρίων Πειραιά και οι Αστυνόμοι Α (με αλφαθητική σειρά):

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Μεσσήνης ως Δ/τής, ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Μόδεστος στο Α.Τ. Γουμένισσας Κιλκίς ως Δ/τής, ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ Πρόδρομος στο Τμήμα Ασφαλείας Σερρών ως Δ/τής, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, στο Α.Τ. Σαπών Ροδόπης ως Δ/τής, ΑΡΜΟΥΤΙΔΗΣ Γεώργιος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/κης, ΒΑΡΔΑΣ Γεώργιος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Χρήστος στο Α.Τ. Σχηματαρίου Βοιωτίας ως Δ/τής, ΒΙΟΛΙΝΤΖΗΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Κοζάνης ως Δ/τής, ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ Χαράλαμπος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΒΟΝΙΚΑΚΗΣ Γεώργιος στο Τμήμα Αγορανομίας Καβάλας ως Δ/τής, ΒΟΥΛΤΣΙΟΣ Χρήστος στο Α.Τ. Ευζώνων ως Δ/τής, ΓΙΑΝΝΕΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Καλύμνου ως Δ/τής, ΓΚΙΤΣΑΣ Αθανάσιος στη Γ.Α.Δ. Θεσ/κης / Ανακρ. Συμβούλια, ΓΟΥΤΣΙΟΣ Ναπολέων στο Α.Τ. Αργοστολίου ως Δ/τής, ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ Μενέλαος στο Α.Τ. Κιάτου Κορινθίας ως Δ/τής, ΔΕΛΗΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Χερσονήσου Ηρακλείου ως Δ/τής, ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Ερμούπολης Σύρου ως Δ/τής, ΔΟΥΚΙΑΤΖΑΚΗΣ Παύλος στο Α.Τ. Περάματος Ρεθύμνης ως Δ/τής, ΔΡΕΣ Αντώνιος στο Α.Τ. Γρεβενών ως Δ/τής, ΖΑΧΟΣ Βασίλειος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ Αλέξανδρος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΘΕΟΧΑΡΗΣ Δημήτριος στο Β' Α.Τ. Ηρακλείου ως Δ/τής, ΚΑΝΙΟΥΡΑΣ Στέφανος στο Α.Τ. Φαρσάλων ως Δ/τής, ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κων/νος στο Τμήμα Αγορανομίας Ιωαννίνων ως Δ/τής, ΚΑΤΣΙΜΠΡΑΣ Χρήστος στο Α.Τ. Πολυγύρου Χαλκιδικής ως Δ/τής, ΚΟΜΜΑΤΟΣ Ιωάννης στο Α' Α.Τ. Λάρισας ως Δ/τής, ΚΟΥΣΟΥΝΗΣ Σπυρίδων στο Α.Τ. Ζακύνθου ως Δ/τής, ΚΟΥΦΟΓΙΑΝΝΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Καστοριάς ως Δ/τής, ΚΡΟΚΙΔΗΣ Ηλίας στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος στο Β' Α.Τ. Αργινίου ως Δ/τής, ΛΙΑΣΚΩ-

ΝΗΣ Γεώργιος στο Τμήμα Ασφαλείας Λειβαδιάς ως Δ/τής, ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Χαλκίδας ως Δ/τής, ΜΗΛΑΚΗΣ Ιωάννης στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΠΑΝΤΟΥΡΑΚΗΣ Χαράλαμπος στο Α.Τ. Μυτιλήνης ως Δ/τής, ΜΠΕΚΑΚΟΣ Πέτρος στο Α.Τ. Μετσόβου ως Δ/τής, ΜΠΟΖΙΚΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Χρυσούπολης Καβάλας ως Δ/τής, ΜΠΟΖΙΝΑΚΗΣ Χρήστος στο Α.Τ. Αιγίου ως Δ/τής, ΜΠΟΛΟΜΥΤΗΣ Βασίλειος στο Τμήμα Ασφαλ. Πτολεμαΐδος ως Δ/τής, ΟΡΓΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Πτολεμαΐδος ως Δ/τής, ΟΡΓΑΝΤΖΗΣ Ανδρέας στο Τμήμα Τροχαίας Κομοτηνής ως Δ/τής, ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ Γεώργιος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Σταύρος στο Α.Τ. Καρπάθου ως Δ/τής, ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Γυθείου ως Δ/τής, ΠΑΝΗΓΥΡΑΚΗΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Λειβαδιάς ως Δ/τής, ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ Δημήτριος στο Τμήμα Ασφαλείας Ηρακλείου Κρήτης ως Δ/τής, ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Φλώρινας ως Δ/τής, ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Ιωάννης στο Α.Τ. Αιδηψού Ευβοίας ως Δ/τής, ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Νικόλαος στο Α.Τ. Χανίων ως Δ/τής, ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Πάνος στο Α.Τ. Κάτω Αχαΐας ως Δ/τής, ΠΑΣΧΑΛΗΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Γιαννιτσών Πέλλας ως Δ/τής, ΠΑΤΣΑΝΤΑΡΑΣ Χριστόφορος στο Α.Τ. Λαμίας ως Δ/τής, ΠΑΤΣΙΔΗΣ Κυριάκος στο Α.Τ. Διδυμείου ως Δ/τής, ΠΛΑΣΤΡΑΚΗΣ Θεολόγος στο Α.Τ. Ξάνθης ως Δ/τής, ΠΛΩΤΑΣ Πάνος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ Σωτήριος στο Α.Τ.Ν. Μουδιανών Χαλκιδικής ως Δ/τής, ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ Περικλής στο Α.Τ. Σερρών ως Δ/τής, ΣΤΡΙΚΟΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Μοιρών Ηρακλείου ως Δ/τής, ΣΥΚΙΩΤΗΣ Ιωάννης στο Τμήμα Ασφαλείας Κω Δωδ/νήσου ως Δ/τής, ΣΥΡΡΟΣ Στυλιανός στο Τμήμα Ασφαλείας Λαμίας ως Δ/τής, ΣΦΙΓΓΑΣ Σταύρος στο Α.Τ. Αρκαλοχωρίου Ηρακλείου ως Δ/τής, ΤΣΑΜΠΡΑΣ Αθανάσιος στο Τμήμα Τροχαίας Λειβαδιάς ως Δ/τής, ΤΣΑΝΤΑΚΟΣ Αλέξανδρος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΤΣΕΚΟΣ Δημήτριος στη Δ/νση Κρατικής Ασφαλείας/Υ.Δ.Τ., ΤΣΕΣΜΕΤΖΗΣ Γεώργιος στην Υποδ/νση Μεταγωγών Δικαστηρίων Θεσ/νίκης, ΤΣΟΥΚΑΚΗΣ Γεώργιος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΦΟΥΤΖΙΤΖΗΣ Παρασκευάς στο Τμήμα Ασφαλείας Βέροιας ως Δ/τής, ΦΩΤΑΚΗΣ Σταύρος στο Α.Τ. Σάμου ως Δ/τής,

ΧΑΪΔΟΣ Ευριπίδης στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Χίου ως Δ/τής, ΧΑΤΖΗΡΟΔΟΣ Ελευθέριος στο Α.Τ. Κιλκίς ως Δ/τής, ΧΡΙΣΤΟΦΑΡΕΪΖΗΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Νιγρίτας Σερρών ως Δ/τής, ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Χρήστος στο Α.Τ. Βέροιας ως Δ/τής και ΨΩΜΑΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Μεσολογγίου ως Δ/τής.

★ Με το 18/1990 Πρακτικό του Συμβουλίου Μεταθέσεων Αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ. μετατίθενται, για λόγους υπηρεσιακούς, οι Αστυνόμοι Β' (με αλφαθητική σειρά):

ΑΒΑΝΙΔΗΣ Ζαχαρίας στο Α.Τ. Κοζάνης, ΑΔΑΜΙΔΗΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Βέροιας, ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Νεστορίου Καστοριάς ως Δ/τής, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γεώργιος στο Α.Τ. Δομοκού ως Δ/τής, ΑΡΜΑΤΑΣ Νικόλαος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΒΑΛΚΑΝΙΩΤΗΣ Κων/νος στο Τμήμα Ασφαλείας Βόλου, ΒΛΑΧΑΒΑΣ Κων/νος στο Α.Τ. Σκιάθου ως Δ/τής, ΒΡΟΝΤΑΚΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Ιαλυσσού Ρόδου ως Δ/τής, ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Αθανάσιος στο Α.Τ. Λιτοχώρου ως Δ/τής, ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος στο Τμήμα Τροχαίας Θηβών, ΓΕΩΡΓΙΟΥ Νικόλαος στο Τμήμα Αγορανομίας Ιωαννίνων, ΓΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Πυθαγορείου Σάμου ως Δ/τής, ΓΚΟΥΒΕΝΤΑΡΗΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Προμαχώνα Σερρών ως Δ/τής, ΔΗΜΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Νίκης ως Δ/τής, ΖΑΝΝΟΣ Ανάργυρος στο Α.Τ. Καμ. Βούρλων, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Ανδραβίδας ως Δ/τής, ΚΑΛΥΒΑΣ Βησσαρίων στο Α.Τ. Καταικά ως Δ/τής, ΚΑΡΡΑΣ Πρόδρομος στο Α.Τ. Αμυνταίου Φλωρίνης ως Δ/τής, ΚΑΣΣΑΡΗΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Λεωνιδίου Αρκαδίας ως Δ/τής, ΚΙΣΑΝΔΡΑΚΗΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Ανωγείων Κρήτης ως Δ/τής, ΚΟΛΛΙΑΣ Χαράλαμπος στο Τμήμα Ασφαλείας Κορίνθου, ΚΟΝΙΑΡΟΣ Χρήστος στο Α.Τ. Αγίου Νικολάου Χαλκιδικής ως Δ/τής, ΚΟΝΤΑΞΗΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Καλαβρύτων ως Δ/τής, ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Ευστράτιος στο Α.Τ. Σκύδρας Πέλλας ως Δ/τής, ΚΥΡΙΑΚΟΥΔΗΣ Αριστείδης στο Α.Τ. Κάτω Νευροκοπίου, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕΑΣ Παναγιώτης στο Τμήμα Αγορανομίας Βόλου, ΛΑΛΙΝΗΣ Ανέστης στο Α.Τ. Καβάλας, ΜΑΚΡΑΣ Αθανάσιος στο Α.Τ. Αλιβερίου ως Δ/τής, ΜΑΛΙΔΑΚΗΣ Σωτήριος στο Α.Τ. Ν.Ζίχνης Σερρών, ΜΑΥΡΙΔΗΣ Κων/νος στο Α' Α.Τ.

Ηρακλείου ως Δ/τής, ΜΕΡΔΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Αμφίσσης ως Δ/τής, ΜΗΛΙΑΡΑΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Σχηματαρίου, ΜΠΑΓΙΑΡΤΑΚΗΣ Αντώνιος στο Α.Τ. Αγίου Μύρωνας Ηρακλείου ως Δ/τής, ΜΠΑΛΚΟΥΔΗΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Κιλκίς ως Υποδ/τής, ΜΠΑΤΣΑΟΥΡΑΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Αμφικλείας ως Δ/τής, ΜΠΙΜΠΟΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Κονίτσης ως Δ/τής, ΝΑΣΤΟΥΛΗΣ Αναστάσιος στο Α.Τ. Φιλιατών Θεσπρωτίας, ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ηλίας στο Α.Τ. Μολάων Λακωνίας ως Δ/τής, ΝΙΚΟΥΔΗΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Ερμούπολης Σύρου ως Υποδ/τής, ΝΤΑΦΛΟΣ Παύλος στο Α.Τ. Ιωαννίνων, ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Αλέξανδρος στο Α.Τ. Πάργας ως Δ/τής, ΞΥΝΟΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Καλαμάτας, ΠΑΠΑΔΟΓΩΡΚΑΚΗΣ Εμμανουήλ στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Νέας Μάκρης ως Δ/τής, ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Δημήτριος στο Τ.Τ. Πρέβεζας, ΠΑΣΤΡΑΣ Μιχαήλ στο Α.Τ. Ναυπάκτου ως Δ/τής, ΠΕΡΝΙΕΝΤΑΚΗΣ Γεώργιος στο Τμήμα Ασφαλείας Θηβών ως Δ/τής, ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ Δημήτριος στο Τμήμα Ασφαλείας Λαυρίου, ΡΑΜΜΟΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Κύμης, ΡΕΓΚΛΗΣ Θεόδωρος στο Α.Τ. Μεγάρων, ΣΑΒΒΑΚΗΣ Ηλίας στο Α.Τ. Βιάννου ως Δ/τής, ΣΚΟΥΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Αντώνιος στο Τμήμα Αγορανομίας Βέροιας ως Δ/τής, ΣΟΥΛΑΤΟΣ Ανδρέας στο Α.Τ. Χίου, ΣΤΑΥΡΙΝΟΣ Κων/νος στο Α.Τ. Μακρακώμης Φθιώτιδος ως Δ/τής, ΤΣΕΝΤΟΥΡΟΣ Νικόλαος στην Α.Δ. Αχαΐας (διάθεση για Αστυν. Τμήμα έδρας της), ΤΣΙΑΜΗΣ Γεώργιος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΤΣΙΤΣΕΣ Χρήστος στο Α.Τ. Φιλιππιάδος Πρέβεζας ως Δ/τής, ΦΟΥΡΑΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Χαλκίδος ως Υποδ/τής, ΦΟΥΤΣΗΣ Ηλίας στο Α.Τ. Φιλιατών Μεσσηνίας ως Δ/τής, ΧΑΛΙΑΣΟΣ Διαμαντής στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΧΑΡΟΥΔΗΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Θάσου ως Δ/τής, ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Νικόλαος στο Α.Τ. Ηρακλείας Σερρών ως Δ/τής.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΝΕΩΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ Β'

Ονομάστηκαν Υπάστυνόμοι Β' οι κατωτέρω 208 Δόκιμοι Υπάστυνόμοι της εκπαιδευτικής περιόδου 1987-1990, που αποφοίτησαν από τη Σχολή Αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ. και τοποθετήθηκαν στις εξής υπηρεσίες (κατ' αλφαθητική σειρά): ΑΓΑΠΑΚΗΣ Αντώνιος στο Α.Τ. Σάμου,

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Λεβιδίου Αρκαδίας, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ευάγγελος στο Α.Τ. Μουζακίου Καρδίτσας, ΑΛΕΒΙΖΟΣ Χαράλαμπος στο Α.Τ. Ευζώνων Κιλκίς, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΑΛΕΡΤΑΣ Ανδρέας στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΑΛΜΠΑΝΗΣ Πέτρος στο Α.Τ. Μεγαλοπόλεως Αρκαδίας, ΑΝΑΣΤΟΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Ιθάκης, ΑΝΕΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Στυλίδος Φθιώτιδας, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Μεγίστης Δωδ/νήσου, ΑΡΑΜΠΑΤΖΗΣ Νικόλαος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/κης, ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Καμ. Βούρλων, ΑΡΓΥΡΗ Παναγιώτα στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΑΡΤΣΙΔΑΚΗΣ Στυλιανός στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΑΥΓΕΡΗΣ Ανδρέας στο Α.Τ. Μεσολογγίου, ΒΑΒΟΥΛΗΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Κομοτηνής, ΒΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος στο Β' Α.Τ. Λαρίσης, ΒΑΛΑΤΣΟΣ Βλάσιος στο Α.Τ. Καλύμνου, ΒΑΛΕΣΗΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Καλλινής Λέσβου, ΒΑΛΟΜΑΝΔΡΑΣ Θωμάς στο Α.Τ. Καρδίτσας, ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Γεώργιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Ανδρέας στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΒΕΛΕΓΡΑΚΗΣ Εμμανουήλ στο Α.Τ. Αλεξ/πόλεως, ΒΛΑΧΟΣ Ανδρέας στο Α.Τ. Ανωγείων Ρεθύμνης, ΒΟΥΤΥΡΑΚΗΣ Νικόλαος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΓΑΛΑΝΗΣ Γεώργιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΓΑΡΕΦΑΛΑΚΗΣ Ιωάννης στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Λειβαδιάς, ΓΕΩΡΓΑΝΤΗΣ Μιχαήλ στο Α.Τ. Καρδαμύλων Χίου, ΓΕΩΡΓΙΑΚΑΚΗΣ Εμμανουήλ στη διάθεση της Α.Δ. Φλώρινας, ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΟΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Λεωνιδίου Αρκαδίας, ΓΙΑΝΝΕΛΟΣ Νικόλαος στο Α' Α.Τ. Βόλου, ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Φερρών Έβρου, ΓΚΑΝΙΔΗΣ Χρήστος στο Α.Τ. Σιδηρόνευρου Δράμας, ΓΛΥΚΕΡΔΑΣ Κων/νος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΓΟΥΣΙΟΣ Χρήστος στο Α.Τ. Κέρκυρας, ΓΩΓΟΣ Χριστόφορος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΔΑΚΟΥΡΑΣ Χρήστος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΔΑΛΑΧΑΝΗΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Μεσσήνης Μεσσηνίας, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ Ελένη στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Σύμης Δωδ/νήσου, ΔΗΜΤΣΗΣ Στέφανος στο Α.Τ. Κορίνθου, ΔΟΜΖΑΡΙΔΗΣ Φώτιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΔΟΞΑΣΤΑΚΗΣ Γεώργιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΔΡΑΚΑΚΗΣ Παναγιώτης στο

Α.Τ. Χανίων, ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Νιγρίτας Σερρών, ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΖΑΧΟΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Αγίου Όρους, ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Ειδομένης Κιλκίς, ΖΟΥΜΠΙΑΔΗΣ Γεώργιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Αναστάσιος στο Α.Τ. Καλαμάτας Μεσσηνίας, ΘΩΜΑΚΟΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Ερμούπολεως Σύρου, ΚΑΙΝΤΑΣ Αναστάσιος στο Α.Τ. Σχηματαρίου Βοιωτίας, ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗΣ Δημοσθένης στο Α.Τ. Λαμίας, ΚΑΛΑΦΑΤΑΚΗΣ Σπυρίδων στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Σάμου, ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Αγίου Γερμανού Φλωρίνης, ΚΑΡΑΠΕΤΑΣ Σωτήριος στο Α.Τ. Κομοτηνής, ΚΑΡΑΣΑΝΤΕΣ Ιωάννης στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΑΡΑΦΛΟΣ Γεώργιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ Φώτιος στο Α.Τ. Μυτιλήνης, ΚΑΡΚΑΒΕΛΙΑΣ Νικόλαος στη διάθεση Α.Δ. Αρκαδίας, ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΑΤΣΑΡΑΣ Αθανάσιος στο Α.Τ. Αγίου Όρους, ΚΑΤΣΙΒΕΛΟΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Διδ/χου Έβρου, ΚΑΨΙΩΤΗΣ Ηλίας στο Α.Τ. Ευζώνων Κιλκίς, ΚΑΨΟΥΛΗΣ Ηλίας στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΛΕΤΣΑΣ Κων/νος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ Μιχαήλ στο Α.Τ. Γρεβενών, ΚΟΚΚΙΝΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Ειδομένης Κιλκίς, ΚΟΛΑΙΤΗΣ Λεωνίδας στο Α.Τ. Ισθμού Κορίνθου, ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ Θεόδωρος στο Α.Τ. Ιάλυσσο Ρόδου, ΚΟΝΔΥΛΗΣ Κων/νος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΟΝΣΟΛΑΚΗΣ Γεώργιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΟΝΤΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Κατασταρίου Ζακύνθου, ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Ορεστιάδας Έβρου, ΚΟΡΔΟΛΕΜΗΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Γαβαλούς Αιτ/νίας, ΚΟΡΩΝΗ Κων/να στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΟΣΚΕΡΙΔΗΣ Αβραάμ στο Α.Τ. Ελευθερουπόλεως Καβάλας, ΚΟΤΣΙΑΦΤΗΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Πυρσόγιαννης Ιωαννίνων, ΚΟΥΛΟΥΚΗΣ Βασίλειος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΟΥΡΑΣΑΝΗΣ Ευστράτιος στο Α.Τ. Χίου, ΚΟΥΡΣΟΥΜΠΑΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Μυτιλήνης, ΚΟΥΣΤΑΣ Νικόλαος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΚΟΥΤΣΟΝΙΚΟΛΗΣ Παναγιώτης στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΟΥΤΣΟΥΛΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Λαμίας, ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Αρεοπόλεως Λακωνίας, ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΑΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Α.Τ. Αγρινίου, ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Ιωάννης στον Α.Σ. Ίασιμου Ροδόπης, ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Απόστολος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Ναυπλίου, ΚΩΣΤΑΚΗΣ Κων/νος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΩΣΤΡΑΝΗΣ Μενέλαος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Πύργου Ηλείας, ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Αμαρίου Ρεθύμνης, ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ Μητροφάνης στο Α.Τ. Σιδηρόκαστρου Σερρών, ΛΕΚΑΚΗΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Δοϊράνης Κιλκίς, ΛΙΧΑΣ Φώτιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΛΙΒΑΣ Κων/νος στο Α.Τ. Καρπενήσιου, ΛΟΡΕΝΤΖΑΤΟΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Φλωρίνης, ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ Διονύσιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΑΖΩΝΑΚΗΣ Εμμανουήλ στο Α.Τ. Ιεράπετρας, ΜΑΚΡΗΣ Ιωάννης στο ΙΑ' Α.Τ. Αθήνας, ΜΑΛΑΜΗΣ Γεώργιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΑΝΩΛΗΣ Χαράλαμπος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΑΡΙΝΟΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Κερασχωρίου Ευρυτανίας, ΜΑΡΚΟΥ Αλέξανδρος στο Α.Τ. Τριπόλεως, ΜΑΣΕΛΗ Δέσποινα στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Ιωάννης στη διάθεση της Α.Δ. Φωκίδας, ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ Θεοφάνης στο Α.Τ. Κιλκίς, ΜΕΓΑΛΑΚΑΚΗΣ Μανούσος στο Α.Τ. Μυκόνου, ΜΕΘΥΜΑΚΗΣ Κων/νος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΕΝΕΞΙΔΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Εδέσσης, ΜΗΖΥΘΡΑΣ Παναγιώτης στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΗΤΡΟΜΑΡΑΣ Κων/νος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Αδαμάντιος στο Α.Τ. Ναυπλίου, ΜΗΤΣΕΑΣ Ηλίας στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Στυλιανός στο Α.Τ. Καστοριάς, ΜΙΧΕΛΑΚΑΚΗ Ελένη στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΠΑΚΑΛΗΣ Χρήστος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΜΠΕΝΑΚΙΔΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Ορεστιάδος, ΜΠΟΥΑΖΗΣ Ανδρέας στη διάθεση Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΜΩΥΣΙΔΗΣ Μωσής στον Α.Σ. Ν. Τριγλίας Χαλκιδικής, ΝΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Αλεξ/πόλεως, ΝΙΚΟΛΑΚΑΡΟΥ Κων/να στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Πολύγυρου Χαλκ/κής, ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Φώτιος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΝΟΥΡΑΚΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Πολύγυρου Χαλκ/κής, ΝΤΟΥΣΚΑΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Αλεξ/πουλέως, ΝΤΟΥΣΚΑΣ Σωτήριος στο Α.Τ. Ιωαννίνων, ΞΕΖΩΝΑΚΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Αγ. Νικολάου Χαλκ/κής, ΞΟΛΙΑΣ Κων/νος στο Α.Τ. Καλαμπάκας Τρικάλων, ΠΑΛΑΙΟΓΙΑΝΝΗΣ Φώτιος στη

διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΠΑΛΗΚΑΡΗΣ Λυθέριος στο Α.Τ. Σουφλίου Έβρου, ΠΑΝΙΚΛΑΣ Ευστάθιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΠΑΝΟΥΣΗΣ Σωτήριος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ στη διάθεση Γ.Α.Δ. Αττικής, ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Παντελής στο Α.Τ. Αμύνταιου Φλωρίνης, ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Σπυρίδων στο Α.Τ. Σχηματαρίου Βοιωτίας, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ταράσιος στο Η' Α.Τ. Θεσ/κής, ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Αντιμαχείας Κω, ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Ιωάννης στο Α.Τ. Κομοτηνής, ΠΑΠΙΓΚΙΩΤΗΣ Ανδρέας στο Α.Τ. Κατσικά Ιωαννίνων, ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ Γεώργιος στο Α.Τ. Πυθαγορείου Σάμου, ΠΑΠΠΟΣ Μιχαήλ στο Α.Τ. Καρλοθασίου Σάμου, ΠΕΡΑΚΗΣ Κων/νος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΠΕΤΑΣΗΣ Εμμανουήλ στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΠΗΔΗΚΤΑΚΗ Αικατερίνη στη διάθεση της Γεν. Αστυν. Δ/σης Αττικής, ΠΙΣΚΟΤΑΚΗΣ Λεωνίδας στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΠΙΣΤΙΟΛΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Πτολεμαΐδας Κοζάνης, ΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Κιλκίς, ΠΟΥΛΑΚΗΣ Αθανάσιος στη διάθεση Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΡΑΜΙΩΤΗΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Θηβών, ΡΑΜΜΟΣ Θωμάς στο Α.Τ. Πτολεμαΐδας, ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ Γρηγόριος στο Α.Τ. Γρεβενών, ΡΗΓΑΣ Αναστάσιος στο Α.Τ. Μήλου Κυκλάδων, ΡΟΔΟΣΝΙΩΤΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Βέροιας, ΡΟΥΣΣΗΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Θηβών, ΣΑΒΒΙΔΗΣ Θεόφιλος στο Α.Τ. Κοζάνης, ΣΑΜΑΡΑΣ Παναγιώτης στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΣΑΜΠΕΡΗΣ Ανδρέας στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΣΑΝΔΡΟΣ Θωμάς στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΟΣ Κων/νος στο Α.Τ. Πολύγυρου, ΣΚΑΡΒΕΛΟΥ Γεωργία στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΣΕΙΝΤΗΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Ζακύνθου, ΣΙΛΛΜΑΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Αμφίκλειας Φθιώτιδας, ΣΚΟΥΜΑΣ Κων/νος στο Α.Τ. Άρτας, ΣΟΙΛΕΜΕΖΟΓΛΟΥ Θεόφιλος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΣΟΠΙΑΔΗΣ Χρήστος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΣΠΑΝΟΣ Ιωάννης στο Α.Τ. Αλιβερίου Εύβοιας, ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος στο Α.Τ. Γιαννιτσών Πέλλας, ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ Σταύρος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ Νικόλαος στο Α.Τ. Καστοριάς, ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ Γεώργιος στη διάθεση της Α.Δ. Ηλείας, ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος στο Α.Τ. Ξυλοκάστρου, ΣΤΑΥΡΟΥ Ιωάννης στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΣΤΑΥΡΟΥ-

ΛΑΚΗ Στυλιανή στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΣΤΕΦΟΣ Ευθύμιος στο Α.Τ. Λι-
δωρικού Φωκίδος, ΣΤΡΑΒΑ Ιωάννα στη
διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΤΖΑ-
ΜΟΥΛΙΑΣ Παναγιώτης στο Α.Τ. Ναυπά-
κτου, ΤΖΕΛΕΠΗΣ Αριστείδης στη διάθε-
ση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΤΖΙΒΑΡΑΣ Στέ-
φανος στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής,
ΤΖΙΜΑΣ Αθανάσιος στη διάθεση της
Γ.Α.Δ. Αττικής, ΤΟΥΝΤΑΣ Θεόδωρος
στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΤΡΙ-
ΓΩΝΗΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Άργους,
ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΟΣ Κων/νος στη διάθεση
της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ Γεώργι-
ος στο Α.Τ. Χαλκίδας, ΤΣΑΟΥΡΔΑΣ Αν-
δρέας στο Α.Τ. Ζαχάρως Ηλείας, ΤΣΑ-
ΧΑΚΗΣ Γεώργιος στη διάθεση της Γ.Α.Δ.
Αττικής, ΤΣΙΑΒΑΣ Δημήτριος στη διάθε-
ση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΣ
Γεώργιος στο Α.Τ. Λευκάδας, ΤΥΡΟ-
ΛΟΓΟΣ Σπυρίδων στη διάθεση Α.Δ. Αρ-
γολίδας, ΦΑΖΑΚΗΣ Μιχαήλ στο Α.Τ. Κω
Δωδ/νήσου, ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΣ Θεόδω-
ρος στο Α.Τ. Πτολεμαΐδας, ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ
Ιωάννης στο Α.Τ. Εμπεσσού Αιτ/νίας,
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Ιωάννης στο ΙΣΤ' Α.Τ. Αθή-
νας, ΦΩΣΚΟΛΟΣ Κων/νος στο Α.Τ. Σά-
μης Κεφαλληνίας, ΧΑΔΟΣ Νικόλαος στο
Α.Τ. Γραβιάς, ΧΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος
στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΧΑΡΑ-
ΛΑΜΠΑΚΟΣ Θωμάς στη διάθεση της
Γ.Α.Δ. Θεσ/νίκης, ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ Ιω-
άννης στο Α.Τ.Ν. Ζίχνης Σερρών, ΧΑ-
ΤΖΑΚΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Περάματος
Ρεθύμνης, ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ Ασπασία στη
διάθεση της Γ.Α.Δ. Αττικής, ΧΟΝΔΡΟΓΙ-
ΑΝΝΗΣ Κων/νος στο Α.Τ. Αμφίσσης,
ΧΟΥΝΤΑΣ Δημήτριος στη διάθεση της
Γ.Α.Δ. Αττικής, ΧΡΗΣΤΟΥ Δημοσθένης
στο Α.Τ. Ηγουμενίτσας, ΧΡΙΣΤΟΠΟΥ-
ΛΟΣ Δημήτριος στο Α.Τ. Ζακύνθου και
ΧΩΡΛΙΤΗΣ Γεώργιος στη διάθεση της
Γ.Α.Δ. Αττικής.

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

**Υποστράτηγος ε.α. Ευάγγελος ΓΕ-
ΩΡΓΙΟΥ.** Γεννήθηκε το 1939 στη Λάρισα.
Κατατάχθηκε στη Χωροφυλακή το 1959.
Ονομάσθηκε ανθυπομοίραρχος το 1965.
Αποστρατεύθηκε το 1989. Πέθανε στις
27-6-90 αιφνίδια. Ήταν έγγαμος και
πατέρας δύο θυγατέρων. Πριν την απο-
στρατεία του διετέλεσε Διευθυντής των
Διευθύνσεων Μελετών και Οικονομικών
του Υπουργείου Δημ. Τάξης. Θεωρείτο
«πατέρας» των αστυνομικών περιοδι-

κών, αφού ήταν επί σειρά ετών αρχισυ-
ντάκτης και Διευθυντής της «Επιθεώ-
ρησης Χωροφυλακής», θάζοντας με
επιτυχία τα θεμέλια για την καθιέρωση
του θεσμού.



Η κηδεία του έγινε τη μεθεπομένη του
θανάτου του στο Νεκροταφείο Αργυ-
ρούπολης. Παραβρέθηκε η ηγεσία της
ΕΛ.ΑΣ., αντιπροσωπεία ανωτάτων και
ανωτέρων αξιωματικών, πολλοί συνά-
δελφοι, οι συγγενείς και οι φίλοι του. Τον
επικήδειο εκφώνησε ο συμμαθητής του
Υποστράτηγος Στέφανος Μακρής, ενώ
η Μουσική του Σώματος συνόδευσε το
νεκρό στην τελευταία του κατοικία.

**Αστυνομικός Υποδιευθυντής Ιωάν-
νης ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ.** Γεννή-
θηκε το 1934 στο Σαρακινιώ Αρκαδίας.
Πέθανε στις 19-6-90. Πριν το θάνατό του
υπηρετούσε στο επιτελείο της Δ/νσης
Αστυν. Αθηνών.

**Υπαστυνόμος Α' Απόστολος ΒΑΣΙ-
ΛΟΠΟΥΛΟΣ.** Σκοτώθηκε σε τροχαίο
ατύχημα στις 31-5-90.

**Υπαστυνόμος ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Βα-
σίλειος** του Ιωάννου. Γεννήθηκε στην
Πεντάπολη Δωρίδας. Υπηρετούσε στη
Διεύθυνση Ταμείων Ε.Τ.Υ.Α.Π. Πέθανε
στις 8-7-90.

Υπαστυνόμος Α' Ηλίας ΣΕΡΕΤΗΣ.
Γεννήθηκε το 1948 στο Λεοντάριο Καρ-
δίτσας. Πέθανε στις 14-5-90.

**Αρχιφύλακας Αθανάσιος ΑΘΑΝΑΣΙ-
ΟΥ.** Πέθανε στις 13-6-90 από ανίατη
ασθένεια.

Αρχιφύλακας Γεώργιος ΠΑΓΙΑΤΗΣ.
Γεννήθηκε το 1947 στη Λευκίμη Κέρκυ-
ρας. Πέθανε στις 30-6-90.

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ο αστυφύλακας ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ Ευ-
στάθιος, που υπηρετεί στο Α.Τ. Λεωνι-
δίου Αρκαδίας, τηλ. 0757/22222, επι-
θυμεί να μετατεθεί αμοιβαία με συνά-
δελφό του που υπηρετεί στην Αστυν.
Δ/ση Αχαΐας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

★ Με επιστολές τους, οι Πρεσβευτές της
Ολλανδίας κ. Vijverberg και της Κύπρου
κ. Κολώτας απευθύνονται προς το Δ/ντή
της Α.Δ. Καβάλας κ. Χρήστο Αδαμόπου-
λο για να τον ευχαριστήσουν για την
υποδοχή που τους επιφυλάχθηκε και τα
μέτρα ασφαλείας που λήφθηκαν κατά
την επίσκεψή τους στην Καβάλα.

★ Με τηλεγράφημα προς τον προσ.
Δ/ντή της Α.Δ. Δωδεκανήσου κ. Δημ.
Τζανετάκο, το Διοικητικό Συμβούλιο της
Ένωσης Ξενοδόχων Ρόδου εκφράζει τα
θερμά του συγχαρητήρια για την εντός
ολίγων ωρών εξιχνίαση εγκλήματος με
θύμα Άγγλο τουρίστα από άνδρες του
Τ.Α. Ρόδου, που εντόπισαν και συνέλα-
βαν τους δράστες.

★ Με επιστολή του προς το Υ.Δ.Τ., ο κ.
Α. Ανδρεάκος περιγράφει περίπτωση
ανεύρεσης εντός δεκαήμερου ραδιο-
κασσετοφώνου, που είχαν αφαιρέσει οι
διαρρήκτες από το αυτοκίνητό του, ομο-
λογεί την έκπληξή του για την αποτελε-
σματικότητα και την ταχύτητα των αστυ-
νομικών ερευνών και εκφράζει τα συγ-
χαρητήριά του για τους άνδρες του ΙΣΤ'
Α.Τ. της Α.Δ. Πειραιά.

★ Με επιστολή του προς το Δ/ντή της
Άμεσης Δράσης, ο κ. Σπυρ. Βάσιος
εκφράζει τις ευχαριστίες του στους
αστυνομικούς της παραπάνω Υπηρεσί-
ας και ειδικά στον Αστ/κα Δημ. Πετράκο,
που με κίνδυνο της ζωής του, ανέσυρε
και τελικά διέσωσε την ανήλικη κόρη
του, που είχε ακινητοποιηθεί στον γκρε-
μό του Θεάτρου Πέτρας, στην Πετρού-
πολη, και κινδύνευε σοβαρά.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΑΡΣΕΛΙΝΟ

Μια μακάβρια ανακάλυψη

Ένα σκοτεινό έγκλημα από το... παρελθόν ήρθε τυχαία στο φως όταν ανακαλύφθηκε θαμμένο μέσα σε μαντρί, κοντά στο χωριό Σκούρτα Θηβών, το ακέφαλο πτώμα άγνωστου άνδρα, στα χέρια του οποίου ήταν περασμένες χειροπέδες!

Ήταν σε κατάσταση προχωρημένης αποσύνθεσης, με ελάχιστα μέρη σάρκας να έχουν απομείνει πάνω στα κόκαλα και σύμφωνα με τις πρώτες ενδείξεις, ανήκει σε νέο άνδρα, μετρίου αναστήματος.

Τη φρικιαστική ανακάλυψη, έκανε ο Χρήστος Αγαθής, κάτοικος Σκούρτων, ιδιοκτήτης της στάνης που βρίσκεται στη θέση Καψοσπίτι, λίγα χιλιόμετρα έξω από το χωριό, όταν άκουσε τα σκυλιά μέσα από το μαντρί, να γαβγίζουν. Μπήκε στο κτίσμα και τα είδε σε μια γωνία, να τραβάνε με το στόμα τους ένα κομμάτι ύφασμα.

Κατάλαβε ότι κάτι ήταν θαμμένο σ' εκείνο το σημείο και άρχισε να σκάβει με το χέρι. Λίγους πόντους κάτω από το χώμα, αντίκρυσε το πτώμα. Έντρομος, πήγε στο χωριό Πύλη και ανέφερε στο Αστυνομικό Τμήμα για το μακάβριο εύρημά του.

Άνδρες του Τμήματος με επικεφαλής το διοικητή πήγαν στο σημείο και με υπόδειξη του Αγαθού, έσκυψαν και έφεραν στο φως, το ανθρώπινο σκέλεθρο, από το οποίο έλειπε το κεφάλι, το οποίο εντοπίστηκε λίγο αργότερα, σε απόσταση 20 μέτρων περίπου, μέσα σε θάμνους και είναι πιθανό να το είχαν μεταφέρει τα σκυλιά.

Ο νεκρός φορούσε παπούτσια, μια μαύρη μπλούζα και μπουφάν και στα χέρια του ήταν περασμένες χειροπέδες με κομμένη την αλυσίδα.

Πάνω στο μπουφάν υπήρχαν κηλίδες από ξεραμένο αίμα και ένας μικρός αναπτήρας. Μέσα στο σλιπ βρέθηκαν τα κλειδιά από Ι.Χ. τύπου V.W. Ανάμεσα στα χώματα βρέθηκε και μια χρυσή αλυσίδα λαιμού.

Η ταυτότητα του θύματος

Οι άνδρες της Ασφάλειας συνέδεσαν αμέσως την εξαφάνιση του «Μαρσελίνο» με το πτώμα. Τα κλειδιά από το V.W. άναψαν το πράσινο φως για την ανακάλυψη της ταυτότητας του πτώματος.

Λίγες ώρες μετά αστυνομικοί άνοιγαν τη μάντρα όπου φυλασσόταν το Γκολφ του πλούσιου τσιγγανόπουλου.

Το κλειδί που βρήκαν ταίριαζε στο αυτοκίνητο. Δεν υπήρχε πλέον καμιά αμφιβολία για την ταυτότητα του πτώματος: Γιάννης Τσατσάνης.

Ήταν ωραίος, πλούσιος, νέος και τσιγγάνος... Ανήκε στη φυλή που τραγουδά τον έρωτα, τη ζωή και το θάνατο με το ίδιο πάθος, σε ολονύχτια γλέντια και συγκλονιστικά μοιρολόγια. Όμως οδηγούσε ακριβό σπορ αυτοκίνητο, είχε μόνιμη στέγη και είχε φίλους, που δεν ήταν τσιγγάνοι. Ο «Μαρσελίνο».

Ο Γιάννης Τσατσάνης ήταν ένας από τους πολλούς Τσιγγάνους, που διάλεξαν την περιοχή της Αγ. Βαρβάρας, για να ζήσουν, όταν εδώ και πολλά χρόνια κάποιοι απ' αυτούς προτίμησαν ν' αφήσουν τις σκηνές και να ζήσουν σε σπίτια.

Στη γειτονιά αυτή γεννήθηκε και μεγάλωσε. Το 1950 (δεκαετία, που οι Τσιγγάνοι κι οι πρόσφυγες κατέκλυσαν το Αιγάλεω και την Αγ. Βαρβάρα) τα σπίτια εκεί ήταν λιγοστά. Σκηνές, μικρά πλίνθινα σπίτια, χωματένιοι δρόμοι και πείνα ήταν ό,τι γνώριζαν όσοι κατοικούσαν εκεί. Ακόμα και το δημοτικό σχολείο του Αιγάλεω, το αποκαλούσαν «πράσινη καλύβα». Ήταν ξύλινο... Μόνο, που τότε μπορεί να υπήρχε πείνα, περίσσευε όμως η ανθρωπιά.

Όμως σήμερα... εκεί στην Αγία Βαρβάρα, καιροφυλαχτούν οι νεκροθάφτες των κρανίων μας... Αυτοί που υπάρχουν παντού. Αυτοί που «αγόρασαν» τον «Μαρσελίνο» 150 και μετά 50 εκατομμύρια. Πάνω απ' όλα τα αργύρια, αφού όλα έχουν μια τιμή. Ακόμα και ο φόνος ενός 17χρονου παιδιού.

Ερωτηματικά

Οι άνδρες της Ασφάλειας βρίσκονται μπροστά σε μια υπόθεση γκραν γκινιόλ που έκρυβε δεκάδες αναπάντητα ερωτηματικά:

Ποιοι τον απήγαγαν; Και για ποιο λόγο σκότωσαν το παιδί; Ήταν μόνο για τα λύτρα; Ή μήπως πίσω από όλα όσα φαίνονται κρύβεται κάποιο άλλο σκοτεινό κίνητρο;

Ξεκαθάρισμα λογαριασμών που έχει σχέση με κυκλώματα που δρουν στην Ελλάδα και στις χώρες του εξωτερικού; Οικονομικά συμφέροντα, που έχουν σχέση με δολοφονίες ανθρώπων του στενού οικογενειακού περιβάλλοντος

του θύματος; Εκδίκηση για διαφορές που είχε η οικογένεια του θύματος και που τις πλήρωσε με τη ζωή του το άτυχο παιδί; Ή ακόμα να πρόκειται για διαφορές μεταξύ Τσιγγάνων, που ξεπληρώθηκαν με το αίμα του 17χρονου;

Η υποδειγματική ψυχρότητα που κινήθηκαν οι απαγωγείς - δολοφόνοι κάνει τους αστυνομικούς να πιστεύουν ότι ίσως βρίσκονται μπροστά σε μια αδιάσπαστη συμμορία που δρα στα «πρότυπα» της Μαρφίας. Ο ογκοδέστατος φάκελος που είχαν σχηματίσει από τη στιγμή που καταγγέλθηκε η απαγωγή του 17χρονου, μπήκε στο «μικροσκόπιο» των δικτικών Αρχών. Ακόμη και η παραμικρή λεπτομέρεια ελέγχεται εξονυχιστικά.

Το ατέλειτο ξετύλιγμα του μίτου

Τελικά το σημαντικότερο ρόλο τον έπαιξε η μαρτυρία ενός κατοίκου του χωριού Σκούρτα Βοιωτίας που κατέθεσε ότι τη νύχτα της 22 Μαρτίου είδε να «κινείται ύποπτα» στην περιοχή ένα αυτοκίνητο που ο αριθμός κυκλοφορίας του άρχιζε από ΒΝ.

Έτσι οι αστυνομικοί έφθασαν στον έναν από τους φονιάδες, που ήταν γνωστός και φίλος της οικογένειας.

Από και πέρα ήταν ζήτημα χρόνου η εξιχνίαση της υπόθεσης που έχει συγκλονίσει το πανελλήνιο και η σύλληψη των δραστών: Κωνσταντίνος Ε. Σπινάρης, 32 χρόνων, υπάλληλος του πατέρα του Μαρσελίνου και από τους εμπνευστές του σατανικού σχεδίου, Δημήτριος Κ. Αγαπητός, 28 χρόνων, συμπαίκτης και γείτονας του άτυχου νέου, Δημήτριος Ν. Σκαφτούρος, 19 χρόνων, Σταμάτης Ν. Γρυπαιός, 20 χρόνων εκτελεστής του «Μαρσελίνο», Ιωάννης Κ. Λαζάρου, 22 χρόνων, Ιωάννης Ν. Αβραμίδης, 37 χρόνων, Ιωάννης Σ. Πετράκης, 24 χρόνων και Θεοφανία Χ. Μεσμερλή, 23 χρόνων.

Είναι χαρακτηριστικό, πως η ανακάλυψη της δράσης της συμμορίας μοιάζει με Λερναία Ύδρα, αφού η μια σύλληψη διαδέχεται την άλλη. Έτσι, το μυστήριο περιπλέκεται ακόμη περισσότερο και κανείς δεν είναι σε θέση να προβλέψει πού θα οδηγήσει η ολοκλήρωση των αστυνομικών ερευνών.

Σύμφωνα με την κατάθεση του Αγαπητού, αλλά και τα λόγια του Σπινάρη, σαν εμπνευστής του όλου σχεδίου της απαγωγής φέρεται ένας άλλος τσιγγάνος, ο Εισίλειος Βασιλείου, 20 χρόνων, γνωστός σαν «Τζίνος», που ένα μήνα

πριν την απαγωγή του Μαρσελίνο τους πλησίασε στην πλατεία της Αγίας Βαρβάρας και τους ανέλυσε το σατανικό σχέδιο της απαγωγής του 17χρονου. Αυτοί όπως ισχυρίζονται, δεν έδωσαν στην αρχή σημασία. Τελικά, όμως, δελεάστηκαν από τα 100.000.000 δραχμές και αποφάσισαν να κάνουν πράξη την απαγή του παιδιού.

Το ανατριχιαστικό ιστορικό

Το θρίλερ της απαγωγής και εκτέλεσης του Μαρσελίνο εκτυλίχθηκε κάτω από τις ακόλουθες συνθήκες: Στις 18 Μαρτίου οι «κολλητοί» του «Μαραντόνα του Αιγάλεω» Σπινάρης και Αγαπητός «προθυμοποιήθηκαν» να τον βοηθήσουν να βρει το κασετόφωνο του αυτοκινήτου που του έκλεψαν οι... ίδιοι πριν λίγες μέρες. Έτσι, τον παρέσυραν στο Σχιστό όπου παρουσιάστηκαν οι Σκαφτούρος, Γρυπαίος και Λαζάρου με καρμπίνες στα χέρια και συνέλαβαν τον «Μαρσελίνο». Οι άλλοι δύο τάχα έντρομοι το έβαλαν στα πόδια.

Στη συνέχεια ο «Μαρσελίνο» δεμένος με χειροπέδες και με κουκούλα στο κεφάλι μεταφέρθηκε στο σπίτι του Πετράκη, που μένει με την Μεσμερλή, όπου «φιλοξενήθηκε» τέσσερις - πέντε μέρες. Επειδή όμως οι απαγωγείς του φοβήθηκαν ότι ο άτυχος ποδοσφαιριστής αναγνώρισε τις φωνές των δύο φίλων του και ειδικά του Σπινάρη που μαινόβγαине στο σπίτι του αποφάσισαν να τον βγάλουν απ' τη μέση. Από την πρώτη μέρα που πήραν το «Μαρσελίνο» ζητούσαν λύτρα από τον πατέρα του, κάτι που έκαναν και μετά την εκτέλεσή του.

Στις 22 Μαρτίου τον μετέφεραν με το φορτηγάκι του Αβραμίδη στο χωριό Σκούρτα Βοιωτίας και έβαλαν σε εφαρμογή την τελική φάση του αποτρόπαιου και φρικιαστικού σχεδίου, που μόνο μια νοσηρή και διεστραμμένη φαντασία μπορούσε να συλλάβει. Έβαλαν τον ανυποψίαστο «Μαρσελίνο» στον τάφο που του είχαν σκάψει μέσα στις κοπριές. Και πριν προλάβει το τραγικό θύμα τους να συνειδητοποιήσει τι τον περίμενε, ο Γρυπαίος τον εκτέλεσε με μια σφαίρα στην καρδιά. Μόλις το κορμί του παιδιού έγειρε μπροστά ο ψυχρός δολοφόνος απαθής του έριξε άλλη μια σφαίρα στον αυχένα για σιγουριά. Στη συνέχεια οι δράστες έθαψαν το παιδί και εξαφανίστηκαν.

ΟΤΑΝ ΑΣΤΡΑΦΤΟΥΝ ΤΑ ΜΑΧΑΙΡΙΑ

Πιάστηκε από την Ασφάλεια ο δολοφόνος του 24χρονου Σωτήρη Ν. Καραγκιόζη, που σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει η Αστυνομία έγινε για ξεκαθάρισμα λογαριασμών που αφορούσαν ναρκωτικά.

Πρόκειται για τον 21χρονο σμηνίτη, Δημήτρη Δεπάστα, κάτοικο Ζωγράφου, ο οποίος δολοφόνησε τον Καραγκιόζη, έξω από την ντισκοτέκ «Όμπρε» στη λεωφόρο Κηφισίας 302, στα Σίδερα Χαλανδρίου.

Όπως προέκυψε από την προανάκριση ο Δεπάστας μαζί με τον Χαλκιά και τρεις ακόμη φίλους τους, συνεπλάκησαν και γρονθοκόπησαν το θύμα επειδή δεν συμφωνούσαν στα ποδοσφαιρικά θέματα που συζητούσαν.

Το θύμα για να αποφύγει την επίθεση των πέντε, τράπηκε σε φυγή, αλλά ο Δεπάστας τον καταδίωξε και σε μικρή απόσταση από την ντισκοτέκ τον έφτασε. Συνεπλάκησαν εκ νέου στο δρόμο.

Ο 24χρονος υπέκυψε, ενώ μεταφερόταν στο «Υγεία». Έφερε ένα τραύμα από μαχαίρι στην καρδιακή χώρα και δύο επιπόλαια τραύματα στο πρόσωπο, επίσης από μαχαίρι.

Ο φερόμενος ως δράστης, υποστήριξε ότι ο καθγας με το θύμα έγινε επειδή τους κορόιδεψε και δεν τους έφερε την ποσότητα χασίς που του είχαν προπληρώσει. Είπε ακόμη ότι ήταν τακτικός θαμώνας της «ΟΜΠΡΕ» μέσα στην οποία «έκλειναν» τις δουλειές για τα ναρκωτικά.

Ασήμαντη στην κυριολεξία υπήρξε η αφορμή του φόνου με μαχαίρι του άτυχου 18χρονου οικοδόμου Κων. Μπιτσάκη από τον 22ετή στρατιώτη Νικ. Μαούνη στην πλατεία Ελευθερίας του Κορυδαλλού έξω από μια καφετέρια.

Το... «παρκάρισμα» των μοτοποδηλάτων των δύο νέων στάθηκε η αφορμή του εγκλήματος που συνετάρωσε τους κατοίκους της περιοχής και ασφαλώς θύβισε, στο πένθος τους γονείς του 18χρονου Μπιτσάκη, που ακόμη δεν μπορούν να πιστέψουν πόσο άδικο χάθηκε το παιδί τους.

Οι τρεις μαχαιριές που δέχτηκε ο νεαρός οικοδόμος από το δράστη υπήρξαν μοιραίες για τη ζωή του, ενώ ο τελευταίος - όπως είπε μετά τη σύλληψή του στους αστυνομικούς - νόμιζε ότι

απλώς... τον τραυμάτισε και ότι το θύμα θα ζούσε!

Οι δύο νέοι είχαν παρεξηγηθεί προ ημερών για τη «στάθμευση» την μοτοποδηλάτων τους στην πλατεία Ελευθερίας. Ίσως πάντως να υπήρχαν κι άλλες αιτίες που λογομάχησαν ο Μπιτσάκης και ο Μαούνης.

Το σίγουρο είναι ότι ο μετέπειτα δολοφόνος που ήταν γνώριμος του θύματος απειλούσε τον 18χρονο οικοδόμο στο σπίτι του με διάφορα τηλεφωνήματα.

Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ... ΤΡΩΓΕΤΑΙ ΚΡΥΑ

Η εκδίκηση που πήρε μετά από 30 ολόκληρα χρόνια ο 70χρονος Κώστας Ταλιαδωρός δολοφονώντας με την κυνηγετική καρμπίνα την αδελφή της γυναίκας του, Αλίκη Τρέζου, και τραυματίζοντας βαριά το σύζυγό της Γεράσιμο, τον οδήγησε στη φυλακή.

Η υπόθεση εξελίχθηκε ως εξής: το ζεύγος Τρέζου είχε μεταβεί σε φιλικό τους σπίτι, όπου έπαιζαν μπριτζ. Όταν επέστρεφαν στο σπίτι τους - μια πολυτελή μονοκατοικία στην Κηφισιά - σταματώντας το αυτοκίνητο έξω από το ιδιωτικό γκαράζ, αντίκρυσαν έναν άγνωστο κοντό άνδρα με μια πλαστική τσάντα στο κεφάλι και δύο τρύπες στο ύψος των ματιών, να τους σημαδεύει με μια κοντόκαννη καρμπίνα. Χωρίς να τους απευθύνει ούτε μια λέξη τους πυροβόλησε έξι φορές. Τα σκάγια βρήκαν την Αλίκη Τρέζου στην καρωτίδα και την τραυμάτισαν θανάσιμα. Ο σύζυγός της Γεράσιμος δέχτηκε τα σκάγια στο στήθος, στην ωμοπλάτη και στο δεξί χέρι, με αποτέλεσμα να του κόψουν το χέρι από τον ώμο.

Ο 70χρονος δράστης συνελήφθη και ανακρινόμενος ομολόγησε την πράξη του και, όπως υποστήριξε, το έγκλημα οφείλεται στις οικονομικές διαφορές που είχε με το ζευγάρι.

Κρατούσε αυτό το μίσος «ζεστό» μέσα του εδώ και 30 χρόνια και ήταν έτοιμος, όπως εξομολογήθηκε στους αστυνομικούς, μετά το έγκλημα να στείλει μια επιστολή και μετά να αυτοκτονήσει.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Νέες αξιόλογες επιτυχίες σημείωσε η υπηρεσία διώξεως ναρκωτικών της Διευθύνσεως Ασφαλείας Αττικής. Στις

πολυάριθμες υποθέσεις που απασχολήθηκε και διαλεύκανε, συνέλαβε 16 άτομα ασχολούμενα με το λαθρεμπόριο των ναρκωτικών και κατέσχε σημαντικές ποσότητες ηρωίνης και χασίς και μεγάλα χρηματικά ποσά σε ελληνικά και ξένα χαρτονομίσματα.

Στην κυριότερη υπόθεση, εξαρθρώθηκε μεγάλη σπείρα, την οποία αποτελούσαν ο φερόμενος ως αρχηγός Ευαγγ. Θ. Σπαγγούρος, 41 χρόνων, οι αδελφοί Δημήτριος και Σωτήριος Χρ. Δημητράντζος, 35 και 33 χρόνων αντιστοίχως και οι Γεωργ. Δ. Γιαννούκος, 40 χρόνων, Νικ. Κ. Παπανικολάου, 45 χρόνων και Κων. Β. Μπεθάνης, 40 χρόνων. Στην κατοχή των μελών της σπείρας βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 330 γραμμάρια κοκαίνης, 1.850.000 δρχ., 6.200 μάρκα και 2.250 γαλλικά φράγκα. και δύο ηλεκτρονικές ζυγαριές ακριβείας και επίσης κατασχέθηκε και το ιδιωτικό αυτοκίνητο του Σπαγγούρου. Ο τελευταίος ήλθε στην Ελλάδα με κοκαΐνη θάρους 700 γραμμαρίων, αξίας 15 εκατ. δρχ.

ΚΑΙ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΚΑΙ... ΠΑΠΟΡΑΚΙ

Ο καπετάνιος είχε αναλάβει να παραλάβει τα 3 κιλά κοκαίνης, αξίας 400 εκ. δραχμών, από το «θαποράκι»... Το σύνθημα ήταν:

«Είμαι ο γέρος άνθρωπος, δώσε μου τα ρούχα».

Η Καναδέζα Ντενίς Μορίν, που είχε ντυθεί «Κάρμεν» για ν' αναγνωριστεί, ακούγοντας το σύνθημα πήγε να δώσει ένα από τα δύο σακ βουαγιάζ που κρατούσε στα χέρια. Ο πλοίαρχος του Εμπορικού Ναυτικού Μαρίνος Μπούσουλας, 54 χρόνων, της είπε:

«Όχι αυτό, το άλλο». Δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει τη φράση του και πάνω του έπεσαν οι αξιωματικοί της δίωξης ναρκωτικών και τον συνέλαβαν μαζί με την Καναδέζα.

Η σκηνή αυτή, που θυμίζει αστυνομική ταινία, διαδραματίστηκε στο Ανατολικό Αεροδρόμιο του Ελληνικού. Ο Μπούσουλας και η 30χρονη Καναδέζα είχαν έρθει από τη Μαδρίτη.

Λίγο αργότερα οι αστυνομικοί στο αεροδρόμιο συνελάμβαναν και τον Κων/νο Χαρουτάκη, 30 χρόνων, που ήταν ο εγκέφαλος της ομάδας.

Την ποσότητα αυτή των ναρκωτικών την είχαν στο Ρίο Ντε Τζανέιρο ο Χα-

ρουτάκης με τον Μπούσουλα. Από το Ρίο τη μετέφεραν αεροπορικώς στη Μαδρίτη. Στην ισπανική πρωτεύουσα ο Χαρουτάκης οργάνωσε τον τρόπο της μεταφοράς της κοκαΐνης για την Αθήνα. Τη συσκεύασε μέσα σε αθλητικές κάλτσες και την παρέδωσε στην Καναδέζα λέγοντάς της πως πρέπει να την παραδώσει στον άνθρωπο που θα της έλεγε:

«I am the old man».

Η Καναδέζα, που επιπλέον φορούσε μια τσιγγάνικη φούστα κλαρωτή για να είναι εύκολο ν' αναγνωριστεί, ακολούθησε τις οδηγίες.

ΑΓΡΙΑ ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ

Σεσημασμένος κλέφτης, ο οποίος στην τελευταία του διάρρηξη, για να ξεφύγει από τους αστυνομικούς του «100» που τον καταδίωκαν, πυροβόλησε εναντίον τους, συνελήφθη από άνδρες της Ασφάλειας.

Πρόκειται για το Σταύρο Β. Παπασταϊκούδη, 31 χρόνων, ο οποίος πιάστηκε από αστυνομικούς του τμήματος διαρρηκτών μετά από παρακολούθηση. Σε βάρος του 31χρονου εκκρεμούσαν μια καταδικαστική απόφαση με φυλάκιση 20 μηνών για κλοπές και δύο εντάλματα ανακριτών.

Ο Παπασταϊκούδης μαζί με τον Αθανάσιο Καλιά αποπειράθηκαν να διαρρήξουν το κατάστημα κλιματιστικών του Γιώργου Κοτζιά στη λεωφόρο Γρ. Λαμπράκη 45 στον Πειραιά. Περίοικοι όμως τους αντελήφθηκαν, ειδοποίησαν την Άμεσο Δράση και οι αστυνομικοί κατόρθωσαν να πιάσουν τον Καλιά. Στην καταδίωξη που ακολούθησε ο 31χρονος έβγαλε ένα όπλο και πυροβόλησε κατά των αστυνομικών με αποτέλεσμα να ξεφύγει. Όμως, ο Παπασταϊκούδης έπεσε στα χέρια των αστυνομικών και το πιστόλι του, με 11 φυσίγγια, καθώς και τα διαρρηκτικά εργαλεία, βρέθηκαν στο σπίτι του.

ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΣΕ ΤΙΜΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

«Επιχείρηση» κατασκευής πλαστών διαβατηρίων και πιστοποιητικών είχαν οργανώσει τρία άτομα αιθιοπικής καταγωγής και εφοδίαζαν ομοεθνείς τους από την Αιθιοπία στην Ευρώπη, κυρίως μέσω της Ελλάδας.

Μετά από πληροφορίες και συντονισμένες προσπάθειες της Ασφάλειας Ατ-

τικής εντοπίστηκαν οι: Ιωνάς Χ. Τέσλε 25 χρόνων αιθιοπικής καταγωγής, Μπερχέ Β. Τρινγκάλε 32 χρόνων, και Μεσερέτ Α. Αμάχα 25 χρόνων. Μετά από έρευνες που έκαναν αστυνομικοί στα σπίτια των παραπάνω, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν, 71 πλαστά διαβατήρια Αιθιοπίας, 181 σφραγίδες διαφόρων υπηρεσιών, υπεύθυνες δηλώσεις του Ν. 105, σφραγίδες αστυνομικών τμημάτων, 15 πλαστές άδειες οδήγησης, καθώς και μεγάλο αριθμό από διάφορα σύνεργα, που χρησιμοποιούσαν για την κατασκευή των πλαστών σφραγίδων και εγγράφων.

Επίσης, στο σπίτι του Αμάχα βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 115.000 δραχμές και 978 δολάρια ΗΠΑ, που προέρχονταν από πωλήσεις των πλαστών διαβατηρίων. Από τους τρεις δράστες συνελήφθησαν οι δύο πρώτοι, ενώ ο τρίτος αναζητείται.

Οι δράστες δήλωσαν ότι καλούσαν δήθεν για φιλοξενία στην Ελλάδα Αιθίοπες, αναλαμβάνοντας τα έξοδα διαμονής τους, τους οποίους εφοδίαζαν με τα πλαστά έγγραφα, για να τα ταξιδέψουν στην Ευρώπη, εισπράττοντας διάφορα χρηματικά ποσά. Ο Ι. Τέσλε κατά τη σύλληψη του δήλωσε ψεύτικα στοιχεία και έδειξε πλαστό διαβατήριο. Κατά την ανάκριση κράτησε αρνητική στάση και αρνήθηκε την ενοχή του, ούτε ομολόγησε για τους συνεργάτες του.

Ο Μ. Τρινγκαλέ παραδέχτηκε ότι με τη συνεργασία του Τέσλε, εφοδίαζαν τους συμπατριώτες τους με πλαστά διαβατήρια.

ΦΑΡΜΑΚΑ ΜΑΪΜΟΥΔΕΣ

Κύκλωμα που παρασκεύαζε και διόχετευε σε μεγάλες ποσότητες παραποιημένο το φάρμακο «ZANTAK», το οποίο χρησιμοποιείται για τις παθήσεις στομάχου, εξαρθρώθηκε από την Ασφάλεια Αττικής, ενώ υπάρχουν φόβοι ότι ποσότητες του παραποιημένου φαρμάκου έχουν κυκλοφορήσει πριν από το 1989 στην ελληνική αγορά.

Το παραποιημένο φάρμακο παρασκευαζόταν σε διαμέρισμα ενός πρώην ιδιοκτήτη βιομηχανίας παρασκευής φαρμάκων, ο οποίος έφερνε την πρώτη ύλη από το εξωτερικό. Δείγματα του παραποιημένου αυτού φαρμάκου έχουν σταλεί στο Χημείο, για να διαπιστωθεί αν έχει γίνει νοθεία καθώς και για το αν είναι επικίνδυνο για την υγεία.

Η Ασφάλεια κάνει έρευνες για να δι-

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

απιστωθεί αν το κύκλωμα παρασκεύαζε και άλλα παραπονημένα φάρμακα, ποιοι άλλοι ενέχονται στην υπόθεση του παραπονημένου φαρμάκου «ZANTAK», καθώς και αν υπάρχουν και άλλα κυκλώματα διοχέτευσης στην αγορά άλλων παραπονημένων φαρμάκων.

Από την Ασφάλεια Αττικής, ύστερα από έρευνες που έγιναν, συνελήφθησαν για την υπόθεση του παραπονημένου φαρμάκου «ZANTAK» ο 52χρονος ιδιοκτήτης βιοτεχνίας παρασκευής καλλυντικών και σαπουνιών στο Κορωπί Χρήστος Στ. Κυριακού, στην οποία παλιά παρασκεύαζε φάρμακα — όχι όμως το συγκεκριμένο φάρμακο «ZANTAK» — ο 54χρονος Νίκος Σπ. Φάμπιος, πρώην ιδιοκτήτης βιομηχανίας παρασκευής φαρμάκων με την επωνυμία «ΠΕΦΑ-ΝΗΚ» στην Παλλήνη, ο οποίος σε διαμέρισμα στην πλατεία Βάθης παρασκεύαζε το παραπονημένο φάρμακο, καθώς και ο 37χρονος Ινδός Κουμάρ Αλή Σινχ, ο οποίος βοηθούσε τον Κυριακού στη διάθεση του προϊόντος.

Στην κατοχή του Κυριακού βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 6.000 κουτία από το παραπονημένο αυτό φάρμακο, ενώ στο διαμέρισμα που χρησιμοποιούσε ο Φάμπιος για την παρασκευή του βρέθηκαν 40.700 γραμμάρια της πρώτης ύλης παρασκευής του φαρμάκου — ρανιτιδίνη — καθώς επίσης μια ειδική μήτρα που χρησιμοποιούσε ο Φάμπιος για την παρασκευή και τη συσκευασία του φαρμάκου.

Από την Ασφάλεια Αττικής ακόμα δεν έχει γίνει γνωστό από πότε ο Φάμπιος παρασκεύαζε παράνομα το φάρμακο.

Να σημειωθεί ότι το φάρμακο αυτό, που χρησιμοποιείται για τις στομαχικές παθήσεις έρχεται 7ο σε κυκλοφορία στον κόσμο.

ΧΡΥΣΑΦΙΚΑ ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΣΤΟΝ «ΜΠΑΜΠΑ» ΤΟΥΣ

Αστυνομικοί του Α' Τμήματος Ασφαλείας συνέλαβαν την Νικολέτα Δ. Μιχαλοπούλου - Λάβδα, 44 χρόνων, από τον Πύργο της Ηλείας γιατί τα κοσμήματα που είχε στην κατοχή της προέρχονταν από κλοπή. Σε έρευνα που έγινε στο σπίτι της βρέθηκαν ακόμη πέντε πίνακες του Τσαρούχη και άλλα αρχαία που εξετάζεται η προέλευσή τους.

Η Μιχαλοπούλου πήγε στο κοσμηματοπωλείο του Δημήτρη Κεράτσα, στην οδό Μητροπόλεως 7, στο Σύνταγμα και

αποπειράθηκε να του πουλήσει κολιέ με μαύρα μαργαριτάρια σε διπλή σειρά αξίας 6.000.000 δραχμών και ένα σετ, που αποτελείτο από ένα χρυσό περιδέραιο, ένα ζευγάρι σκουλαρίκια, ένα δαχτυλίδι με βραχιόλι, αξίας 15.000.000 δραχμών, κοσμήματα που είχε κατασκευάσει ο ίδιος.

Από την προανάκριση προέκυψε ότι τα κοσμήματα προέρχονταν από κλοπή στο σπίτι της Ανδρομάχης Γ. Πολυχρονίου, τον περασμένο Δεκέμβριο. Οι αστυνομικοί έκαναν έρευνα στο σπίτι της και εκεί βρήκαν πέντε πίνακες του Τσαρούχη, δύο ξύλινα απετώματα τέμπλου, ένα ξύλινο σταυρό και επτά ξύλινες εικόνες του 17ου αιώνα.

ΚΑΒΑΛΑ

Μισό κιλό καθαρή ηρωίνη αξίας 5.000.000 δραχμών είχαν στην κατοχή τους, ο Παναγιώτης Φ. Χατζηφωτίου, 32 χρόνων, σερβιτόρος, από την Καβάλα και η φίλη του Μαρία Μπαρδάκη, 22 χρόνων, σερβιτόρα από την Καβάλα.

Και οι δύο συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια ελέγχου στη γέφυρα Μαΐστρου Αλεξανδρούπολης.

Το ζευγάρι επέβαινε σε ταξί και από τις Φέρες πήγαιναν στην Καβάλα.

Όπως ομολόγησε ο Χατζηφωτίου στην προανάκριση, είχαν πάρει το ταξί από την Καβάλα, πήγαν στις Φέρες, πήραν την ηρωίνη από έναν Τούρκο — ισχυρίστηκαν ότι δεν γνώριζαν τα στοιχεία του — και επέστρεψαν στην Καβάλα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Δέκα κιλά ηρωίνης αρίστης ποιότητας μετέφερε μέσα σε δύο κούτες από απορρυπαντικά με το τρένο της γραμμής Κωνσταντινούπολη - Θεσσαλονίκη - Αθήνα, Μαροκινός μεγαλέμπορος ναρκωτικών που συνελήφθη στο μεθοριακό σταθμό της Νέας Γέφυρας του Έβρου.

Πρόκειται για τον Αχμέτ Φερίντ Τζενταχί 58 χρόνων, ο οποίος διέμενε μόλις τα τελευταία χρόνια, στην Αμβέρσα του Βελγίου. Ο Τζενταχί είχε πάνω του τρία διαβατήρια με διαφορετικά ονόματα, τα οποία χρησιμοποιούσε για να μετακινείται μεταξύ Βελγίου και Τουρκίας «απαράτητος». Πέρσι και φέτος είχε επισκεφθεί τρεις φορές την Τουρκία, ταξιδεύοντας πάντα με τρένο, για να μην κινεί τις υποψίες των τελωνειακών.

Όταν επέστρεφε από Τουρκία στην Ελλάδα για να συνεχίσει το ταξίδι του στο Βέλγιο, επέλεγε πάντα το πρωινό δρομολόγιο, γνωρίζοντας ότι στις 4.30 τα ξημερώματα ο έλεγχος των τελωνειακών δεν είναι και τόσο «αυστηρός».

Η ηρωίνη βρέθηκε συσκευασμένη σε σακούλες του ενός κιλού, στο κάτω μέρος των δύο χάρτινων κουτιών, που είχε μαζί του, ενώ πάνω από την ηρωίνη υπήρχαν απορρυπαντικά τουρκικής παραγωγής. Αυτό ήταν και το λάθος του. Στους τελωνειακούς δεν μπόρεσε να δικαιολογήσει γιατί αγόρασε απορρυπαντικά, προκειμένου να τα μεταφέρει στο Βέλγιο και έγινε έλεγχος στις δύο κούτες με αποτέλεσμα να βρεθεί η ηρωίνη, η αξία της οποίας φθάνει τα 450-500.000.000 δραχμές. Από σήμα που έστειλε η Ιντερπόλ στις αρμόδιες αρχές του Έβρου, προκύπτει ότι ο Μαροκινός είναι στέλεχος μεγάλης σπείρας διακίνησης σκληρών ναρκωτικών, η οποία έχει διεθνείς προεκτάσεις μέχρι την Ολλανδία, τη Δυτική Γερμανία και τη Βόρεια Αμερική.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Ένας ακόμη δρόμος εισαγωγής ναρκωτικών στη χώρα μας, έκλεισε μετά από την εξάρθρωση τετραμελούς σπείρας εμπορών.

Μετά από πληροφορίες ότι από το Περού μέσω Ολλανδίας, εισάγονται αεροπορικάς μεγάλες ποσότητες κοκαΐνης, που κατέληγαν στην Κέρκυρα, στον Ανατολικό Αερολιμένα εντοπίστηκε ένα ζευγάρι Γερμανών, που ταξίδευαν από την Ολλανδία.

Συγκεκριμένα πρόκειται για τους Αντρέα - Ευγέν Α. Μπλεσίγκ 28 χρόνων και Σόντα - Θηρεσία Π. Σμπρίσλερ 26 χρόνων. Σε έρευνα που ακολούθησε στις αποσκευές τους, βρέθηκε ποσότητα κοκαΐνης 800 γραμμαρίων που είχαν κρύψει στα πλαϊνά τοιχώματα βαλίτσας βιντεοκάμερας.

Επίσης βρέθηκαν 200 γραμμάρια από την ίδια ναρκωτική ουσία μέσα σε ειδικές κρύπτες στα τακούνια δύο ζευγαριών παπουτσιών.

Από την ανάκριση οι δύο Γερμανοί θα παρέδιδαν την κοκαΐνη στον Άγγελο Κ. Ασπιώτη 36 χρόνων στην περιοχή Ασπιωτάδες της Κέρκυρας.

Ο Ασπιώτης θα τους περίμενε στο αεροδρόμιο της Κέρκυρας για να παραλάβει το εμπόρευμα.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ανοιχτή θάλασσα, πέλαγος - Καλλιτεχνικός ρυθμός που άφησε εποχή.
2. Γρηγορότερη του λαχανιασμένου - Διουρητικός ο χυμός του.
3. Δίοδος που εκτείνεται μέσα από συγκρότημα κτιρίων - Το λέει ο Ζαμπέτας - «Κύνειο...», το τελευταίο έργο καλλιτέχνη.
4. Μέλημα της EMY - Ύπουλα όπλα.
5. Παρακινεί - Παρασπτικό ζωύφιο στον εντερικό σωλήνα του βατράχου - Ελληνικό...240.
6. Λάο...: Κινέζος φιλόσοφος (604-531 π.Χ.) - Ένα φωνήεν.
7. Θεός των Αιγυπτίων - ... Γουέλτς: γνωστή αμερικανίδα ηθοποιός - Άρθρο για... πολλά.
8. Αντικαταστάθηκε μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο από τον ΟΗΕ - Αρχή αρχαίου παιάνα.

9. Υποδιαίρεση του εκταρίου - Γνωστός Ηρώδης - Υγρά σύμφωνα.
10. Γεωγραφικό διαμέρισμα της χώρας μας - Νηστικοί.
11. ... πασάς: όνομα του Γερμανού περιηγητή Εδουάρδου Σνίτσερ - Ωραία η χαίτη του - Νόμισμα ευρωπαϊκού κράτους.
12. Ουρανία βαφτίστηκε - Ο πρωθυπουργός της κυβέρνησης του Βισί.
13. Πληκτικά, μονότονα - Μαζί με τα γράμματα... παίζεται.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Γάλλος μαθηματικός και φιλόσοφος - Μηχανή λήψης.
2. Τούρκικο... δωμάτιο - Το όνομα του Πολάνσκι.

3. Εκκλησίες - Ακολουθεί το... τικ - Κι έτσι η λίμα.
4. Ήταν ο Ιβάν ο Τρομερός - Συνεκδοχικά το κινηματογραφικό έργο.
5. Σουρβιά (καθ.) - Θεατρικό είδος κι αυτό - Αγγλικό σύμφωνο.
6. Προοδευτικός βασιλιάς των Εβραίων - Δίνει συντάξεις (αρχικά).
7. Χαϊδεμένος... Αλφόνσος - Άγρια ζώα - Περιμένει απάντηση.
8. Αιγυπτιακός πάπυρος που βρίσκεται στο Λονδίνο - Συνδέει προτάσεις.
9. Όμοια σύμφωνα - Σκιερός, σκοτεινός - Ο Πάδος στη... γλώσσα του.
10. Το λιμάνι της... κιβωτού - Ερνέστος...: Γερμανός αρχιτέκτονας που εργάστηκε στη χώρα μας.
11. Ντιν...: παλιός υπουργός των ΗΠΑ - Αρχικά τράπεζας - Γιουγκοσλάβος στρατάρχης και πρωθυπουργός (1892-1980).
12. Τις... αντιλαμβάνεται αισθητήριο - Σοφία...: Ιταλίδα ηθοποιός.
13. Φωνή βατράχου - ...Φαλάτσι: γνωστή δημοσιογράφος.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

1. ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ - ΝΠ. 2. ΥΠΟΘΕΤΑ - ΡΕΣΤΑ. 3. ΝΟΤΗΣ - ΠΟΙΗΤΕΣ. 4. ΠΑΝ - ΒΑ - ΟΚΑ. 5. ΣΤΡΑΒΑ - ΚΡΟΣ. 6. ΣΟΪ - ΡΙΑΛΤΟ. 7. ΙΟ - ΕΡΙ - ΑΥΤΑΙ. 8. ΣΑ - ΣΕΝΤ - ΤΑ. 9. ΠΜ - ΧΕΡ - ΝΤΑΝΕΣ. 10. ΜΑΤΑΙΑ - ΤΑ - ΕΡΟ. 11. ΟΣΑ - ΣΤΟΛΕΣ. 12. ΣΚΙ - ΠΑΤΜΟΣ - ΝΑ. 13. ΑΣΙΑ - ΤΟΣΑΚΙΣ.

ΚΑΘΕΤΑ:

1. ΣΥΝ - ΣΣ - ΑΠΜΟΣ. 2. ΥΠΟΠΤΟΙ - ΜΑΣΚΑ. 3. ΝΟΤΑΡΙΟΣ - ΤΑΙΣ. 4. ΑΘΗΝΑ - ΑΧΑ. 5. ΔΕΣ - ΒΡΕ - ΕΙ - ΠΑ. 6. ΕΤ - ΚΑΪΡ - ΡΑΣΑ. 7. ΑΑΡ - ΑΙΣ - ΤΤΤ. 8. ΟΒΑΛ - ΕΝΤΟΜΟ. 9. ΟΡΙΑ - ΤΑΝΤΑΛΟΣ. 10. ΣΕΗ - ΚΟΥΤΑ - ΕΣΑ. 11. ΣΤΟΡ - ΝΕΣ. 12. ΝΤΕΚΟ - ΡΑΤΕΡ - ΝΙ. 13. ΠΑΣΑΣ - ΙΑΣΟΝΑΣ.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΕΞΟΧΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ



Μέσα σ' ένα θαυμάσιο φυσικό περιβάλλον πνιγμένο στο πράσινο και το γαλάζιο και πλημμυρισμένο από τις χαρούμενες παιδικές φωνές, βρίσκονται οι παιδικές εξοχές της Ελληνικής Αστυνομίας στον Άγιο Ανδρέα της Αττικής.

Εκεί κάθε καλοκαίρι, εκατοντάδες παιδιά του αστυνομικού και πολιτικού προσωπικού του Υ.Δ.Τ. απ' όλη την Ελλάδα χαίρονται ανέμελα τις χαρές της φύσης, μακριά από το άγχος και το καυσαέριο της μεγαλούπολης μαθαίνοντας να ζουν ομαδικά με πειθαρχία και αγάπη, διαμορφώνοντας χαρακτήρα και προσωπικότητα, δημιουργώντας και καλλιεργώντας σώμα και πνεύμα.

Η κατασκηνωτική περίοδος αρχίζει γύρω στις 25 Ιουνίου κάθε χρόνο και διαρκεί δύο μήνες. Χωρίζεται σε 3 περιόδους των 20 ημερών, που σε κάθε μία φιλοξενούνται 350 περίπου παιδιά. Στις αρχές κάθε χρόνου, εκδίδεται από το Υ.Δ.Τ., σχετική εγκύκλιος για τους όρους και τις προϋποθέσεις συμμετοχής των παιδιών στις κατασκηνώσεις, καθώς και το χρόνο υποβολής των δηλώσεων συμμετοχής.



ΚΑΘΑΡΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ.



Η πυραμίδα που βλέπετε έχει φτιαχτεί από best-sellers. Επάνω-επάνω, το Renault Espace, που ανακηρύχθηκε (από το περιοδικό Automobile) "αυτοκίνητο της δεκαετίας" και είναι πρώτο στην κατηγορία του στην Ευρώπη. Όπως είναι και το Renault 19 στις χώρες της ΕΟΚ.

Το Renault 5 έχει δεκαπέντε χρόνια πρωτιές στη Γαλλία, όπου και το 21 κερδίζει συνεχώς στην κατηγορία του...

Στη χώρα μας, η Renault προσφέρει την πλούσιότερη γκάμα αυτοκινήτων νέας τεχνολογίας και νέας τιμής.



Η RENAULT συνιστά **elf** *PRESTIGRADE*

MAVA A.E.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΤΗΛ.: 27.78.614-9 ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ RENAULT.